

U S T A W A

z dnia

o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją programu „Za życiem”¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943, 1954, 1985 i 2169 oraz z 2017 r. poz. 60 i 949) dodaje się art. 90w w brzmieniu:

„Art. 90w. 1. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, w celu realizacji zadań służących wykonaniu programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem”, przyjętego na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” (Dz. U. poz. 1860), zwanego dalej „Programem”, dotyczących pomocy uczennicom w ciąży przez stworzenie im możliwości kontynuowania nauki oraz utworzenia ośrodków koordynacyjno-rehabilitacyjno-opiekuńczych, współdziała z jednostkami samorządu terytorialnego.

2. Na realizację zadań, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw oświaty i wychowania może udzielić jednostkom samorządu terytorialnego wsparcia finansowego w formie dotacji celowej.

3. Starosta wskazuje publiczne przedszkole, szkołę podstawową, w tym specjalną, inną formę wychowania przedszkolnego, specjalny ośrodek szkolno-wychowawczy, specjalny ośrodek wychowawczy, ośrodek rewalidacyjno-wychowawczy albo poradnię psychologiczno-pedagogiczną, w tym poradnię specjalistyczną, spełniające warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 127 ust. 19 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59 i 949), które w danym powiecie pełnią funkcję wiodącego ośrodka koordynacyjno-rehabilitacyjno-opiekuńczego.

4. Do zadań wiodących ośrodków, o których mowa w ust. 3, należy udzielanie kompleksowego wsparcia rodzinom z dziećmi, od chwili wykrycia niepełnosprawności lub zagrożenia niepełnosprawnością do podjęcia nauki w szkole, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci do 3. roku życia, obejmującego w szczególności udzielanie

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.

informacji rodzinom, zapewnienie usług specjalistów w zależności od potrzeb dziecka i jego rodziny oraz koordynowanie działań służących wykorzystaniu dostępnych usług, w tym zajęć w ramach wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka.

5. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zadania wiodących ośrodków, o których mowa w ust. 3, uwzględniając koordynacyjny i kompleksowy charakter działań podejmowanych wobec dzieci i ich rodzin. ”.

Art. 2. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930, 1583, 1948 i 2174 oraz z 2017 r. poz. 38, 60, 624 i 777) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 51c dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Kwota dotacji ustalana zgodnie z ust. 3 pkt 1 może być zwiększona, nie więcej niż o 30%, na uczestników z niepełnosprawnościami sprzężonymi lub spektrum autyzmu, którzy posiadają orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności wraz ze wskazaniem konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.”;

2) art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Art. 53. 1. Osobie pełnoletniej, która ze względu na trudną sytuację życiową, wiek, niepełnosprawność lub chorobę potrzebuje wsparcia w funkcjonowaniu w codziennym życiu, ale nie wymaga usług w zakresie świadczonego przez jednostkę całodobowej opieki, w szczególności osobie z zaburzeniami psychicznymi, osobie opuszczającej pieczę zastępczą w rozumieniu przepisów o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, młodzieżowy ośrodek wychowawczy, zakład dla nieletnich, a także cudzoziemcowi, który uzyskał w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy, ochronę uzupełniającą lub zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, może być przyznane wsparcie w mieszkaniu chronionym.

2. Mieszkanie chronione jest formą pomocy społecznej przygotowującą pod opieką specjalistów osoby tam przebywające do prowadzenia samodzielnego życia lub wspomagającą te osoby w codziennym funkcjonowaniu.

3. Mieszkanie chronione może być prowadzone przez każdą jednostkę organizacyjną pomocy społecznej lub organizację pożytku publicznego i w zależności od

celu udzielania wsparcia prowadzone jest jako mieszkanie chronione treningowe lub mieszkanie chronione wspierane.

4. W mieszkaniu chronionym treningowym zapewnia się usługi bytowe oraz naukę, rozwijanie lub utrwalanie samodzielności, sprawności w zakresie samoobsługi, pełnienia ról społecznych w integracji ze społecznością lokalną, w celu umożliwienia prowadzenia samodzielnego życia.

5. Mieszkanie chronione wspierane przeznaczone jest dla:

- 1) osoby niepełnosprawnej, w szczególności osoby niepełnosprawnej fizycznie lub osoby z zaburzeniami psychicznymi;
- 2) osoby w podeszłym wieku lub przewlekle chorej.

6. W mieszkaniu chronionym wspieranym zapewnia się usługi bytowe oraz pomoc w wykonywaniu czynności niezbędnych w życiu codziennym i realizacji kontaktów społecznych, w celu utrzymania lub rozwijania samodzielności osoby na poziomie jej psychofizycznych możliwości.

7. Decyzję o skierowaniu do korzystania ze wsparcia w mieszkaniu chronionym wydaje się na czas określony.

8. W stosunku do osób, które posiadają orzeczenie o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, a także w szczególnie uzasadnionych przypadkach w stosunku do innych osób, może być wydana decyzja o skierowaniu do korzystania ze wsparcia w mieszkaniu chronionym wspieranym na czas nieokreślony.

9. Decyzja o skierowaniu osoby do korzystania ze wsparcia w mieszkaniu chronionym wydawana jest po dokonaniu uzgodnień pomiędzy pracownikiem socjalnym podmiotu kierującego, pracownikiem socjalnym jednostki organizacyjnej pomocy społecznej prowadzącej mieszkanie chronione lub organizacji pożytku publicznego prowadzącej mieszkanie chronione a osobą ubiegającą się o skierowanie do korzystania ze wsparcia w mieszkaniu chronionym lub jej przedstawicielem ustawowym.

10. Uzgodnienia, o których mowa w ust. 9, mają formę pisemną i dotyczą:

- 1) celu pobytu;
- 2) okresu pobytu;
- 3) rodzaju i zakresu świadczonego wsparcia;
- 4) odpłatności osoby korzystającej ze wsparcia;
- 5) sposobu zgłaszania planowanej nieobecności w mieszkaniu chronionym;

6) zasad i sposobu realizacji programu usamodzielniania osoby korzystającej ze wsparcia lub programu wspierania osoby.

11. Wsparcie świadczone w mieszkaniu chronionym nie stanowi zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych osób lub rodzin.

12. Korzystanie ze wsparcia w mieszkaniu chronionym, prowadzonym przez podmioty inne niż gmina, powiat lub na ich zlecenie, odbywa się na podstawie umowy cywilnoprawnej zawartej z osobą korzystającą z pobytu w mieszkaniu chronionym lub jej przedstawicielem ustawowym. W tym przypadku nie stosuje się ust. 7–11.

13. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, minimalne standardy usług świadczonych w mieszkaniach chronionych oraz minimalne standardy pomieszczeń w mieszkaniu chronionym, kierując się potrzebą zapewnienia właściwych usług i pomocy oraz uwzględniając indywidualne potrzeby i możliwości psychofizyczne osób kierowanych do mieszkania chronionego odpowiedniego rodzaju.”;

3) art. 110a otrzymuje brzmienie:

„Art. 110a. 1. W ramach struktury organizacyjnej ośrodka pomocy społecznej może zostać wyodrębniony:

- 1) zespół realizujący zadania w zakresie pracy socjalnej;
- 2) zespół realizujący zadania w zakresie usług pomocy społecznej;
- 3) zespół realizujący zadania, o których mowa w pkt 1 i 2.

2. W skład zespołów, o których mowa w ust. 1, wchodzi specjaliści z zakresu pracy socjalnej, specjaliści z zakresu pracy z rodziną oraz inni specjaliści realizujący zadania usług pomocy społecznej, w tym w zakresie integracji społecznej.”;

4) w art. 121 w ust. 3c po wyrazie „środowisku” dodaje się wyrazy „lub przeprowadzanie rodzinnych wywiadów środowiskowych poza siedzibą jednostki”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:

a) po pkt 16a dodaje się pkt 16b w brzmieniu:

„16b) opiekuńcze osoby niepełnosprawnej – oznacza to członków rodziny, w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” (Dz. U. poz. 1860), opiekujących się dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniem: konieczności stałej

lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji lub osobą niepełnosprawną ze znacznym stopniem niepełnosprawności;”

b) po pkt 21b dodaje się pkt 21c w brzmieniu:

„21c)poszukującym pracy absolwencie – oznacza to poszukującą pracy osobę, która w okresie ostatnich 48 miesięcy ukończyła szkołę lub uzyskała tytuł zawodowy;”

c) pkt 23a otrzymuje brzmienie:

„23a)pracach społecznie użytecznych – oznacza to prace wykonywane przez bezrobotnych bez prawa do zasiłku na skutek skierowania przez starostę, organizowane przez gminę w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej, w tym na rzecz opiekunów osób niepełnosprawnych, w organizacjach lub instytucjach statutowo zajmujących się pomocą charytatywną lub na rzecz społeczności lokalnej;”

2) w art. 46:

a) w ust. 1:

– pkt 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1) zrefundować podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą koszty wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia;

1a) zrefundować osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, zamieszkującej lub mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będącej posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 617 i 1579 oraz z 2017 r. poz. 624) lub prowadzącej dział specjalny produkcji rolnej, o którym mowa w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032 i 2048 oraz z 2017 r. poz. 60, 528, 648 i 859) lub w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób

prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1888, 1926, 1933, 1948 oraz z 2017 r. poz. 60, 624 i 648), zatrudniającym w okresie ostatnich 6 miesięcy, w każdym miesiącu, co najmniej jednego pracownika w pełnym wymiarze czasu pracy, koszty wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego lub dla skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia, zwanych dalej „producentem rolnym”;

- po pkt 1a dodaje się pkt 1b i 1c w brzmieniu:
 - „1b) zrefundować żłobkom lub klubom dziecięcym tworzonym i prowadzonym przez osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, o których mowa w przepisach o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, zwanych dalej „żłobkiem lub klubem dziecięcym”, koszty wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, związanego bezpośrednio ze sprawowaniem opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi lub prowadzeniem dla nich zajęć, dla skierowanego bezrobotnego, skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, lub skierowanego poszukującego pracy absolwenta, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia;
 - 1c) zrefundować podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług rehabilitacyjnych, zwanemu dalej „podmiotem świadczącym usługi rehabilitacyjne”, koszty wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, związanego bezpośrednio ze świadczeniem usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych w miejscu zamieszkania, w tym usług mobilnych, dla skierowanego bezrobotnego, skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, lub skierowanego poszukującego pracy absolwenta, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia;”
- pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) przyznać bezrobotnemu lub poszukującemu pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej,

na założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej po jej założeniu, w tym na pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związanych z podjęciem tej działalności, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą, niepubliczne przedszkole, niepubliczna szkoła i producent rolny, który otrzymał refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, jest obowiązany dokonać zwrotu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty, otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi, jeżeli naruszył warunki umowy, z zastrzeżeniem ust. 2b i 2c.”,

c) po ust. 2a dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu:

„2b. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą, niepubliczne przedszkole, niepubliczna szkoła i producent rolny, który otrzymał refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy i zatrudniał na utworzonym stanowisku pracy skierowanego lub skierowanych bezrobotnych w pełnym wymiarze czasu pracy lub zatrudniał skierowanego lub skierowanych poszukujących pracy, o których mowa w art. 49 pkt 7, co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy łącznie przez okres krótszy niż 24 miesiące, jest obowiązany dokonać zwrotu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty, otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi proporcjonalnie do okresu, jaki pozostał do 24 miesięcy zatrudnienia skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7.

2c. Żłobek lub klub dziecięcy z miejscami integracyjnymi i podmiot świadczący usługi rehabilitacyjne w miejscu zamieszkania, w tym usługi mobilne, który otrzymał refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, o którym mowa w ust. 1 pkt 1b i 1c, jest obowiązany dokonać zwrotu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty, otrzymanych środków proporcjonalnie do okresu, jaki pozostał do 24 miesięcy zatrudnienia, jeżeli zatrudniał skierowaną osobę, o której mowa w ust. 1 pkt 1b i 1c, na utworzonym stanowisku pracy, co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy łącznie przez okres krótszy niż 24 miesiące.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Osoba, która otrzymała z Funduszu Pracy jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej polegającej na prowadzeniu żłobka lub klubu dziecięcego z miejscami integracyjnymi lub polegającej na świadczeniu usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych w miejscu zamieszkania, w tym usług mobilnych, lub poszukujący pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, który otrzymał z Funduszu Pracy jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej, jest obowiązany dokonać zwrotu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty, otrzymanych środków proporcjonalnie do okresu, jaki pozostał do 12 miesięcy prowadzenia działalności gospodarczej, jeżeli prowadził działalność gospodarczą przez okres krótszy niż 12 miesięcy. W przypadku naruszenia innych warunków umowy dotyczących przyznania tych środków przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.”,

e) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. W przypadku niewywiązania się z obowiązku, o którym mowa w ust. 2, 2b–3a, dochodzenie roszczeń z tytułu zawartej umowy następuje na podstawie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego.

5. Przeciętne wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1–1b, jest przyjmowane w wysokości obowiązującej w dniu zawarcia umowy z podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą, żłobkiem lub klubem dziecięcym, niepublicznym przedszkolem, niepubliczną szkołą, producentem rolnym, bezrobotnym, absolwentem centrum integracji społecznej, absolwentem klubu integracji społecznej lub poszukującym pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7.”,

f) ust. 5b–6a otrzymują brzmienie:

„5b. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą, żłobek lub klub dziecięcy, niepubliczne przedszkole, niepubliczna szkoła, producent rolny, bezrobotny, absolwent centrum integracji społecznej, absolwent klubu integracji społecznej, poszukujący pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, ubiegający się o przyznanie środków, o których mowa w ust. 1–1b, składa oświadczenie o niekaralności za przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu, w rozumieniu ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2016 r. poz. 1137 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 244, 768, 773, 952 i 966) lub ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary

(Dz. U. z 2016 r. poz. 1541 oraz z 2017 r. poz. 724 i 966), w okresie 2 lat przed wystąpieniem z wnioskiem o przyznanie środków.

6. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i tryb dokonywania refundacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1–1c oraz ust. 1a,
- 2) szczegółowe warunki i tryb przyznawania osobom, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 1b, jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej, o których mowa w ust. 1 pkt 2,
- 3) formy zabezpieczenia zwrotu otrzymanej refundacji lub środków na podjęcie działalności gospodarczej, w przypadku niedotrzymania warunków umowy dotyczącej ich przyznania

– mając na względzie zwiększenie mobilności oraz poziomu zatrudnienia bezrobotnych, poszukujących pracy, o których mowa w art. 49 pkt 7, poszukujących pracy absolwentów, racjonalne gospodarowanie środkami Funduszu Pracy, a także konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy z zasadami przyznawania pomocy *de minimis* w przypadku refundacji kosztów wyposażenia i doposażenia stanowiska pracy oraz w przypadku pomocy przyznawanej w postaci jednorazowej wypłaty środków na rozpoczęcie działalności gospodarczej, w tym na pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa dotyczących podjęcia takiej działalności.

6a. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i tryb przyznawania osobom, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 1b, jednorazowo środków na podjęcie działalności na zasadach określonych dla spółdzielni socjalnych,
- 2) formy zabezpieczenia zwrotu środków na podjęcie działalności na zasadach określonych dla spółdzielni socjalnych, w przypadku niedotrzymania warunków umowy dotyczącej ich przyznania

– mając na względzie zwiększenie mobilności oraz poziomu zatrudnienia bezrobotnych, poszukujących pracy, o których mowa w art. 49 pkt 7, poszukujących pracy absolwentów, racjonalne gospodarowanie środkami Funduszu Pracy, a także konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy z zasadami przyznawania pomocy *de minimis* w przypadku pomocy przyznawanej osobom określonym w ust.

1 pkt 2 i ust. 1b w postaci jednorazowej wypłaty środków na rozpoczęcie działalności na zasadach określonych dla spółdzielni socjalnych.”;

3) w art. 49 w pkt 6 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) poszukującym pracy niepozostającym w zatrudnieniu lub niewykonującym innej pracy zarobkowej opiekunom osoby niepełnosprawnej, z wyłączeniem opiekunów osoby niepełnosprawnej pobierających świadczenie pielęgnacyjne lub specjalny zasiłek opiekuńczy na podstawie przepisów o świadczeniach rodzinnych, lub zasiłek dla opiekuna na podstawie przepisów o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów”;

4) po art. 51 dodaje się art. 51a w brzmieniu:

„Art. 51a. 1. Starosta może zawrzeć umowę, na podstawie której refunduje pracodawcy lub przedsiębiorcy przez okres do 6 miesięcy część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne za skierowanych bezrobotnych opiekunów osoby niepełnosprawnej, zatrudnionych co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy, w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych w miesiącu w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz kwoty połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę, obowiązującej w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia.

2. Przepisy art. 51 ust. 5–9 stosuje się odpowiednio.

3. Pomoc jest udzielana zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.”;

5) po art. 60a dodaje się art. 60aa w brzmieniu:

„Art. 60aa. 1. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać pracodawcy lub przedsiębiorcy grant, o którym mowa w art. 60a ust. 1, za zatrudnienie skierowanego bezrobotnego opiekuna osoby niepełnosprawnej.

2. Grant przysługuje w kwocie określonej w umowie zawartej ze starostą, nie wyższej jednak niż 12-krotność minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dniu zawarcia umowy, za każdego skierowanego bezrobotnego opiekuna osoby niepełnosprawnej.

3. Przepisy art. 60a ust. 2 i 4–9 stosuje się odpowiednio.”;

6) po art. 61a dodaje się art. 61aa w brzmieniu:

„Art. 61aa. Poszukujący pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, może korzystać na zasadach takich jak bezrobotny z następujących usług rynku pracy lub instrumentów rynku pracy:

- 1) pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego;
- 2) szkoleń;
- 3) stażu;
- 4) prac interwencyjnych;
- 5) przygotowania zawodowego dorosłych;
- 6) badań lekarskich lub psychologicznych, o których mowa w art. 2 ust. 3;
- 7) studiów podyplomowych;
- 8) szkoleń na podstawie trójstronnych umów szkoleniowych zawieranych pomiędzy starostą, pracodawcą i instytucją szkoleniową;
- 9) bonu na zasiedlenie;
- 10) bonu szkoleniowego;
- 11) bonu stażowego.”;

7) w art. 61e:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pożyczki na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, w tym skierowanych przez powiatowy urząd pracy, podmiotom, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1 i 1a oraz ust. 1a;”;

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) pożyczki na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego, poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, lub poszukującego pracy absolwenta, w tym skierowanych przez powiatowy urząd pracy:

- a) żłobkom lub klubom dziecięcym na utworzenie stanowiska pracy związanego bezpośrednio ze sprawowaniem opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi lub prowadzeniem dla nich zajęć,
- b) podmiotom świadczącym usługi rehabilitacyjne na utworzenie stanowiska pracy związanego bezpośrednio ze świadczeniem usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych w miejscu zamieszkania, w tym usług mobilnych;”;

- c) w pkt 2:
- lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) poszukującym pracy absolwentom,”
 - w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:
„d) poszukującym pracy, o których mowa w art. 49 pkt 7;”;
- 8) w art. 61h:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Pożyczka na utworzenie stanowiska pracy dla poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, oraz na utworzenie stanowiska pracy, o którym mowa w art. 61e pkt 1a, jest udzielana na podstawie umowy zawieranej na wniosek podmiotu, po przedstawieniu kosztorysu dotyczącego tworzonego stanowiska pracy, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej niż określona w ust. 1, proporcjonalnej do wymiaru czasu pracy na danym stanowisku, nie mniejszym niż połowa wymiaru czasu pracy.”;
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
- „2a. Oprocentowanie pożyczki na utworzenie stanowiska pracy, o którym mowa w art. 61e pkt 1a, jest stałe i wynosi, w skali roku, 0,1 stopy redyskonta weksli przyjmowanych przez Narodowy Bank Polski.
- 2b. Przepis ust. 2a stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy będącego opiekunem osoby niepełnosprawnej.”;
- 9) w art. 61i dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
- „6. Oprocentowanie pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej polegającej na prowadzeniu żłobka lub klubu dziecięcego z miejscami integracyjnymi lub polegającej na świadczeniu usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych w miejscu zamieszkania, w tym usług mobilnych, a także pożyczki dla poszukujących pracy, o których mowa w art. 49 pkt 7, jest stałe i wynosi, w skali roku, 0,1 stopy redyskonta weksli przyjmowanych przez Narodowy Bank Polski.”;
- 10) w art. 61k wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „Pożyczka na utworzenie stanowiska pracy może zostać udzielona podmiotom, o których mowa w art. 61e pkt 1 i 1a.”;
- 11) w art. 61m ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Formą zabezpieczenia spłaty i zwrotu udzielonych pożyczek, o których mowa w art. 61e pkt 1–2, jest weksel własny *in blanco* i poręczenie dwóch osób fizycznych.”;

12) art. 61n otrzymuje brzmienie:

„Art. 61n. Podstawą rozliczenia pożyczek, o których mowa w art. 61e pkt 1–2, są opłacone faktury lub inne równoważne dokumenty księgowo.”;

13) w art. 61o:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Pożyczkobiorca jest obowiązany dokonać zwrotu niespłaconej kwoty pożyczki na utworzenie stanowiska pracy, o którym mowa w art. 61e pkt 1a, pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej polegającej na prowadzeniu żłobka lub klubu dziecięcego z miejscami integracyjnymi lub na świadczeniu usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych w miejscu zamieszkania, w tym usług mobilnych, w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia wezwania do jej zwrotu, proporcjonalnie do okresu, jaki pozostał do 12 miesięcy zatrudnienia na utworzonym stanowisku pracy lub prowadzenia działalności gospodarczej, jeżeli zatrudniał na utworzonym stanowisku lub prowadził działalność gospodarczą przez okres krótszy niż 12 miesięcy. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się.

1b. Przepis ust. 1a stosuje się odpowiednio do pożyczkobiorcy będącego poszukującym pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, któremu udzielono pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku śmierci pożyczkobiorcy ust. 2 i 3 nie stosuje się.”;

14) w art. 61v pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) przekazywanie, na wnioski starostów, informacji o wynikach monitorowania zatrudnienia przez wymagany okres bezrobotnych, poszukujących pracy, o których mowa w art. 49 pkt 7, lub poszukujących pracy absolwentów, skierowanych przez powiatowe urzędy pracy u pożyczkobiorców, na utworzonych stanowiskach pracy.”;

15) w art. 61w pkt 1–4 otrzymują brzmienie:

„1) opiniowaniu wniosków o udzielenie pożyczki na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego, poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, lub poszukującego pracy absolwenta, skierowanych przez powiatowy urząd pracy, pod względem możliwości danego urzędu pracy w zakresie skierowania bezrobotnych, poszukujących pracy, o których mowa w art. 49 pkt 7, lub poszukujących pracy absolwentów, posiadających kwalifikacje niezbędne do wykonywania pracy na planowanym do utworzenia stanowisku pracy;

- 2) wydawaniu zaświadczeń potwierdzających posiadanie statusu bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, przez osoby ubiegające się o pożyczkę na podjęcie działalności gospodarczej;
 - 3) kierowaniu bezrobotnych, poszukujących pracy, o których mowa w art. 49 pkt 7, lub poszukujących pracy absolwentów na utworzone stanowiska pracy;
 - 4) monitorowaniu, we współpracy z pośrednikami finansowymi, zatrudnienia przez wymagany okres bezrobotnych, poszukujących pracy, o których mowa w art. 49 pkt 7, poszukujących pracy absolwentów, skierowanych przez powiatowe urzędy pracy u pożyczkobiorców, na utworzonych stanowiskach pracy.”;
- 16) w art. 61x:
- a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:
 - „1. Pożyczkobiorca, któremu została udzielona pożyczka na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, skierowanych przez powiatowy urząd pracy, jest obowiązany poinformować, z 14-dniowym wyprzedzeniem, powiatowy urząd pracy oraz pośrednika finansowego o terminie zatrudnienia oraz potwierdzić jego zatrudnienie w terminie 7 dni od dnia zatrudnienia.
 2. Pożyczkobiorca, który otrzymał pożyczkę na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, skierowanego przez powiatowy urząd pracy, jest obowiązany poinformować powiatowy urząd pracy oraz pośrednika finansowego o rozwiązaniu umowy o pracę ze skierowanym bezrobotnym lub poszukującym pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, nie później niż w terminie 7 dni od dnia jej rozwiązania.
 3. W przypadku gdy powiatowy urząd pracy w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 2, nie skieruje bezrobotnego, poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, spełniającego wymagania utworzonego stanowiska pracy, pożyczkobiorca może zatrudnić na tym stanowisku bezrobotnego, poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, bez skierowania powiatowego urzędu pracy.”,
 - b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
 - „4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do pożyczkobiorcy, któremu została udzielona pożyczka na utworzenie stanowiska pracy, o którym mowa

w art. 61e pkt 1a, dla poszukującego pracy absolwenta skierowanego przez powiatowy urząd pracy.”;

17) w art. 66a po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. W przypadku programu specjalnego kierowanego do poszukujących pracy, o których mowa w art. 49 pkt 7, obejmuje on instrumenty rynku pracy lub usługi rynku pracy określone w art. 61aa. Przepis ust. 8 stosuje się odpowiednio.”;

18) w art. 73a po ust. 5a dodaje się ust. 5b w brzmieniu:

„5b. Starosta refunduje gminie ze środków Funduszu Pracy do 100% minimalnej kwoty świadczenia przysługującego bezrobotnemu oraz osobie, o której mowa w ust. 1a, skierowanych do wykonania prac związanych z realizacją codziennych obowiązków domowych na rzecz opiekunów osób niepełnosprawnych.”;

19) w art. 108 w ust. 1:

a) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, jednorazowych środków na podjęcie działalności gospodarczej, kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa, o których mowa w art. 46;”;

b) pkt 16a otrzymuje brzmienie:

„16a) grantów, o których mowa w art. 60a i art. 60aa;”;

c) po pkt 16d dodaje się pkt 16e i 16f w brzmieniu:

„16e) zwrotu części kosztów poniesionych przez pracodawcę w związku z zatrudnieniem bezrobotnych, o których mowa w art. 51a;

16f) kosztów realizacji usług rynku pracy i instrumentów rynku pracy, o których mowa w art. 61aa;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1793, z późn. zm.²⁾) w art. 48a po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Minister właściwy do spraw zdrowia opracowuje, wdraża, realizuje i finansuje program polityki zdrowotnej służący wykonaniu programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem” przyjętego na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” (Dz. U. poz. 1860).

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1807, 1860, 1948, 2138, 2173 i 2250 oraz z 2017 r. poz. 60, 759, 777, 844, 858, 1089 i 1139.

1b. Do programu polityki zdrowotnej, o którym mowa w ust. 1a, nie stosuje się przepisu ust. 1.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 697) w art. 247 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw rodziny wprowadzi program na dofinansowanie w okresie 11 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zadań własnych gminy i powiatu z zakresu realizacji zadań wspierania rodziny oraz systemu pieczy zastępczej, w szczególności na pokrycie części wydatków związanych z powołaniem asystentów rodziny, koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej oraz prowadzeniem szkoleń, dla rodzin zastępczych i prowadzących rodzinne domy dziecka.”.

Art. 6. 1. Podmioty prowadzące mieszkania chronione obowiązane są do przekształcenia tych mieszkań w mieszkania chronione treningowe lub mieszkania chronione wspierane w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie art. 2 pkt 2.

2. Podmioty prowadzące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy mieszkania chronione dostosują te mieszkania do wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 53 ust. 13 ustawy zmienianej w art. 2, do dnia 1 marca 2019 r.

3. Decyzje o skierowaniu osoby do korzystania ze wsparcia w mieszkaniu chronionym wydane przed dniem wejścia w życie art. 2 pkt 2 zachowują moc do czasu w nich wskazanego, nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 2 pkt 2.

4. Do postępowań o skierowanie osoby do korzystania ze wsparcia w mieszkaniu chronionym, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie art. 2 pkt 2, mają zastosowanie przepisy art. 53 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 7. Wobec pożyczkobiorców, którym udzielono pożyczek na rozpoczęcie działalności gospodarczej lub na utworzenie stanowisk pracy, o których mowa w art. 61e pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 3, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, mają zastosowanie przepisy art. 61o ust. 4 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 8. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 73a ust. 6 ustawy zmienianej w art. 3 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 73a ust. 6 ustawy zmienianej w art. 3, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2017 r.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 i art. 4, które wchodzi w życie z dniem 1 września 2017 r.;
- 2) art. 2 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 marca 2018 r.;
- 3) art. 3 pkt 5, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

UZASADNIENIE

Wejście w życie Programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem”, ustanowionego na podstawie uchwały nr 160 Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2016 r. w sprawie programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem” (M.P. poz. 1250), przyjętej na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” (Dz. U. poz. 1860), którego celem jest wspieranie osób niepełnosprawnych i ich rodzin, spowodowało potrzebę wprowadzenia zmian przepisów w następujących ustawach:

- 1) ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943, z późn. zm.);
- 2) ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930, z późn. zm.);
- 3) ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065);
- 4) ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1793, z późn. zm.);
- 5) ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 697).

Przedmiotowy projekt ma na celu częściową realizację działań wskazanych w programie (jest to pierwszy etap realizacji programu inicjowany przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej; drugi etap wprowadzony kolejnym projektem ustawy przewidziany został na IV kwartał 2017 r.).

I. Zmiany w ustawie o systemie oświaty

Minister Edukacji Narodowej realizuje w ramach programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem” zadania określone w priorytecie I. 1.5 Pomoc uczennicom w ciąży oraz – we współpracy z Ministrem Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej i Ministrem Zdrowia – zadania określone w priorytecie II. 2.4 Utworzenie ośrodków koordynacyjno-rehabilitacyjno-opiekuńczych ze szczególnym uwzględnieniem wczesnego wspomaganie rozwoju dzieci (...).

W myśl art. 2 ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” wsparcie jest realizowane m.in. w sposób i w trybie przewidzianych

w przepisach odrębnych, przy czym w uchwale nr 160 Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2016 r. w sprawie programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem”, wydanej na podstawie art. 12 ust. 1 tej ustawy, przewidziano możliwość zmian w systemie prawa w celu realizacji działań określonych w programie.

Dodawana w projekcie ustawy zmiana w ustawie o systemie oświaty ma na celu:

- unormowanie, że zadania realizowane przez Ministra Edukacji Narodowej w ramach programu „Za życiem” stanowią zadania publiczne z zakresu administracji rządowej; w konsekwencji przewiduje się wykonanie tych zadań (tj. w zakresie zadania 1.5: doposażenie miejsc w bursach i internatach dla uczennic w ciąży oraz w zakresie zadania 2.4: doposażenie placówek prowadzących wczesne wspomaganie rozwoju do potrzeb wielospecjalistycznych działań) w trybie porozumień z powiatami, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym, oraz udzielenie dotacji celowej powiatom przystępującym do porozumień;
- określenie w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej, wydawanym w porozumieniu z właściwymi ministrami, szczegółowych zadań wiodących ośrodków, o których mowa w dodawanym art. 90w ust. 3, uwzględniając koordynacyjny i kompleksowy charakter działań podejmowanych wobec dzieci i ich rodzin w ramach Programu.

II. Zmiany w ustawie o pomocy społecznej

Zmiana w art. 2 pkt 1 projektu ustawy odnosząca się do art. 51c ustawy o pomocy społecznej polega na dodaniu ust. 5 umożliwiającego wojewodom zwiększenie do 30% dotacji na jednego uczestnika środowiskowego domu samopomocy ustalonej na uczestników z niepełnosprawnościami sprzężonymi lub spektrum autyzmu, którzy posiadają orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności wraz ze wskazaniem konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Jednostki organizacyjne pomocy społecznej – środowiskowe domy samopomocy (śds) powinny rozszerzyć ofertę dla osób z niepełnosprawnościami sprzężonymi i spektrum autyzmu, które posiadają orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności wraz ze wskazaniem konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Osoby z niepełnosprawnościami sprzężonymi i spektrum autyzmu w obecnej sytuacji nie znajdują często miejsca w śds-ach. Sytuacja ta

spowodowana jest zwykle niewystarczającą liczbą kadry przypadającej na 1 uczestnika oraz niewystarczającym standardem usług i wyposażenia śds. Osoby, które posiadają orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności wraz z ww. wskazaniem, tj. osoby o znacznie zwiększonych, w stosunku do innych uczestników śds, potrzebach, dla powodzenia prowadzonej terapii i planu postępowania wspierająco-aktywizującego, bezpiecznego funkcjonowania, wymagają wzmożonego nadzoru i pracy oraz odpowiedniego wyposażenia jednostki np. w pokój wyciszeń. Ponadto dla tej grupy osób konieczne jest prowadzenie specjalistycznych treningów np. umiejętności komunikacyjnych.

Weryfikacja osób, które zostaną objęte tą formą wsparcia, zostanie dokonana poprzez konieczność potwierdzenia niepełnosprawności orzeczeniem oraz zaświadczeniem z poradni zdrowia psychicznego.

Zmiany w art. 2 w pkt 2 (dotyczące art. 53 ustawy o pomocy społecznej) odnoszą się do mieszkań chronionych, które są formą pomocy społecznej przygotowującą osoby w nich przebywające, pod opieką specjalistów, do prowadzenia samodzielnego życia lub wspomagającą te osoby w codziennym funkcjonowaniu. W projektowanej regulacji dokonuje się w art. 53 ust. 1 zamiany wyrazu „pobyt” na wyraz „wsparcie”, który wskazuje na charakter usługowy tej formy pomocy społecznej. Doprecyzowuje się również, że adresatem wsparcia może być osoba pełnoletnia. Wprowadza się też podział mieszkań chronionych na dwa typy: mieszkanie chronione treningowe i mieszkanie chronione wspierane.

W mieszkaniu chronionym treningowym zapewnia się usługi bytowe oraz naukę, rozwijanie lub utrwalanie samodzielności, sprawności w zakresie samoobsługi, pełnienia ról społecznych w integracji ze społecznością lokalną, w celu umożliwienia prowadzenia samodzielnego życia.

Mieszkanie chronione wspierane przeznaczone będzie dla osoby niepełnosprawnej, w szczególności z niepełnosprawnością fizyczną lub z zaburzeniami psychicznymi, albo osoby w podeszłym wieku lub przewlekle chorej. W mieszkaniu chronionym wspieranym zapewnia się usługi bytowe oraz pomoc w wykonywaniu czynności niezbędnych w życiu codziennym i realizacji kontaktów społecznych, dostosowane do możliwości psychofizycznych osoby, w celu utrzymania lub rozwijania samodzielności osoby na poziomie jej możliwości.

Decyzję o skierowaniu do korzystania ze wsparcia w mieszkaniu chronionym wydaje się na czas określony, a na czas nieokreślony w przypadku osób posiadających orzeczenie o umiarkowanym lub znacznym stopniu niepełnosprawności. Przewiduje się ponadto przyjmowanie na czas nieokreślony w uzasadnionych przypadkach.

Przed wydaniem decyzji o skierowaniu osoby do korzystania ze wsparcia w mieszkaniu chronionym pracownik socjalny jednostki organizacyjnej pomocy społecznej prowadzącej mieszkanie chronione wraz z pracownikiem socjalnym podmiotu prowadzącego mieszkanie chronione i osobą ubiegającą się o skierowanie do korzystania ze wsparcia w mieszkaniu chronionym albo jej przedstawicielem ustawowym dokonują pisemnych uzgodnień dotyczących celu i okresu pobytu, rodzaju i zakresu wsparcia, odpłatności osoby, sposobu zgłaszania planowanej nieobecności w mieszkaniu chronionym oraz zasad i sposobu realizacji programu usamodzielniania osoby lub programu wspierania.

Korzystanie ze wsparcia w mieszkaniu chronionym, prowadzonym przez podmioty inne niż gmina, powiat lub na ich zlecenie, odbywa się na podstawie umowy cywilnoprawnej zawartej z osobą korzystającą ze wsparcia w mieszkaniu chronionym lub jej przedstawicielem ustawowym, przy czym w takiej sytuacji nie mają zastosowania przepisy ustawy o pomocy społecznej dotyczące kierowania do mieszkania decyzją administracyjną.

W art. 2 pkt 3 projektu ustawy daje się gminie możliwość tworzenia w ramach struktury organizacyjnej ośrodka pomocy społecznej zespołów realizujących poszczególne działania z zakresu pomocy społecznej, tj.: zespołu realizującego zadania w zakresie usług pomocy społecznej, zespołu realizującego zadania w zakresie pracy socjalnej oraz zespołu realizującego oba powyżej wskazane zakresy zadań.

Obecny przepis art. 121 ust. 3c ustawy o pomocy społecznej uwzględnia tylko zwrot kosztów przejazdu pracownikowi socjalnemu świadczącemu pracę socjalną. Dlatego projekt uzupełnia się o zwrot kosztów przejazdu z miejsca pracy do miejsc wykonywania czynności zawodowych także pracownikowi socjalnemu, który przeprowadza rodzinne wywiady środowiskowe (art. 2 pkt 4 projektu ustawy).

III. Zmiany w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

Projektowane zmiany mają na celu ułatwienie powrotu na rynek pracy opiekunom osób niepełnosprawnych (członkom rodziny, w rozumieniu ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodziny „Za życiem”). Instrumenty wsparcia kierowane są do opiekunów osoby niepełnosprawnej, z wyłączeniem opiekunów pobierających świadczenie pielęgnacyjne, specjalny zasiłek opiekuńczy lub zasiłek dla opiekuna.

Projektowane zmiany przewidują:

- stworzenie preferencyjnych warunków dla zakładania przez opiekunów osób niepełnosprawnych działalności gospodarczej oraz zachęcanie innych bezrobotnych do zakładania działalności polegającej na prowadzeniu żłobków lub klubów dziecięcych z miejscami dla dzieci niepełnosprawnych lub polegającej na świadczeniu usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych w miejscu zamieszkania,
- zachęcanie przedsiębiorców do zatrudniania opiekunów osób niepełnosprawnych,
- wsparcie bezrobotnych opiekunów osób niepełnosprawnych przez umożliwienie im skorzystania z subsydiowanego zatrudnienia czy podjęcia pracy w formie telepracy,
- wsparcie opiekunów osób niepełnosprawnych, którzy nie mogą uzyskać statusu bezrobotnego, przez zapewnienie im bezpośredniego dostępu do usług rynku pracy i instrumentów rynku pracy,
- wsparcie opiekunów osób niepełnosprawnych w realizacji codziennych obowiązków domowych w ramach prac społecznie użytecznych.

1) Zmiana w art. 2 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (art. 3 pkt 1 projektu ustawy)

W związku z wprowadzaniem w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy rozwiązań dla nowej grupy uprawnionych, tj. opiekunów osób niepełnosprawnych, konieczne było zdefiniowanie tej grupy w przepisach ustawy w dodawanym pkt 16b. Zaproponowana definicja odwołuje się zarówno do definicji rodziny zawartej w przepisach ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem”, jak również do Programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem”, w którym wskazane zostało, jaka grupa ma zostać objęta wsparciem w zakresie rozwiązań wprowadzonych w ww. ustawie.

- 2) Zmiany w art. 46, art. 61e, art. 61h, art. 61i, art. 61k, art. 61m, art. 61n, art. 61o, art. 61v, art. 61w oraz art. 61x ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (art. 3 pkt 2, 7–16 projektu ustawy)

W przypadku dofinansowania na podjęcie działalności gospodarczej projektowane zmiany zakładają rozszerzenie katalogu beneficjentów o opiekunów osoby niepełnosprawnej. Ww. beneficjent pomocy, tj. opiekun osoby niepełnosprawnej, będzie zobowiązany do zwrotu otrzymanego dofinansowania proporcjonalnie do okresu brakującego do okresu 12 miesięcy prowadzenia działalności gospodarczej, bez odsetek ustawowych.

Bezrobotni, którzy zdecydują się na zakładanie działalności polegającej na prowadzeniu żłobków lub klubów dziecięcych z miejscami dla dzieci niepełnosprawnych lub świadczeniu usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych w miejscu zamieszkania, w tym usług mobilnych, będą zobowiązani do zwrotu otrzymanego dofinansowania proporcjonalnie do okresu brakującego do okresu 12 miesięcy prowadzenia działalności gospodarczej bez odsetek ustawowych (w dotychczas obowiązujących przepisach w przypadku prowadzenia działalności gospodarczej przez okres krótszy niż 12 miesięcy istnieje obowiązek zwrotu całości przyznanych środków wraz z odsetkami ustawowymi).

W odniesieniu do pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej projektowana regulacja, analogicznie jak w przypadku dofinansowania, rozszerza katalog uprawnionych osób o opiekunów osoby niepełnosprawnej. Ponadto w odniesieniu do ww. osób proponowane przepisy przewidują złagodzenie ogólnie obowiązujących warunków udzielania pożyczek, tj. w przypadku prowadzenia działalności gospodarczej przez okres krótszy niż 12 miesięcy, zwrot pozostałej do spłaty wartości pożyczki na preferencyjnych warunkach, tj. bez odsetek oraz dodatkowych kosztów. Opiekun osoby niepełnosprawnej otrzyma także preferencyjne oprocentowanie pożyczki, tj. 0,1 stopy redyskonta weksli przyjmowanych przez Narodowy Bank Polski (dla pozostałych pożyczkobiorców oprocentowanie pożyczki wynosi 0,25).

Analogiczne ułatwienia jak przewidziane dla opiekunów osoby niepełnosprawnej w zakresie pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej planowane są dla osób na podjęcie działalności polegającej na prowadzeniu żłobka lub klubu dziecięcego

z miejscami integracyjnymi, świadczeniu usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych w miejscu zamieszkania, w tym usług mobilnych.

W przypadku instrumentu wsparcia, jakim jest refundacja kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, projektowane zmiany rozszerzają katalog osób kierowanych na refundowane stanowisko pracy o opiekunów osoby niepełnosprawnej, których pracodawca będzie mógł zatrudnić co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.

Projektowane zmiany przewidują również stworzenie preferencyjnych warunków dla podmiotów prowadzących żłobki lub kluby dziecięce oraz dla podmiotów świadczących usługi rehabilitacyjne. Celem powyższego jest zachęcanie podmiotów prowadzących żłobki i kluby dziecięce do tworzenia miejsc opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi (miejsc integracyjnych) oraz do świadczenia usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych w miejscu zamieszkania, w tym usług mobilnych.

Projektowane zmiany przewidują m.in. umożliwienie zatrudnienia skierowanej osoby na refundowanym stanowisku pracy co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy, jeżeli skierowana osoba zostanie zatrudniona w żłobku lub klubie dziecięcym, w którym tworzone są miejsca integracyjne, a jej zatrudnienie będzie związane bezpośrednio ze sprawowaniem opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi lub prowadzeniem dla nich zajęć. Analogiczne rozwiązania zostały przewidziane dla podmiotów świadczących usługi rehabilitacyjne. Ponadto na powyższe stanowiska mogą zostać skierowani poszukujący pracy absolwenci szkoły lub uczelni w okresie 48 miesięcy od dnia ukończenia szkoły lub uzyskania tytułu zawodowego.

Projektowane zmiany przewidują – w odniesieniu do podmiotu prowadzącego żłobek lub klub dziecięcy z miejscami integracyjnymi oraz podmiotu świadczącego usługi rehabilitacyjne, który otrzymał refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy – obowiązek zwrotu otrzymanych środków proporcjonalnie do okresu, jaki pozostał do 24 miesięcy zatrudnienia, jeżeli zatrudniał osobę na utworzonym stanowisku pracy co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy przez okres krótszy niż 24 miesiące. W przypadku pożyczek na utworzenie stanowiska pracy projektowane zmiany umożliwią podmiotom zatrudnienie na ww. stanowisku pracy opiekunów osoby niepełnosprawnej.

Podmioty prowadzące żłobki lub kluby dziecięce, które chcą utworzyć miejsca integracyjne, oraz podmioty świadczące usługi rehabilitacyjne będą mogły skorzystać z preferencyjnych warunków w przypadku pożyczek na utworzenie stanowiska pracy związanego bezpośrednio ze sprawowaniem opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi lub prowadzeniem dla nich zajęć (żłobki i kluby dziecięce) lub ze świadczeniem usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych w miejscu zamieszkania, w tym usług mobilnych (podmioty świadczące usługi rehabilitacyjne), m.in. przez preferencyjne oprocentowanie pożyczki, tj. 0,1 stopy redyskonta weksli przyjmowanych przez Narodowy Bank Polski, możliwość zatrudnienia osoby na utworzonym stanowisku pracy przynajmniej w połowie wymiaru czasu pracy, czy też zobowiązanie pożyczkobiorcy do proporcjonalnego zwrotu udzielonej pożyczki w przypadku zatrudnienia osoby na stanowisku pracy przez okres krótszy niż 12 miesięcy.

Dodatkowo dla tych podmiotów przewidziano możliwość zatrudnienia osoby na utworzonym stanowisku pracy przynajmniej w połowie wymiaru czasu pracy, jeżeli osoba zostanie zatrudniona w żłobku lub klubie dziecięcym, w którym tworzone są miejsca integracyjne, a jej zatrudnienie będzie związane bezpośrednio ze sprawowaniem opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi lub prowadzeniem dla nich zajęć. Analogiczne rozwiązania zostały przewidziane dla podmiotów świadczących usługi rehabilitacyjne, na utworzenie stanowiska pracy związanego bezpośrednio ze świadczeniem usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych. Na powyższych stanowiskach mogą zostać zatrudnieni poszukujący pracy absolwenci szkoły lub uczelni w okresie 48 miesięcy od dnia ukończenia szkoły lub uzyskania tytułu zawodowego.

W art. 46 ust. 1 pkt 1b przewidziano możliwość refundacji dla żłobków lub klubów dziecięcych kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy związanego bezpośrednio ze sprawowaniem opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi lub prowadzeniem dla nich zajęć. O refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy związanego bezpośrednio ze sprawowaniem opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi lub prowadzeniem dla nich zajęć mogą wnioskować zarówno żłobki lub kluby dziecięce posiadające już miejsca integracyjne, jak również te, które dopiero miejsca integracyjne będą tworzyć. Żłobek lub klub dziecięcy, który otrzyma refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy związanego bezpośrednio ze sprawowaniem opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi lub prowadzeniem dla nich zajęć, staje się żłobkiem lub klubem dziecięcym z miejscami integracyjnymi.

W związku z powyższym, w momencie podpisania umowy o refundację żłobek lub klub dziecięcy może nie posiadać miejsc integracyjnych. Ewentualny zwrot refundacji dotyczy żłobków lub klubów dziecięcych, które otrzymały refundację na utworzone stanowisko pracy związane z opieką nad dziećmi niepełnosprawnymi, a więc tych, które już utworzyły miejsca integracyjne.

Tożsame zapisy zawarto w przypadku podmiotów świadczących usługi rehabilitacyjne, które otrzymają refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy związanego ze świadczeniem usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych.

Analogiczne zapisy zawarto w odniesieniu do pożyczek na utworzenie stanowisk pracy związanych ze sprawowaniem opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi lub prowadzeniem dla nich zajęć lub świadczeniem usług rehabilitacyjnych na rzecz dzieci niepełnosprawnych.

Różnica pomiędzy traktowaniem bezrobotnych a opiekunów osób niepełnosprawnych, w odniesieniu do zwrotu udzielonej pomocy z odsetkami bądź bez, ma zachęcić tych drugich do podjęcia próby powrotu na rynek pracy, a jednocześnie w przypadku niepowodzenia, które może wynikać z niemożności pogodzenia różnych obowiązków, nie karać nadmiernie osób, których sytuacja materialna jest zwykle trudniejsza od przeciętnej. Obecność osoby niepełnosprawnej w rodzinie wpływa na jej wydatki (m.in. na leczenie i rehabilitację, niezbędny sprzęt) oraz na jej dochody (ze względu na trudność w podjęciu zatrudnienia).

W przypadku żłobków i klubów dziecięcych, które mają tworzyć miejsca integracyjne, brak odsetek ma stanowić dodatkową zachętę (obok możliwości zatrudnienia osób na część etatu) dla tworzenia miejsc dla dzieci niepełnosprawnych, co wiąże się z dodatkowymi kosztami, ponieważ wymaga zatrudnienia dodatkowego personelu (mniejsza liczba dzieci na 1 opiekuna, w przypadku gdy jest w tej grupie dziecko niepełnosprawne). Nie bez znaczenia pozostaje fakt, iż miejsca integracyjne dla dzieci niepełnosprawnych w żłobkach i klubach dziecięcych stanowią 1% wszystkich miejsc w żłobkach i klubach dziecięcych (dane MRPiPS na koniec 2015 r.).

W odniesieniu do podmiotów świadczących usługi rehabilitacyjne, zwrot udzielonej pomocy bez odsetek ma być dodatkową zachętą, obok możliwości zatrudnienia osób na część etatu, do działalności na rzecz dzieci niepełnosprawnych w miejscu zamieszkania, w tym usług mobilnych.

Ośrodki świadczące usługi rehabilitacyjne pracują zwykle w godzinach 8.00–16.00, co bardzo utrudnia korzystanie z ich usług rodzicom pracującym. Dodatkowo w przypadku osób z dużą niepełnosprawnością powstaje problem transportu, a czasem, w przypadkach gdy osoby niepełnosprawne korzystają ze specjalistycznego sprzętu, jest to wręcz niemożliwe.

Zgodnie z konstytucyjną zasadą równości wszyscy adresaci norm prawnych, charakteryzujący się w równym stopniu daną cechą istotną, mają być traktowani równo. Zasada ta nakłada obowiązek na prawodawcę, który decyduje się przyznać określone uprawnienie, aby przyznał je wszystkim podmiotom, które mają cechę istotną z punktu widzenia danej regulacji prawnej. Ponadto zasada równości nie ma charakteru absolutnego i niekiedy odmienność potraktowania sytuacji podobnych może być usprawiedliwiona.

Urzędy pracy w każdym roku budżetowym realizować będą działania aktywizacyjne kierowane do bezrobotnych i innych uprawnionych osób, finansowane ze środków Funduszu Pracy z kwot określonych rocznymi limitami na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej. Powyższe środki zapewnią aktywizację bezrobotnych w formach określonych w obowiązujących przepisach prawa oraz przewidzianych do wprowadzenia w roku przyszłym.

Projektowane zmiany mają również na celu ułatwienie powrotu na rynek pracy opiekunom dzieci niepełnosprawnych przez zachęcanie do tworzenia spółdzielni socjalnych. Zmiany zakładają wprowadzenie ułatwień w przypadku przyznawania środków na podjęcie działalności na zasadach określonych dla spółdzielni socjalnych. W ramach obowiązujących przepisów istnieje możliwość przyznania bezrobotnemu jednorazowo środków na podjęcie działalności na zasadach określonych dla spółdzielni socjalnych (w tym na pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związanych z podjęciem tej działalności) w wysokości nie przekraczającej 4-krotnego przeciętnego wynagrodzenia na jednego członka założyciela spółdzielni oraz 3-krotnego przeciętnego wynagrodzenia na jednego członka przystępującego do spółdzielni socjalnej po jej założeniu. W przypadku osób, które zdecydują się na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, zostanie podniesiona maksymalna wartość środków, jakie wskazana osoba może uzyskać, do 6-krotności przeciętnego wynagrodzenia.

Zmiana w art. 3 pkt 10, 11, 12, 14, 15 oraz 16 projektu ustawy została wprowadzona w związku z rozszerzeniem katalogu uprawnionych o opiekuna osoby niepełnosprawnej oraz poszukującego pracy absolwenta.

3) Zmiany w art. 49 i art. 66a ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (art. 3 pkt 3 i 17 projektu ustawy)

Rozszerzeniu ulega – przez dodanie w art. 49 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nowego pkt 7 – katalog osób uznawanych za będące w szczególnej sytuacji na rynku pracy o grupę poszukujących pracy niepozostających w zatrudnieniu oraz niewykonujących innej pracy zarobkowej opiekunów osób niepełnosprawnych – z wyłączeniem jednak opiekunów osób niepełnosprawnych pobierających z tego tytułu świadczenie pielęgnacyjne, specjalny zasiłek opiekuńczy lub zasiłek dla opiekuna. Osobom tym po zarejestrowaniu w urzędzie pracy będzie przysługiwało pierwszeństwo w skierowaniu do programów specjalnych, których istotą jest możliwość optymalnego doboru dostępnych form wsparcia i elastycznego oddziaływania na bariery, które utrudniają osobie podjęcie pracy, w celu umożliwienia powrotu lub wejścia na rynek pracy.

Jednocześnie w dodawanym ust. 8a w art. 66a ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy określone zostało, że w przypadku programów specjalnych kierowanych do nowo dodawanej grupy uprawnionych, będzie on obejmował tylko instrumenty rynku pracy lub usługi rynku pracy wskazane w nowym art. 61aa.

4) Dodanie art. 51a w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (art. 3 pkt 4 projektu ustawy)

W ramach nowego instrumentu starosta będzie refundować pracodawcy lub przedsiębiorcy przez okres do 6 miesięcy część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne, za zatrudnionych co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy skierowanych bezrobotnych opiekunów osoby niepełnosprawnej. Refundacja nie będzie mogła przekroczyć kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych w miesiącu w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz kwoty połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Pracodawca będzie zobowiązany do dalszego zatrudnienia skierowanego bezrobotnego opiekuna osoby niepełnosprawnej przez okres 3 miesięcy po zakończeniu okresu refundacji, pod rygorem zwrotu otrzymanej pomocy wraz z odsetkami ustawowymi.

Pomoc dla pracodawcy będzie udzielana zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.

5) Dodanie art. 60aa w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (art. 3 pkt 5 projektu ustawy)

W celu ułatwienia godzenia obowiązków opiekuńczych z pracą wprowadzona zostaje możliwość przyznania pracodawcy lub przedsiębiorcy grantu na telepracę za zatrudnienie skierowanego bezrobotnego opiekuna osoby niepełnosprawnej. Na podstawie umowy zawartej ze starostą pracodawca albo przedsiębiorca otrzyma z Funduszu Pracy grant w wysokości do 12-krotności minimalnego wynagrodzenia za pracę na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego opiekuna osoby niepełnosprawnej.

Pracodawca w umowie zagwarantuje utrzymanie zatrudnienia przez 12 miesięcy w pełnym wymiarze czasu pracy lub przez okres 18 miesięcy w wymiarze ½ etatu – w przypadku niewywiązania się z tego warunku następować będzie proporcjonalny zwrot grantu z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia jego otrzymania. Natomiast zwrot grantu w całości z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia jego otrzymania następować będzie w sytuacji wykorzystania środków niezgodnie z umową lub ich niewykorzystania. W przypadku rozwiązania umowy o pracę przez samego pracownika objętego grantem, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666, z późn. zm.) lub wygaśnięcia stosunku pracy przed upływem 12 lub 18 miesięcy, starosta będzie miał prawo skierować na zwolnione miejsce pracy innego bezrobotnego. Pomoc dla pracodawcy będzie udzielana zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.

6) Dodanie art. 61aa w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (art. 3 pkt 6 projektu ustawy)

Zgodnie z nowo dodawanym przepisem opiekunom osób niepełnosprawnych, zarejestrowanym w powiatowym urzędzie pracy jako poszukujący pracy, którzy jednocześnie nie pozostają w zatrudnieniu lub nie wykonują innej pracy zarobkowej, zapewniony zostanie dostęp do usług rynku pracy i instrumentów rynku pracy wskazanych w tym przepisie – na takich samych zasadach jak osobom bezrobotnym. Z zakresu podmiotowego tego przepisu – w związku ze zdefiniowaniem grupy osób uprawnionych poprzez odesłanie do nowego pkt 7 w art. 49 ustawy – wyłączeni zostali

opiekunowie osób niepełnosprawnych pobierający z tego tytułu świadczenie pielęgnacyjne, specjalny zasiłek opiekuńczy lub zasiłek dla opiekuna.

7) Zmiana w art. 73a (art. 3 pkt 18 projektu ustawy)

Projektowana zmiana ma na celu wsparcie opiekunów osób niepełnosprawnych w realizacji codziennych obowiązków domowych w ramach prac społecznie użytecznych.

8) Zmiany w art. 108 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (art. 3 pkt 19 projektu ustawy)

W związku z rozszerzeniem katalogu uprawnionych oraz wprowadzeniem nowych instrumentów wprowadzone zostają również zmiany umożliwiające finansowanie ich kosztów ze środków Funduszu Pracy – zmiana w pkt 13, pkt 16a oraz dodanie pkt 16e i 16f.

IV. Zmiany w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych

Zmiana w art. 48a ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych polega na wprowadzeniu szczególnego rodzaju programu polityki zdrowotnej, dedykowanego wyłącznie wykonaniu programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem”. Program taki miałby odrębny sposób opracowywania i finansowania. Przede wszystkim w odniesieniu do przedmiotowego programu – z uwagi na jego wykonawczy charakter – wyłączona zostanie konieczność jego sporządzania w oparciu o mapy potrzeb zdrowotnych. Potrzeba realizacji zadań, które zostaną takim programem objęte, została już bowiem przeanalizowana i stwierdzona na etapie prac nad programem kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem”. Ustanowiony uchwałą Rady Ministrów ww. program byłby zatem dokumentem nadrzędnym wobec opracowywanego na podstawie projektowanego art. 48a ust. 1a ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych programu polityki zdrowotnej, określającym jego podstawowe cele i założenia. Mając na uwadze wskazany powyżej szczególny charakter takiego programu polityki zdrowotnej, zasadnym jest również wyłączenie w odniesieniu do niego obowiązku opiniowania przez Agencję Oceny Technologii Medycznych i Taryfikacji. Środki finansowe na realizację programu polityki zdrowotnej opracowanego na podstawie zmienionych przepisów pochodziłyby z

rezerwy budżetu państwa przeznaczonej na wykonanie zadań programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem”.

V. Zmiany w ustawie o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej

Ustawa z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” nałożyła na asystenta rodziny, o którym mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, dodatkowe zadania. Stał się on odpowiedzialny za koordynację przewidzianego w tej ustawie poradnictwa dla kobiet posiadających dokument potwierdzający ciążę, ich rodzin lub rodziny z dzieckiem posiadającym zaświadczenie o ciężkim i nieodwracalnym upośledzeniu albo nieuleczalnej chorobie zagrażającej życiu, które powstały w prenatalnym okresie rozwoju dziecka lub w czasie porodu. Nałożenie na asystenta rodziny nowych, dodatkowych i wymagających dużo pracy i zaangażowania zadań rodzi konieczność wsparcia finansowego gmin zatrudniających asystentów rodziny (należy zauważyć, że zapewnienie asystentów rodziny jest zadaniem własnym gminy). Obecnie gminy są wspierane dotacją celową z budżetu państwa na podstawie prowadzonych przez ministra właściwego do spraw rodziny programów na dofinansowanie. Gwarancja kontynuowania tych programów, zgodnie z art. 247 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, obejmowała okres sześcioletni od dnia wejścia tej ustawy w życie, tj. od 2012 r. Oznacza to, że gwarancja ta kończy się w tym roku. Konieczne jest zatem, w związku z nałożeniem na gminy nowych zadań, kontynuowanie wsparcia finansowego z budżetu państwa. Proponuje się zatem przedłużenie gwarancji wsparcia jednostek samorządu terytorialnego w realizacji ich zadań o kolejne 5 lat (przez dokonanie zmian w art. 247 ust. 1 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej).

Istota proponowanej regulacji sprowadza się do tego, że w okresie kolejnych 5 lat, począwszy od roku 2018, jednostki samorządu terytorialnego w dalszym ciągu będą mogły być objęte wsparciem finansowym na pokrycie wydatków związanych z realizacją zadań wynikających z ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Dofinansowanie to odbywać się będzie na mocy ogłaszanego przez ministra właściwego do spraw rodziny programu na dofinansowanie zadań własnych, o którym mowa w art. 247 ustawy.

Art. 6 projektu ustawy zawiera przepisy przejściowe dotyczące mieszkań chronionych. W związku z wprowadzeniem podziału mieszkań chronionych na mieszkania treningowe

i wspierane oraz koniecznością dostosowania istniejących mieszkań do nowych przepisów, odroczone wejście w życie zmienionych przepisów do dnia 1 marca 2018 r. Wprowadza się też dla podmiotów prowadzących mieszkania chronione miesięczny okres na przekształcenie w jeden z dwóch typów mieszkań. Wydane przed dniem 1 marca 2018 r. decyzje, które kierowały osoby do korzystania ze wsparcia w mieszkaniach chronionych, zostaną zmienione z urzędu do dnia 31 sierpnia 2018 r. Natomiast do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem 1 marca 2018 r. będą miały zastosowanie nowe przepisy art. 53 ustawy o pomocy społecznej.

Jednocześnie wprowadzono czas na dostosowanie mieszkań chronionych do nowych standardów, które określi minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, w drodze rozporządzenia, do dnia 1 marca 2019 r.

W art. 7 projektu ustawy zawarto regulacje przejściowe dotyczące zawartych umów pożyczek, na podstawie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w związku z nowymi warunkami zwrotu udzielonej pomocy w przypadku śmierci pożyczkobiorcy (projektowany art. 61o ust. 4).

W art. 8 projektu ustawy zawarto regulacje przejściowe dotyczące przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 73a ust. 6 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy dotyczących szczegółowego sposobu i trybu organizowania prac społecznie użytecznych.

W art. 9 projektu ustawy proponuje się, aby ustawa weszła w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 i art. 4, które wchodzi w życie z dniem 1 września 2017 r., art. 2 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 marca 2018 r., oraz art. 3 pkt 5, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r. Termin wejścia w życie ustawy nie narusza zasady demokratycznego państwa prawnego i jest korzystny dla obywateli, gdyż nie nakłada na nich nowych obowiązków, a wręcz przeciwnie ma na celu wsparcie i pomoc osobom niepełnosprawnym i ich rodzinom.

Proponowana ustawa będzie miała pozytywny wpływ na działalność przedsiębiorców (w tym mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców). Daje dodatkowe możliwości w zakresie korzystania z refundacji doposażenia miejsca pracy lub pożyczek na utworzenie miejsca pracy, poszerzając katalog osób, które na takie stanowiska mogą być przez powiatowe urzędy pracy kierowane (obok bezrobotnych również opiekunowie osoby niepełnosprawnej). Dodatkowo rozszerza grupę osób, które będą mogły się ubiegać o

środki na założenie działalności gospodarczej lub pożyczki na podjęcie działalności o poszukujących pracy opiekunów osób niepełnosprawnych.

Problematyka regulowana w projekcie ustawy jest zgodna z przepisami prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją programu „Za życiem”</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Krzysztof Michalkiewicz, Sekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Mirosław Przewoźnik, Dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych, tel. 22 529 06 00 Sekretariat.bon@mpips.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 13.06.2017 r.</p> <p>Źródło: Ustawa z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” (Dz. U. poz. 1860) Uchwała nr 160 Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2016 r. w sprawie programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem” (M.P. 1250)</p> <p>Nr w wykazie prac: UD 212</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Potrzeba wprowadzenia rozwiązań planowanych w projekcie ustawy wynika przede wszystkim z przyjęcia przez Radę Ministrów uchwały w sprawie programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem” przewidującego wprowadzenie zmian w niektórych ustawach. Szczegółowy zakres zmian określa załącznik do ww. uchwały (Program kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem”).

Istotą projektowanych rozwiązań jest stworzenie mechanizmów wsparcia dla rodzin w zakresie, m.in.:

- wsparcia osób niepełnosprawnych przez rozwój formy pomocy, jaką są mieszkania chronione, w tym mieszkania wspierane i treningowe,
- wsparcia opiekunów osób niepełnosprawnych w realizacji codziennych obowiązków,
- wspierania aktywizacji zawodowej opiekunów osób niepełnosprawnych,
- wzmocnienia profilaktycznego aspektu zadań asystenta rodziny przez wsparcie realizacji przydzielonego mu zadania polegającego na koordynacji poradnictwa dla kobiet w ciąży i ich rodzin,
- wprowadzenia szczególnego rodzaju programu polityki zdrowotnej, dedykowanego wyłącznie wykonaniu Programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem”,
- wsparcia uczennic w ciąży oraz zapewnienia zwiększonej liczby zajęć wczesnego wspomaganie dzieci oraz skoordynowanie pomocy na terenie powiatu.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt ustawy przewiduje m.in. zmianę następujących ustaw:

- ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943, z późn. zm.),
- ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930, z późn. zm.),
- ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065),
- ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1793, z późn. zm.),
- ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 697).

1. Możliwość wydzielenia zespołów realizujących zadania w zakresie usług pomocy społecznej w ramach struktury organizacyjnej ośrodka.

Celem zmiany jest usprawnienie realizacji usług pomocy społecznej w gminie. Gmina będzie miała możliwość tworzenia w ramach struktury organizacyjnej ośrodka pomocy społecznej, zespołów realizujących poszczególne działania z zakresu pomocy społecznej, tj.: zespołu realizującego zadania w zakresie usług pomocy społecznej, zespołu realizującego zadania w zakresie pracy socjalnej oraz zespołu realizującego oba powyżej wskazane zakresy zadań.

2. Rozwój sieci mieszkań chronionych, w tym mieszkań wspieranych i treningowych.

Celem działania jest ułatwienie realizowania tej formy wsparcia z pomocy społecznej, zarówno jednostkom organizacyjnym samorządu terytorialnego, jak i organizacjom pożytku publicznego. Wprowadzono podział mieszkań chronionych na mieszkania chronione wspierane oraz mieszkania chronione treningowe. Zakres usług udzielanych w danym rodzaju mieszkania będzie dostosowany do potrzeb przebywających w nim osób i będzie zależał od celu wsparcia.

Mieszkania treningowe służyć będą wszystkim grupom beneficjentów, wymienionych w art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, a osoby będą kierowane na czas określony. Do wsparcia w mieszkaniach chronionych wspieranych kierowane będą osoby starsze lub przewlekle chore oraz niepełnosprawne, w szczególności osoby niepełnosprawne fizycznie i z zaburzeniami psychicznymi w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2017 r. poz. 882), przy czym osoby z umiarkowanym lub znacznym stopniem niepełnosprawności, a w uzasadnionych sytuacjach także inne osoby, będą mogły być kierowane na czas nieokreślony. Możliwość wsparcia na czas

nieokreślony w mieszkaniu chronionym wspieranym pozwoli wielu osobom starszym lub niepełnosprawnym pozostanie w środowisku lokalnym, a nie zamieszkanie w domu pomocy społecznej.

3. Możliwość podwyższenia dotacji na jednego uczestnika środowiskowego domu samopomocy ustalonej przez wojewodę zgodnie z art. 51c ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej nie więcej niż o 30% – na jednego uczestnika z niepełnosprawnościami sprzężonymi lub spektrum autyzmu, który posiada orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności wraz ze wskazaniem konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Osoby z niepełnosprawnościami sprzężonymi i spektrum autyzmu w obecnej sytuacji nie znajdują często miejsca w śds-ach. Osoby, które posiadają orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności wraz z ww. wskazaniem, tj. osoby o znacznie zwiększonych, w stosunku do innych uczestników śds potrzebach, dla powodzenia prowadzonej terapii i planu postępowania wspierająco-aktywizującego, bezpiecznego funkcjonowania, wymagają wzmożonego nadzoru i pracy oraz odpowiedniego wyposażenia jednostki, np. w pokój wyciszeń. Zwiększenie dotacji pozwoli np. na zatrudnienie dodatkowego pracownika, odpowiedniej adaptacji pomieszczeń, zakup wyposażenia.

4. Instrumentem wsparcia opiekunów osób niepełnosprawnych jest „pomoc w domu” w ramach prac społecznie użytecznych. Pomoc w domu ma polegać na wykonaniu prac związanych z realizacją codziennych obowiązków domowych, została zaprojektowana jako pomoc na rzecz opiekunów osób niepełnosprawnych, nie będzie stanowiła opieki nad osobą niepełnosprawną. Maksymalna liczba godzin pracy osoby skierowanej do pomocy w domu może wynieść 10 godzin tygodniowo.

5. Instrumenty wsparcia w obszarze rynku pracy dotyczące opiekunów osób niepełnosprawnych – członków rodziny zdefiniowanej w przepisach ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodziny „Za życiem”.

Rekomendowane rozwiązania dotyczą z jednej strony ułatwień związanych bezpośrednio z powrotem do aktywności zawodowej opiekunów osób niepełnosprawnych (np. przez subsydiowane zatrudnienie, wprowadzenie preferencyjnych warunków w zakresie zakładania przez opiekunów działalności gospodarczej, jak również zatrudniania opiekunów przez przedsiębiorców), z drugiej strony – zachęcanie do rozwijania miejsc opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi w żłobkach lub klubach dziecięcych lub do świadczenia usług rehabilitacyjnych na ich rzecz (przez ułatwienia zakładania działalności gospodarczej w tym zakresie, jak i wsparcie dla podmiotów już istniejących, które będą świadczyć takie usługi). Dla tych samych typów podmiotów zostały zaplanowane analogiczne rozwiązania w zakresie zakładania działalności gospodarczej lub tworzenia nowych stanowisk pracy zarówno w ramach środków bezzwrotnych, jak i zwrotnych.

Rozwiązania kierowane są do opiekunów osób niepełnosprawnych zarejestrowanych jako bezrobotni albo poszukujący pracy niepozostający w zatrudnieniu lub niewykonujących innej pracy zarobkowej, z wyłączeniem opiekunów pobierających świadczenie pielęgnacyjne, specjalny zasiłek opiekuńczy lub zasiłek dla opiekuna.

Jednocześnie zwiększono maksymalną wartość środków, które można otrzymać na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej do 6-krotności przeciętnego wynagrodzenia.

Oczekiwany efektem jest wzrost aktywności zawodowej opiekunów osób niepełnosprawnych wracających na rynek pracy jako osoby prowadzące działalność gospodarczą lub jako pracownicy. Jednocześnie zachęty do rozwijania miejsc opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi w żłobkach lub klubach dziecięcych lub świadczenia usług rehabilitacyjnych na ich rzecz (przez ułatwienia zakładania działalności gospodarczej w tym zakresie, jak i wsparcie dla podmiotów już istniejących, które będą świadczyć takie usługi) dadzą opiekunom dzieci niepełnosprawnych możliwość powrotu do pracy dzięki zapewnieniu opieki nad dzieckiem niepełnosprawnym.

6. Wprowadzenie szczególnego rodzaju programu polityki zdrowotnej, dedykowanego wyłącznie wykonaniu Programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem”.

Program taki miałby odrębny sposób opracowywania i finansowania. Przede wszystkim w odniesieniu do przedmiotowego Programu – z uwagi na jego wykonawczy charakter – wyłączona zostanie konieczność jego sporządzania w oparciu o mapy potrzeb zdrowotnych. Potrzeba realizacji zadań, które zostaną takim programem objęte, została już bowiem przeanalizowana i stwierdzona na etapie prac nad programem kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem”.

Ustanowiony mocą uchwały Rady Ministrów na podstawie stosownej delegacji ustawowej Program „Za życiem” byłby zatem dokumentem nadrzędnym wobec opracowywanego na podstawie projektowanego art. 48a ust. 1a w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych programu polityki zdrowotnej, określającym jego podstawowe cele i założenia oraz sposób realizacji.

Program polityki zdrowotnej zapewniłby wykonanie następujących zadań zawartych w Programie „Za życiem”:

a) koordynacja opieki neonatologiczno-pediatrycznej na rzecz dzieci

Realizacja tego zadania ma na celu podniesienie jakości i dostępności świadczeń opieki zdrowotnej na rzecz dzieci, u których zdiagnozowano ciężkie i nieodwracalne upośledzenie albo nieuleczalną chorobę zagrażającą życiu, które powstały w prenatalnym okresie rozwoju lub w czasie porodu, poprzez umożliwienie koordynacji udzielanych świadczeń przez poradnie neonatologiczno-pediatryczne przy wsparciu informatycznych środków wymiany i gromadzenia dokumentacji medycznej. W ramach tego zadania przewidziano wyposażenie ośrodków koordynujących w odpowiedni sprzęt komputerowy oraz narzędzia informatyczne, umożliwiające szyfrowane przekazywanie danych medycznych przez podmioty udzielające świadczeń tym dzieciom oraz prowadzenie przez przedmiotowe ośrodki zbiorczej dokumentacji medycznej.

- b) odżywianie mlekiem kobiecym noworodków i niemowląt
Celem tego zadania jest zapewnienie dostępu do odżywiania mlekiem kobiecym noworodków i niemowląt, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci, u których zdiagnozowano ciężkie i nieodwracalne upośledzenie albo nieuleczalną chorobę zagrażającą życiu, które powstały w prenatalnym okresie rozwoju lub w czasie porodu. W związku z powyższym przewidziano zwiększenie liczby Banków Mleka Kobięcego w Polsce do 13 poprzez zapewnienie finansowania powstania Banków Mleka na obszarze całego kraju. Program „Za życiem” przewiduje w tym zakresie również zapewnienie finansowania działalności Banków Mleka Kobięcego,
- c) wczesna rehabilitacja dzieci
Realizacja tego zadania jest ukierunkowana na zwiększenie efektywności i dostępności do rehabilitacji dzieci, u których zdiagnozowano ciężkie i nieodwracalne upośledzenie albo nieuleczalną chorobę zagrażającą życiu, które powstały w prenatalnym okresie rozwoju lub w czasie porodu. W tym celu Program „Za życiem” zakłada wyposażenie ośrodków rehabilitacji dla dzieci udzielających świadczeń w ramach zakresu dziecięca opieka koordynowana w urzędzenia do rehabilitacji zaburzeń funkcji poznawczych i zaburzeń mowy.
7. Wzmocnienie profilaktycznego aspektu zadań asystenta rodziny
Przewiduje się wsparcie asystentów rodziny w zakresie przygotowania ich do pełnienia funkcji koordynatora poradnictwa dla kobiet posiadających dokument potwierdzający ciążę, ich rodzin lub rodziny z dzieckiem posiadającym zaświadczenie o ciężkim i nieodwracalnym upośledzeniu albo nieuleczalnej chorobie zagrażającej życiu, które powstały w prenatalnym okresie rozwoju dziecka lub w czasie porodu.
8. Pomoc uczennicom w ciąży.
Przewiduje się stworzenie dla uczennic będących w ciąży możliwości kontynuowania nauki poza miejscem zamieszkania w bursach lub internatach, w których organy prowadzące przygotowują pokoje dostosowane do potrzeb uczennic. Zakłada się stworzenie 250 miejsc pobytu dla uczennic w ciąży.
9. Utworzenie ośrodków koordynacyjno-rehabilitacyjno-opiekuńczych ze szczególnym uwzględnieniem wczesnego wspomaganie rozwoju dzieci.
Podjęcie działań stymulujących dziecko we wczesnym etapie jego rozwoju ma bezpośredni wpływ na osiągnięcie większej niezależności, samodzielności i lepszej jakości życia w okresie dorosłości.
Celem oddziaływań jest jak najwcześniejsze wykrycie i zlikwidowanie bądź korygowanie zaobserwowanych u dziecka nieprawidłowości w rozwoju oraz odpowiednie dobranie ćwiczeń do jego indywidualnych potrzeb; zapobieganie nieprawidłowościom rozwojowym, które można określić w trakcie diagnozy funkcjonowania dziecka, i warunków, w jakich się ono rozwija; ustalenie wieloprofilowego programu usprawniania dziecka z wielorakimi zaburzeniami; wczesna – kompleksowa profilaktyka niepełnosprawności, przygotowanie i pomoc rodzinom w rehabilitowaniu dziecka w domu oraz świadomym, prawidłowym pielęgowaniu dziecka (profilaktyka); kształtowanie pozytywnych relacji rodzic – profesjonalista.
- Zadania ośrodka:
- zbieranie danych o podmiotach i specjalistach świadczących pomoc na terenie powiatu, działających w różnych resortach: systemie oświaty, zdrowia i pomocy społecznej, w szczególności poradniach psychologiczno-pedagogicznych, ośrodkach interwencji kryzysowej;
 - monitorowanie zapotrzebowania na pomoc w ww. zakresie;
 - koordynowanie udzielania pomocy w zakresie pozostającej w kompetencji zadań danego podmiotu;
 - kontaktowanie się z osobami potrzebującymi;
 - rozszerzenie oferty zajęć rewalidacyjno-edukacyjnych skierowanych do dzieci w ramach wczesnego wspomaganie rozwoju.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Dotyczy mieszkań chronionych:

Tendencją w krajach OECD/UE jest dążenie do deinstytucjonalizacji pomocy osobom niepełnosprawnym, w tym z zaburzeniami psychicznymi, przy czym należy zaznaczyć, że proces ten odbywa się w krajach UE w zróżnicowanym tempie, ze względu na indywidualne podejście do standardów usług w poszczególnych państwach oraz rozmiar nakładów finansowych na pomoc społeczną.

Działania na rzecz przechodzenia od instytucjonalnych do środowiskowych systemów opieki zostały wskazane jako jeden z obszarów działań w „Europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności 2010–2020: Odnowione zobowiązanie do budowania Europy bez barier”.

Silny impuls do dalszego promowania deinstytucjonalizacji w krajach UE stanowią również wytyczne opracowane w 2012 r. przez Europejską Grupę Ekspertów ds. Przejścia od Opieki Instytucjonalnej do Opieki Świadczonej na Poziomie Lokalnych Społeczności „Wykorzystanie funduszy Unii Europejskiej w celu przejścia od opieki instytucjonalnej do opieki świadczonej na poziomie lokalnych społeczności –zestaw narzędzi”.

Ze względu na różnorodności modeli zabezpieczenia społecznego oraz znaczne zróżnicowanie przyjętych koncepcji organizacyjno-finansowych sektora opieki długoterminowej (LTC) w krajach UE oraz OECD nie można wyróżnić jednego schematu dotyczącego wsparcia osób niepełnosprawnych.

W Anglii i krajach skandynawskich obserwuje się najwyższy poziom deinstytucjonalizacji wsparcia osób niepełnosprawnych polegający na zapewnieniu dostępu do ogólnych usług socjalnych, świadczonych w miejscu zamieszkania dla każdego, kto ich potrzebuje.

Również inne kraje (Włochy, Czechy) charakteryzują się niskimi wskaźnikami instytucjonalizacji i podejmują wysiłki (m.in. rozwój opieki środowiskowej), aby powstrzymać ewentualne zmiany trendu w przyszłości.

Ze względu na różnorodność modeli zabezpieczenia społecznego oraz znaczne zróżnicowanie przyjętych koncepcji prawno-organizacyjno-finansowych wsparcia środowiskowego w ramach deinstytucjonalizacji w krajach UE oraz OECD nie można wyróżnić jednego schematu dotyczącego jednostek zapewniających wsparcie, które byłyby odpowiednikiem mieszkań chronionych w polskim systemie pomocy społecznej. We wszystkich krajach istnieją nieinstytucjonalne formy pomocy, w których zapewnione są różnorodne usługi. Tendencją dominującą w krajach UE jest tworzenie wsparcia przede wszystkim w środowisku lokalnym, we własnych mieszkaniach osób niesamodzielnych, wynikające z dążenia do uznania ich prawa do samodzielnego życia. Europejska Sieć Niezależnego Życia (ENIL) w 1992 r. zdefiniowała pojęcie „niezależnego życia” i określiła standardy, które muszą być spełnione, aby działania w tym kierunku mogły zostać uznane za dążenie do zapewnienia osobom niesamodzielnym samodzielnego życia. Nie ma jednolitego modelu wspierania osób niesamodzielnych w środowisku domowym i lokalnym, niemniej jednak idea samodzielnego życia zaczyna dominować nad pomocą instytucjonalną (np. w Niemczech, Bułgarii, na Islandii). Jednak tylko Szwecja oferuje swoim niesamodzielnym obywatelom pełen wybór i kontrolę nad otrzymywanym niezbędnym wsparciem, które służyć ma samodzielnemu życiu, zapewniając im niemal identyczny dostęp do wszystkich usług jak pozostałym członkom społeczeństwa. W kilku krajach powyższe wsparcie świadczone jest w ramach systemu opieki medycznej, w innych zakwalifikowanie się do pomocy zależy od miejsca zamieszkania (regionu/rejonu), a w jeszcze innych zapewnia się tylko usługi bytowe nie biorąc pod uwagę potrzeb osób w zakresie wsparcia społecznego/ środowiskowego. Nadal w części krajów dominuje tendencja do rozwoju pomocy instytucjonalnej (np. w Polsce i Rumunii, na Łotwie), ale z kolei w niektórych (w Danii, Norwegii i Szwecji) osoby niesamodzielne nie prowadzą życia w dużych instytucjach, tylko w lokalach grupowych (liczba mieszkańców jest mniejsza niż 6 osób), pawilonach mieszkalnych, z rodzinami lub zupełnie samodzielnie we własnych mieszkaniach. Nadal „kultura zależności” sprawia, że odpowiedzialność za opiekę nad tymi osobami spada nie tylko na rodzinę lub bliskich (obserwuje się to zwłaszcza w krajach wschodnioeuropejskich: w Polsce, Bułgarii i Rumunii). Istnieją też duże różnice w źródłach finansowania niezbędnych usług. Można podzielić je na trzy rodzaje: budżet osobisty osoby (np. w Polsce), bezpośrednia wypłata gotówkowa dla samej osoby lub podmiotu zarządzającego wsparciem (np. w Niemczech, Belgii, Holandii), wspieranie płatności bezpośrednich za usługi lub wsparcie budżetów osób niesamodzielnych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Bezrobotni	1 335 155	Sprawozdanie MPiPS-01 o rynku pracy – dane na koniec 2016 r.	Wprowadzenie nowych instrumentów rynku pracy dla bezrobotnych opiekunów osób niepełnosprawnych. Rozszerzenie możliwości aktywizacji ww. osób.
Poszukujący pracy	30 167 osób	Sprawozdanie MPiPS-01 o rynku pracy – dane na koniec 2016 r.	Dopuszczenie poszukujących pracy opiekunów osób niepełnosprawnych do określonych usług i instrumentów rynku pracy na zasadach analogicznych, jak bezrobotni. Rozszerzenie możliwości aktywizacji ww. osób.
Podmioty gospodarki narodowej	4 203 296	Zmiany strukturalne grup podmiotów gospodarki narodowej w rejestrze REGON I półrocze 2016 r. GUS – dane na koniec I półrocza 2016 r.	Wsparcie tworzenia nowych miejsc pracy przez subsydiowanie zatrudnienia.
Wojewodowie	16	Dane administracyjne	
Jednostki samorządu terytorialnego poziomu gminnego i powiatowego	2 478 – gmin 380 – powiatów	Dane administracyjne	Zapewnienie możliwości współfinansowania zatrudnienia asystentów rodziny i koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej oraz tworzenia nowych mieszkań chronionych
	mieszkania chronione		

	gminne – 442 powiatowe – 218		
Asystenci rodziny	4 400	Dane ze sprawozdań rzeczowo-finansowych z uwzględnieniem szacowanego wpływu Programu „Za życiem”	Wzmocnienie profilaktycznego aspektu zadań asystenta rodziny przez wsparcie realizacji przydzielonego mu zadania polegającego na koordynacji poradnictwa dla kobiet w ciąży i ich rodzin
Koordinatory rodziny pieczy zastępczej	1 700	Dane ze sprawozdań rzeczowo-finansowych z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej	Zapewnienie możliwości współfinansowania zatrudnienia koordinatorów
Kobiety w ciąży i ich rodziny, w tym zwłaszcza kobiety w ciąży powikłanej oraz kobiety w sytuacji niepowodzeń położniczych		Założenia Programu „Za życiem”	Zapewnienie pomocy i poradnictwa dla kobiet w ciąży i ich rodzin
Uczestnicy środowiskowych domów samopomocy ze spektrum autyzmu oraz niepełnosprawnościami sprzężonymi	771– spectrum autyzmu, w tym 540 wymagających szczególnej opieki oraz 7643 ze sprzężoną niepełnosprawnością, w tym 3398 wymagających szczególnej opieki	Dane jednorazowe zbierane w połowie maja 2017 roku z zakresu pomocy społecznej	Rozwój sieci ŚDS dla tej kategorii osób, w tym bazy całodobowej okresowego pobytu, podwyższenie dotacji na 1 uczestnika, mające na celu wzmocnienie opieki i możliwość wprowadzenia form terapii niezbędnych dla takich osób
Osoby korzystające ze wsparcia w mieszkaniach chronionych	1 905 osób w mieszkaniach gminnych i 688 w mieszkaniach powiatowych	MPiPS-03 z 2015 r.	Rozwój sieci mieszkań chronionych i rozszerzenie oferty usług w środowisku lokalnym
Banki Mleka Kobiecego	13	Założenia Programu „Za życiem” oraz informacje NFZ	Doposażenie obecnych oraz tworzenie nowych Banków Mleka Kobiecego
Wyspecjalizowane ośrodki neonatologiczne będące podmiotami koordynującymi w ramach świadczenia z zakresu: dziecięca opieka koordynowana, poradnie neonatologiczne	30	Założenia Programu „Za życiem” oraz informacje NFZ	Wyposażenie w sprzęt komputerowy oraz narzędzia informatyczne, umożliwiające szyfrowane przekazywanie danych medycznych
Ośrodki rehabilitacji dla dzieci, udzielające świadczeń w ramach zakresu dziecięca opieka koordynowana	30	Założenia Programu „Za życiem” oraz informacje NFZ	Wyposażenie w urządzenia do rehabilitacji zaburzeń funkcji poznawczych i zaburzeń mowy
Uczennice w ciąży korzystające z miejsc w bursach i internatach	250	Założenia Programu „Za życiem”	Zapewnienie kontynuowania nauki poza miejscem zamieszkania
Dzieci objęte wczesnym wspomaganiem rozwoju	9 400	Założenia Programu „Za życiem”	Zapewnienie dzieciom od 0 roku życia do czasu podjęcia nauki szkolnej, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci do 3. roku życia, u których występują wybrane schorzenia wg ICD –10, pomocy

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204).

Żaden z podmiotów nie dokonał zgłoszenia w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Projekt ustawy został skierowany do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, która upoważniła Zespół ds. Ochrony Zdrowia i Polityki Społecznej do wyrażenia opinii wiążącej wobec projektu ustawy.

Zastrzeżenia ww. Zespołu dotyczyły doprecyzowania bądź wykreślenia proponowanego art. 2 projektu ustawy, w szczególności braku wskazania źródeł finansowania ośrodków koordynacyjno-rehabilitacyjno-opiekuńczych oraz braku ustawowego obowiązku realizacji tego zadania, jako zadania zleconego z zakresu administracji rządowej – powiatom.

Uwaga nie została przyjęta. Wyjaśniono, że zadania związane z realizacją zadań 1.5. i 2.4. wskazane są w rządowym programie kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem”. Projekt regulacji w ustawie o systemie oświaty ma na celu możliwość sfinansowania tego zadania z budżetu państwa przez zwiększenie planu budżetowego MEN, a następnie na drodze porozumień z jednostkami samorządu terytorialnego. Oznacza to zatem sfinansowanie tego zadania z budżetu państwa. Projektowany art. 90w ust. 1 ustawy o systemie oświaty przesądza, że zadania dotyczące pomocy uczennicom w ciąży oraz utworzenie ośrodków koordynacyjno-rehabilitacyjno-opiekuńczych są zadaniami Ministra Edukacji Narodowej, a zatem stanowią zadania publiczne z zakresu administracji rządowej. Jednocześnie proponuje się, żeby zadania te były realizowane we współpracy z jednostkami samorządu terytorialnego. Uwagi dotyczące doprecyzowania zmienianych przepisów ustawy o pomocy społecznej dotyczące uzgodnienia warunków pobytu w mieszkaniu chronionym oraz możliwości tworzenia w ramach ośrodka pomocy społecznej zespołów zostały wyjaśnione.

Projekt ustawy na podstawie art. 5 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. poz. 1240) został skierowany do zaopiniowania przez Radę Dialogu Społecznego.

W dniu 1 czerwca 2017 r. odbyła się konferencja uzgodnieniowa. Uwagi merytoryczne Ministra Rozwoju i Finansów, Ministra Infrastruktury i Budownictwa, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Ministra Edukacji Narodowej, Ministra Zdrowia oraz Rządowego Centrum Legislacji zostały uwzględnione lub wyjaśnione.

Projekt ustawy został przedstawiony do zaopiniowania, w trybie przepisów ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1881) i ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2015 r. poz. 2029) następującym partnerom społecznym:

- 1) Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych;
- 2) NSZZ „Solidarność”;
- 3) Forum Związków Zawodowych;
- 4) Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) Konfederacji „Lewiatan”;
- 6) Związkowi Rzemiosła Polskiego;
- 7) Związkowi Pracodawców – Business Centre Club.

Uwagi do projektu ustawy wniosła jedynie Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”. Uwaga dotycząca konieczności uwzględnienia w definicji poszukującego pracy opiekuna osoby niepełnosprawnej w dodawanym pkt 7 w art. 49 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, nie tylko faktu jego zatrudnienia, ale również wykonywania przez niego innej pracy zarobkowej, została uwzględniona, projekt ustawy został uzupełniony w tym zakresie.

Ponadto zakwestionowano wydatkowanie kolejnych środków z Funduszu Pracy na wydatki niezwiązane bezpośrednio z zatrudnieniem. Uwaga nie została uwzględniona, ponieważ zapisy o przekazywaniu środków Funduszu Pracy przez ministra właściwego do spraw rodziny na rachunek wojewodów zostały wprowadzone do ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wspieraniu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” (Dz. U. poz. 1860). Ustawa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2017 r. W ustawie budżetowej corocznie przeznaczana się na realizację koordynacji zadań asystenta rodziny środki finansowe w kwocie nie większej niż 70 mln zł.

Uwagi dotyczące powołania nowej jednostki organizacyjnej pomocy społecznej „centrum usług” są bezprzedmiotowe z uwagi na usunięcie z projektu ustawy przepisów dotyczących centrum usług. Większość postulowanych zmian dotyczących przepisów o mieszkaniach chronionych została uwzględniona (rozszerzono przepisy dot. wskazania osób z zaburzeniami psychicznymi jako beneficjentów mieszkań chronionych wspieranych, rozszerzono możliwość pobytu na czas nieokreślony także na osoby z orzeczeniem umiarkowanym (bez dodatkowych wskazań), wykreślono wymóg „usprawiedliwiania nieobecności” w przepisach dotyczących uzgodnień. Nie uwzględniono natomiast uwagi

o wykreśleniu z upoważnienia do wydania rozporządzenia minimalnych standardów pomieszczeń. Oprócz standardów samego lokalu, standard ten uwzględniać będzie także standard wyposażenia.

Na podstawie § 36 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt został przekazany do konsultacji publicznych z następującymi podmiotami:

- 1) Polską Federacją Związkową Pracowników Socjalnych i Pomocy Społecznej;
- 2) Federacją Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia i Pomocy Społecznej;
- 3) Naczelną Radą Pielęgniarek i Położnych;
- 4) Radą Pomocy Społecznej przy Ministrze Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej;
- 5) Stowarzyszeniem Samorządowych Ośrodków Pomocy Społecznej FORUM;
- 6) Koalicją na Rzecz Osób z Niepełnosprawnością;
- 7) Radą Działalności Pożytku Publicznego;
- 8) Polskim Forum Osób Niepełnosprawnych;
- 9) Małopolskim Forum Pomocy Społecznej;
- 10) Dolnośląskim Forum Pomocy Społecznej;
- 11) Ogólnopolską Federacją Organizacji Pozarządowych;
- 12) Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Powiatowych i Miejskich Ośrodków Pomocy Rodzinie „Centrum”;
- 13) Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Miejskich i Gminnych Ośrodków Pomocy Społecznej „Razem”;
- 14) Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Socjalnych;
- 15) Konferencją Episkopatu Polski;
- 16) Polską Radą Ekumeniczną;
- 17) Radą Zatrudnienia Socjalnego.

Projekt ustawy został poddany pogłębionym konsultacjom społecznym z wykorzystaniem aktywnych form konsultacji, tj. moderowane spotkania otwarte (konferencje i warsztaty), bezpośrednie spotkania robocze z zainteresowanymi środowiskami. Umożliwi to dotarcie do możliwie najszerszego grona interesariuszy, czyli rodzin wychowujących niepełnosprawne dzieci, ich opiekunów, organizacji społecznych działających w tym obszarze. Konsultacje odbyły się w miesiącach marzec-maj 2017 r. Podsumowane zostały raportem z konsultacji, stanowiącym załącznik do oceny skutków regulacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki												
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przewidywane instrumenty zostaną sfinansowane ze środków odpowiednio budżetu państwa oraz Funduszu Pracy zaplanowanych na ten cel na dany rok w załączniku do Programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem” oraz ocenie skutków regulacji do ustawy o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem”. Proponowane regulacje nie będą powodować dodatkowych skutków dla sektora finansów publicznych. Zmiana dotycząca przyznania uprawnienia dot. zwrotu kosztów przejazdu pracownikowi socjalnemu, który jedynie przeprowadza rodzinne wywiady środowiskowe, może też rodzić nieznaczące skutki finansowe dla samorządu. Zostaną one sfinansowane w ramach budżetu tych jednostek. Brak jednak danych, ilu pracowników socjalnych nie korzystało dotychczas z tego

	<p>zwrotu, ponieważ tylko przeprowadzali rodzinne wywiady środowiskowe. Dlatego też trudno je oszacować, jednak jeżeli takie wystąpią, będą niewielkie.</p> <p>Jeśli chodzi o mieszkania chronione (zadanie własne samorządu), to planuje się, aby w 2017 r. dotacja dla samorządu na tworzenie mieszkań chronionych wynosiła 50% kosztu realizacji zadania.</p> <p>Regulacje dotyczące przedłużenia o 5 lat (począwszy od 2018 r.) gwarancji wsparcia ze środków budżetu państwa, poprzez program ministra właściwego do spraw rodziny, jednostek samorządu terytorialnego w realizacji zadań z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej nie spowoduje w 2018 r. i latach kolejnych zwiększenia środków ujętych na ten cel w rezerwie celowej budżetu państwa dotyczącej finansowania lub dofinansowania zadań wynikających z ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej w stosunku do kwoty na ten cel zaplanowanej w ustawie budżetowej na rok 2017.</p>
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Proponowana regulacja będzie miała pozytywny wpływ na przedsiębiorców. Daje dodatkowe możliwości w zakresie korzystania z refundacji wyposażenia miejsca pracy lub pożyczek na utworzenie miejsca pracy, poszerzając katalog osób, które na takie stanowiska mogą być przez powiatowe urzędy pracy kierowane (obok bezrobotnych również opiekunowie osoby niepełnosprawnej). Dodatkowo rozszerza grupę osób, które będą mogły się ubiegać o środki na założenie działalności gospodarczej lub pożyczki na podjęcie działalności, o poszukujących pracy opiekunów osób niepełnosprawnych.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projektowane regulacje przyczynią się do poprawy sytuacji rodziny opiekującej się niepełnosprawnym dzieckiem lub dorosłą osobą niepełnosprawną przez ułatwienie powrotu do aktywności zawodowej ich opiekunów, a także poprzez ułatwienie dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej – co będzie miało jednocześnie wpływ na lepszą sytuację materialną takiej rodziny.						
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Odciążenie rodziny w opiece nad osobami niepełnosprawnymi, poprzez uruchamianie nowych ośrodków wsparcia i mieszkań chronionych, szczególnie w odniesieniu do starszych rodziców opiekujących się swymi niepełnosprawnymi dorosłymi dziećmi.						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Zakłada się pozytywny wpływ na rynek pracy, tj. wzrost aktywności zawodowej opiekunów osób niepełnosprawnych wracających na rynek pracy jako przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą lub jako pracownicy. Jednocześnie działania zachęcające do rozwijania miejsc opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi w żłobkach lub klubach dziecięcych dadzą opiekunom dzieci niepełnosprawnych możliwość powrotu do pracy dzięki zapewnieniu opieki nad dzieckiem niepełnosprawnym. Natomiast preferencyjne warunki do zakładania działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych w miejscu zamieszkania, w tym usług mobilnych, i do tworzenia miejsc pracy w istniejących już podmiotach prowadzących działalność w tym zakresie powinno przełożyć się na większą dostępność tego typu usług, a co za tym idzie przyczynić się do mniejszego obciążenia rodziców i pozytywnie wpłynąć na godzenie życia zawodowego z rodzinnym.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 i art. 4, które wchodzi w życie z dniem 1 września 2017 r., art. 2 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 marca 2018 r., oraz art. 3 pkt 5, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Zgodnie z § 3 uchwały nr 160 Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2016 r. w sprawie programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem” minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego przedstawia Prezesowi Rady Ministrów sprawozdanie z realizacji Programu wraz z wnioskami, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Raport z konsultacji publicznych.

Raport z konsultacji publicznych projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją programu „Za życiem”

I. Wstęp

Projekt ustawy został poddany pogłębionym konsultacjom społecznym z wykorzystaniem aktywnych form konsultacji, tj. moderowane spotkania otwarte (konferencja konsultacyjna projektu ustawy „Konsultacje +”, warsztaty), bezpośrednie spotkania robocze z zainteresowanymi środowiskami. Umożliwiło to dotarcie do możliwie najszerszego grona interesariuszy, czyli rodzin wychowujących niepełnosprawne dzieci, ich opiekunów, organizacji społecznych działających w tym obszarze oraz przedstawicieli samorządu, a także administracji rządowej. Konsultacje odbyły się w miesiącach marzec-maj 2017 r.

Projekt „Konsultacje +” jest realizowany przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w partnerstwie z Caritas Polska. Źródłem finansowania projektu są środki Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, Osi II pn. Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji, Działania 2.16, Usprawnienie procesu stanowienia prawa.

W ramach konsultacji społecznych podczas konferencji zgłoszono szereg wniosków i opinii dotyczących proponowanych zmian. Szeroki wachlarz opinii uczestników konferencji uzyskano przede wszystkim na temat mieszkalnictwa chronionego oraz wsparcia opiekunów osób niepełnosprawnych na rynku pracy ze względu na poświęcenie tym zagadnieniom części warsztatowej konferencji.

II. Konferencja konsultacyjna projektu „Konsultacje +”

1. Propozycje zmiany do ustawy o pomocy społecznej

Uczestnicy konferencji zgłosili postulat, aby mieszkania chronione były prowadzone przez „organizacje pozarządowe” względnie „organizacje prowadzące działalność pożytku publicznego”.

Ponadto wnosili uwagi dotyczące wątpliwości terminologicznych i możliwej niespójności

zapisów z „Wytycznymi w zakresie realizacji przedsięwzięć w obszarze włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na lata 2014-2020 z dnia 24. października 2016 roku (dalej: Wytyczne). Tekst wytycznych w rozdziale 3 przewiduje w pkt 8 Mieszkanie chronione, o którym mowa w art. 53 ustawy o pomocy społecznej oraz pkt 9 - Mieszkanie wspomagane - usługa społeczna świadczona w społeczności lokalnej (...) w formie mieszkania: a) treningowego (...) b) wspomagane (...). Zdaniem uczestników dyskusji klasyfikacja z Wytycznych przyjęła się i jest stosowana w szeregu projektów konkursowych dotyczących innowacyjnych rozwiązań w obszarze włączenia społecznego, które zostały już skierowane do realizacji. Proponowana w nowelizacji zmiana budzi w tej sytuacji wątpliwości.

Podkreślano przy tym charakter „mieszkania wspomagane” jako usługi społecznej oraz potrzebę istnienia formy wsparcia o niższym stopniu standaryzacji niż obecne „mieszkanie chronione”. Zgodnie z przedstawionym tokiem myślenia usługa mieszkania chronionego mogłaby być również świadczona we własnym lokalu osoby niepełnosprawnej.

Uczestnicy konsultacji postulowali rozszerzenie możliwości korzystania ze wsparcia na osoby niepełnoletnie. Powoływano się przy tym na doświadczenia zagraniczne.

Postulowano włączenie w proces decyzyjny dotyczący skierowania osoby do korzystania ze wsparcia w mieszkaniu chronionym, podmiotu prowadzącego mieszkanie/mieszkania chronione (organizacji pozarządowej).

Ponadto wskazano, że brakuje prawnej możliwości aby w przypadku śmierci rodzica dziecka niepełnoprawnego posiadającego mieszkanie - mógł je formalnie (notarialnie) przekazać do zasobów gminy z jednoczesnym zabezpieczeniem dziecku możliwości samodzielnego funkcjonowania przy zapewnieniu opieki. W opinii uczestników konsultacji powinna być stworzona prawnie taka możliwość.

2. Propozycje zmiany do ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

- Rozszerzenie definicji opiekuna osoby niepełnosprawnej o osoby pełniące funkcję rodziny zastępczej o ile nie są opiekunami prawnymi, jak również rozszerzenia definicji poszukującego pracy opiekuna osoby niepełnosprawnej o osoby pobierające tzw. świadczenia opiekuńcze – postulat zmiany projektu ustawy w zakresie art. 2 ust. 1 pkt 16b i art. 49 pkt 7 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji

zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065).

Uwagi nie zostały uwzględnione. Mając na uwadze fakt, że projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją programu „Za życiem” ma realizować cele polityki Rządu w odniesieniu do grup wskazanych w tym programie, brak jest uzasadnienia dla rozszerzenia zakresu definicji opiekuna osoby niepełnosprawnej wprowadzanej w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Przyjęta definicja, odsyłająca do definicji rodziny zawartej w ustawie z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” (Dz. U. poz. 1860) i jednocześnie uwzględniająca jej rozszerzenie przewidziane w programie, na tym etapie wydaje się optymalna i możliwa do weryfikacji.

Jednocześnie w związku z faktem, że zgodnie z założeniami programu wsparcie w zakresie dostępu do usług i instrumentów rynku pracy przewidzianych w ustawie o promocji zatrudnienia (...) ma być skierowane do opiekunów osób niepełnosprawnych niepobierających świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego czy zasiłku dla opiekuna, brak jest podstaw by właśnie w tym zakresie rozszerzyć definicję poszukującego pracy opiekuna osoby niepełnosprawnej (art. 49 pkt 7 ustawy o promocji zatrudnienia (...)).

- Uczestnicy konsultacji postulowali objęcie analogicznymi regulacjami osoby sprawujące opiekę nad dorosłymi osobami niepełnosprawnymi, w tym w zakresie samozatrudnienia przy opiece nad członkami rodziny oraz zatrudnienia w instytucjach opiekuńczo-rehabilitacyjnych (art. 46 ust. 1 pkt 1b).

Z definicji opiekuna osoby niepełnosprawnej zawartej w projekcie ustawy wynika, że są to również opiekunowie dorosłych osób niepełnosprawnych. Zgodnie z projektem ustawy opiekunowie osób niepełnosprawnych będą mogli otrzymać środki nie tylko na założenie działalności gospodarczej, ale również na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, a spółdzielnie socjalne mogą m.in. prowadzić działalność o charakterze opiekuńczo-rehabilitacyjnym. Kwestia samozatrudnienia opiekunów osób niepełnosprawnych przy opiece nad członkami rodziny nie była przewidziana w programie „Za życiem”. Propozycja wykracza poza zakres projektowanej ustawy.

- Uczestnicy konsultacji krytycznie odnieśli się do konstrukcji czyniącej pracodawcę beneficjentem pomocy. W rezultacie wzmacnia to pozycję pracodawcy względem opiekuna osoby niepełnosprawnej (art. 46 ust. 1 pkt 1c).

Ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy służy aktywizacji osób bezrobotnych. Instrumenty typu refundacja kosztów wyposażenia stanowiska pracy służą zatrudnieniu osoby bezrobotnej, a wraz z wejściem w życie projektowanej ustawy – również poszukującego pracy opiekuna osoby niepełnosprawnej. Jeżeli pracodawca nie dopełni warunków umowy i nie będzie zatrudniał przez określony czas bezrobotnego/opiekuna osoby niepełnosprawnej, będzie musiał zwrócić otrzymane środki.

Założono, że dodana w art. 46 ust. 1 pkt 1b i 1c projektu ustawy możliwość refundacji dla żłobków lub klubów dziecięcych kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy związanego bezpośrednio ze sprawowaniem opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi lub prowadzeniem dla nich zajęć, będzie zachętą dla tego typu podmiotów do tworzenia miejsc integracyjnych, a w przypadku podmiotów świadczących usługi rehabilitacyjne – do świadczenia usług także na rzecz dzieci niepełnosprawnych w miejscu zamieszkania. Intencją tych rozwiązań jest wsparcie rodzin dzieci niepełnosprawnych przez ułatwienie opiekunom powrotu do pracy dzięki zapewnieniu opieki nad dzieckiem oraz przez zmniejszenie obciążenia rodziców dzięki możliwości korzystania z rehabilitacji w miejscu zamieszkania.

- Postulowano umożliwienie zawieszenia prowadzonej działalności gospodarczej (art. 46 ust. 2d).

Uwaga nieuwzględniona. Wprowadzenie możliwości zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej spowodowałoby trudności w rozliczeniu otrzymanego dofinansowania. Przepisy dopuszczają możliwość zawieszenia działalności na okres od 1 do 24 miesięcy, natomiast dofinansowanie powinno być rozliczone w terminie 12 miesięcy.

- Uczestnicy konsultacji postulowali umożliwienie podjęcia zatrudnienia osobom pobierającym ww. zasiłki np. w formule „złotówka za złotówkę” (art. 49 pkt 7)

Uwaga wykracza poza zakres ustawy – dotyczy świadczeń przysługujących opiekunom dzieci i osób niepełnosprawnych.

Dodatkowe uwagi

1. Pożądanę wsparcie poprzez włączenie do ustawy zatrudnienia wspomaganego i usług trenera pracy.

Ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nie jest tym aktem prawnym, w którym powinny być regulowane kwestie dotyczące szczególnej pomocy dla osób niepełnosprawnych, takie jak zatrudnienie wspomaganie czy też funkcja trenera pracy.

Ponadto podkreślenia wymaga, że kwestie dotyczące zatrudnienia wspieranego, z którego mogą korzystać również osoby niepełnosprawne, są już uregulowane w ustawie o zatrudnieniu socjalnym, zaś kwestie dotyczące bezpośrednio aktywizacji zawodowej osób niepełnosprawnych – w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, i w opinii resortu są to regulacje wystarczające.

2. Czynniki utrudniające aktywność zawodową opiekunów osób z niepełnosprawnościami, wskazane m.in. przez uczestników warsztatu: utrata kwalifikacji opiekunów osób niepełnosprawnych w wyniku niekiedy długookresowej dezaktywizacji; brak możliwości podniesienia kwalifikacji zawodowych opiekunów osób niepełnosprawnych.

Opiekun osoby niepełnosprawnej po zarejestrowaniu w urzędzie pracy jako bezrobotny ma możliwość uzyskiwania, podnoszenia czy zmiany kwalifikacji zawodowych jak każdy inny bezrobotny. Natomiast, jeżeli opiekun osoby niepełnosprawnej nie spełnia warunków do uzyskania statusu bezrobotnego, jednocześnie nie jest zatrudniony lub nie wykonuje innej pracy zarobkowej oraz nie pobiera świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego lub zasiłku dla opiekuna, po zarejestrowaniu w urzędzie pracy jako poszukujący pracy na podstawie art. 61aa ustawy o promocji zatrudnienia (...) będzie mógł korzystać z określonych w tym przepisie usług i instrumentów rynku pracy, w tym m.in. szkoleń czy studiów podyplomowych.

3. Wyniki dyskusji nad poszczególnymi propozycjami resortu w zakresie aktywizacji zawodowej opiekunów osób niepełnosprawnych:

-przyjętą definicję beneficjenta wsparcia w zakresie aktywizacji zawodowe uznano za nadmiernie rygorystyczną, wykluczającą wiele kategorii opiekunów osób niepełnosprawnych z możliwego wsparcia. Postulowano o poszerzenie tej definicji o:

- opiekunów osób niepełnosprawnych z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności (tzn. przyjmując zapis „lub konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka...”);

- doprecyzować, że wsparcie dotyczy opiekunów dzieci i osób dorosłych,
- umożliwić korzystanie z usług i niektórych instrumentów rynku pracy osobom pobierającym świadczenia pielęgnacyjne, aby umożliwić im podniesienie kwalifikacji i znalezienie pracy. Rygoryzm definicji skazuje propozycje wsparcia na niepowodzenie w zakresie aktywizacji opiekunów osób niepełnosprawnych (pozorność działań instytucji publicznych).

Mając na uwadze fakt, że projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją programu „Za życiem” ma realizować cele polityki Rządu w odniesieniu do grup wskazanych w tym programie, brak jest uzasadnienia dla rozszerzenia zakresu definicji opiekuna osoby niepełnosprawnej wprowadzanej w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065). Przyjęta definicja, odsyłająca do definicji rodziny zawartej w ustawie z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” (Dz. U. poz. 1860) i jednocześnie uwzględniająca jej rozszerzenie przewidziane w programie, na tym etapie wydaje się optymalna i możliwa do weryfikacji.

Jednocześnie w związku z faktem, że zgodnie z założeniami programu wsparcie w zakresie dostępu do usług i instrumentów rynku pracy przewidzianych w ustawie o promocji zatrudnienia (...) ma być skierowane do opiekunów osób niepełnosprawnych niepobierających świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego czy zasiłku dla opiekuna, brak jest podstaw by właśnie w tym zakresie rozszerzyć definicję poszukującego pracy opiekuna osoby niepełnosprawnej (art. 49 pkt 7 ustawy o promocji zatrudnienia (...)).

4. Omawiając pakiet rozwiązań, dot. m. in. założenia działalności gospodarczej przez opiekuna osób niepełnosprawnych i zachęcania innych podmiotów do prowadzenia żłobków, klubów dziecięcych i usług rehabilitacyjnych dla dzieci, uczestnicy warsztatu wskazali na:

- konieczne modyfikacje: przyjęcie możliwości zawieszenia działalności gospodarczej (bez konieczności zwrotu środków z dotacji czy pożyczki) oraz uproszczenia i wsparcia przy zakładaniu działalności gospodarczej przez opiekuna osoby niepełnosprawnej;
- czynniki warunkujące powodzenie rozwiązania: konieczność monitoringu wdrażanych zmian; wprowadzenie działań przygotowujących zdezaktywizowanych lub nigdy nieaktywnych zawodowo opiekunów na możliwość założenia działalności gospodarczej szkoleń lub dostęp do innych usług rynku pracy.

Uwaga dotycząca możliwości zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej nie została uwzględniona, ponieważ spowodowałoby to trudności w rozliczeniu otrzymanego dofinansowania. Przepisy dopuszczają możliwość zawieszenia działalności na okres od 1 do 24 miesięcy, natomiast dofinansowanie powinno być rozliczone w terminie 12 miesięcy.

Odnosnie do wsparcia opiekunów przy zakładaniu działalności gospodarczej należy zauważyć, że zgodnie z ustawą (obecnie obowiązującą, jak również z projektem ustawy) środki na rozpoczęcie działalności gospodarczej mogą być przeznaczone m.in. na pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związanych z podjęciem tej działalności – dotyczy zarówno rozpoczęcia działalności gospodarczej, jak również założenia spółdzielni socjalnej.

5. Omawiając „pomoc w domu” w ramach prac społecznie użytecznych, uczestnicy warsztatu wskazali m.in. na niebezpieczeństwo negatywnej selekcji osób pomagających opiekunom w obowiązkach domowych.

Pomoc w domu ma polegać na wykonywaniu prac związanych z realizacją codziennych obowiązków domowych, ma być realizowana na rzecz opiekunów osób niepełnosprawnych, nie będzie opieką nad osobą niepełnosprawną. Założono, że nie każdy będzie mógł wykonywać tego typu prace. MOPS/GOPS będzie współpracował z PUP w celu „doboru” odpowiedniej osoby do wsparcia rodziny/opiekuna. Osobami posiadającymi kompetencje w zakresie świadczenia usług dla rodziny/opiekuna osoby niepełnosprawnej, będą m.in. osoby uczestniczące w zajęciach centrów i klubów integracji społecznej, po uprzednim przeszkoleniu, dodatkowo osoby bezrobotne, które mogłyby podjąć tego typu prace, wskazane przez pracowników PUP po ewentualnym przeszkoleniu w zakresie podstawowych umiejętności. Osoba – opiekun, wyrażając chęć skorzystania z pomocy, będzie mogła wybrać wśród wskazanych osób jedną, która będzie w sposób stały świadczyć pracę na jej rzecz. Wymiar tygodniowy pracy tej osoby może wynosić nie więcej niż 10 godzin.

6. Pojawiała się też propozycja, aby opiekunowie osób niepełnosprawnych mogli samozatrudniać się jako opiekunowie własnych podopiecznych.

Kwestia samozatrudnienia opiekunów przy opiece nad członkami rodziny nie była przewidziana w programie „Za życiem”. Propozycja wykracza poza zakres projektowanej ustawy.

III. Uwagi zgłoszone w ramach konsultacji publicznych

Uwagi do projektu ustawy zgłosiły następujące podmioty:

Polska Federacja Związkowa Pracowników Socjalnych i Pomocy Społecznej, Związek Zawodowy Pracowników Socjalnych, Trójmiejski Zespół Pracowników Socjalnych przy SKPPS NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskie Stowarzyszenie Asystentów Rodziny, Radę Pomocy Społecznej, Radę Działalności Pożytku Publicznego, Małopolskie Forum Pomocy Społecznej, Stowarzyszenie Otwarte Drzwi, Stowarzyszenie na Rzecz Osób Niepełnosprawnych i Osób Zagrożonych Wykluczeniem Społecznym „Kolomotywa”, Stowarzyszenie Zachodniopomorskie Tebessy, Integracja Stowarzyszenie Rodzin i Przyjaciół Osób z Zaburzeniami Psychicznymi, Komisja Dialogu Społecznego ds. Niepełnosprawności m.st. Warszawy, Fundacja na rzecz życia bez depresji i uzależnień Vitriol, Małopolskie Forum Pomocy Społecznej, Fundacja Habitat for Humanity, Fundacja na Rzecz życia bez depresji i uzależnień Vitriol, Komisja Dialogu Społecznego ds. Niepełnosprawności; Ogólnopolska Federacja na rzecz Rozwiązywania Problemu Bezdomności, Mazowieckie Stowarzyszenie na Rzecz Dzieci i Młodzieży z Mózgowym Porażeniem Dziecięcym Krok Dalej oraz Zastępcę Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy.

Ponadto uwagi zostały przekazane za pośrednictwem formularza internetowego ze strony: www.zazyciem.mrpips.gov.pl

Uwagi dotyczyły m.in.:

- utworzenia w gminie nowej jednostki organizacyjnej pomocy społecznej – centrum usług oraz wydzielenia w ramach struktury organizacyjnej ośrodka pomocy społecznej zespołów realizujących poszczególne działania z zakresu pomocy społecznej;
- podziału mieszkań chronionych na dwa typy: mieszkania chronione treningowe i mieszkania chronione wspomagane oraz braku nowych rozwiązań;
- wysokości dodatku dla pracownika socjalnego;
- zmiany definicji opiekuna osoby niepełnosprawnej;

1. Odnośnie do uwag dotyczących utworzenia centrum usług, stały się one bezprzedmiotowe z uwagi na usunięcie z projektu ustawy przepisów dotyczących tego zakresu zmian, w tym zmian powiązanych odnoszących się do art. 111a, art. 121 ust. 3 (dodatkowy urlop

wypoczynkowy) i art. 121 ust.3a (dodatek do wynagrodzenia w wysokości 250 zł dla pracownika socjalnego).

2. W zakresie regulacji dotyczących mieszkań chronionych uwagi dotyczyły:

- ograniczonej grupy beneficjentów mieszkań chronionych wspomaganych (brak osób z zaburzeniami psychicznymi),
- zbyt wąskiego kręgu osób niepełnosprawnych uprawnionych do korzystania na stałe z tej formy wsparcia,
- rozszerzenia katalogu podmiotów uprawnionych do prowadzenia mieszkań chronionych o organizacje prowadzące działalność pożytku publicznego posiadające osobowość prawną,
- wykreślenia regulacji określających, że do mieszkania chronionego nie mogą być kierowane osoby wymagające całodobowej opieki i usług w zakresie świadczonej przez jednostkę całodobowej opieki,
- wykreślenia obowiązku zgłaszania lub usprawiedliwiania nieobecności w mieszkaniu chronionym,
- zapewniania na stałe osobom niepełnosprawnym korzystania z tej formy wsparcia rozumianej jako zagwarantowanie lokalu mieszkalnego,
- wprowadzenia definicji mieszkania wspomaganego z wytycznych Ministerstwa Rozwoju,
- ograniczenia dostępności mieszkań chronionych w stosunku do stanu obecnego.

Uwagi uwzględnione:

- rozszerzono grupy beneficjentów mieszkań chronionych wspomaganych o osoby z zaburzeniami psychicznymi i osoby przewlekle chore,
- rozszerzono krąg osób, które mogą być kierowane do wsparcia w mieszkaniu chronionym wspomaganym na czas nieokreślony o osoby posiadające orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności,
- z proponowanego art. 53 ust. 2 wykreślono wyrazy „lub opóźniającą albo zastępującą pobyt w placówce zapewniającej całodobową opiekę”,
- wykreślono obowiązek usprawiedliwiania nieobecności w mieszkaniu chronionym i zastąpiono go obowiązkiem zgłaszania planowanej nieobecności,
- w art. 53 ust. 1 zastąpiono określenie „pobyt w mieszkaniu chronionym” określeniem „wsparcie w mieszkaniu chronionym”,

- na nowo zdefiniowano termin „mieszkanie chronione wspomagane” i jego cel, którym ma być utrzymanie lub rozwijanie samodzielności osoby na poziomie jej możliwości,
- wprowadzono nową regulację dotyczącą korzystania ze wsparcia w mieszkaniu chronionym prowadzonym przez podmioty inne niż gmina, powiat lub na ich zlecenie.

Uwagi nieuwzględnione :

- propozycja przereformowania przepisu art. 53 ust. 8 (zwrot „w integracji ze społecznością lokalną zamiast „pomocy w realizacji kontaktów społecznych”). W przypadku mieszkań chronionych wspomaganych, przeznaczonych dla osób wymagających codziennego wsparcia w funkcjonowaniu konieczne będzie zapewnienie pomocy w realizacji kontaktów społecznych, czyli z najbliższymi i ze społecznością lokalną. Sformułowanie dotyczące pomocy w realizacji kontaktów społecznych jest synonimem integracji społecznej, a jest bardziej adekwatne do tych osób , które nie zdeintegrowały się ze społecznością lokalną, której żyją od lat, lecz mają problemy z samodzielnym utrzymywaniem kontaktów,
- zapewnienie możliwości korzystania ze wsparcia w mieszkaniu chronionym traktowanym jako mieszkalnictwo chronione – zadaniem pomocy społecznej nie jest przyznawanie lokali mieszkalnych, a świadczone wsparcie w mieszkaniach chronionych nie stanowi zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych osób lub rodzin,
- rozszerzenie katalogu podmiotów uprawnionych do prowadzenia mieszkań chronionych - zgodnie z art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej mieszkanie chronione może być prowadzone przez każdą jednostkę organizacyjną pomocy społecznej lub organizację pożytku publicznego. Oznacza to, że już dzisiaj mieszkania chronione mogą być w praktyce prowadzone przez organizacje pozarządowe nieposiadające statusu OPP w ramach prowadzonej przez siebie jednostki organizacyjnej pomocy społecznej, na przykład domu pomocy społecznej czy ośrodka wsparcia. Obecne brzmienie art. 53 ust. 3 wyżej wymienionej ustawy zostało ustalone na skutek wejścia w życie ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu tworzenia lokali socjalnych, mieszkań chronionych, noclegowni i domów dla bezdomnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 833, z późn. zm.). Pierwotnie przepis umożliwiał funkcjonowanie mieszkań chronionych jedynie jako części w strukturze jednostki organizacyjnej pomocy społecznej. Prowadzenie mieszkań chronionych w ramach jednostki organizacyjnej pomocy społecznej uzasadnione jest względami uzupełniania przez mieszkania chronione oferty usług świadczonych przez jednostki organizacyjne pomocy społecznej. Celowe jest rozwijanie w ramach systemu pomocy społecznej kompleksowych,

powiązanych ze sobą usług, co zapewnia większą efektywność podejmowanych działań. W przypadku mieszkań chronionych na pierwszy plan wysuwają się cele wynikające z zadań systemu pomocy społecznej związane z pomocą w samodzielnym funkcjonowaniu w środowisku,

- wprowadzenie definicji mieszkania wspomaganego z wytycznych Ministerstwa Rozwoju - ustawa o pomocy społecznej nie będzie dotyczyć mieszkalnictwa wspomaganego, lecz jedynie mieszkań chronionych. Wytyczne w zakresie usług mieszkalnictwa mogą obejmować działalność organizacji pozarządowych poza systemem pomocy społecznej (np. sposób przyznania pobytu w lokalu mieszkalnym wraz z usługami na podstawie umowy z organizacją lub kontraktu socjalnego),

- niezasadność uwagi dotyczącej braku nowych rozwiązań jest niezrozumiała. W projekcie ustawy m. in. rozszerzono zakres regulacji dotyczących prowadzenia mieszkań chronionych oraz wprowadzono podział na dwa typy: mieszkania chronione treningowe i mieszkania chronione wspomagane. Wskazano również ich cele oraz grupy osób, które będą mogły korzystać z pomocy społecznej w takiej formie. Jest to zupełna nowość, która służyć ma podniesieniu jakości i poziomu usług świadczonych w obu typach mieszkań chronionych,

- odnośnie do uwagi dotyczącej ograniczenia w projekcie ustawy dostępności mieszkań chronionych w stosunku do stanu obecnego należy stwierdzić, że zgodnie z przepisami ustawy o pomocy społecznej do korzystania z pobytu w mieszkaniach chronionych uprawniona jest szeroka grupa beneficjentów, zdefiniowana w art. 53. Dane statystyczne zbierane w ramach badania MPiPS-03 dotyczą wszystkich mieszkań w podziale na samorządy gminne i powiatowe, w tym na zlecenie samorządu przez podmioty niepubliczne. Nie są jednak zbierane dane dotyczące liczby mieszkań chronionych prowadzonych na czas nieokreślony lub określony.

W związku z licznymi uwagami dotyczącymi wyodrębnienia niektórych grup osób niepełnosprawnych ze względu na przyczynę niepełnosprawności rozszerzono grupy beneficjentów mieszkań chronionych wspomaganych o osoby z zaburzeniami psychicznymi oraz rozszerzono krąg osób, które mogą być kierowane do wsparcia w mieszkaniu chronionym wspomaganym na czas nieokreślony o osoby posiadające orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności.

3. Uwagi dotyczące zmiany definicji opiekuna osoby niepełnosprawnej zostały omówione w rozdziale II. Konferencja konsultacyjna projektu „Konsultacje +”.

Pozostałe uwagi zgłoszone do projektu ustawy w ramach konsultacji publicznych nie zostały uwzględnione w raporcie konsultacji ponieważ wykraczały poza zakres przedmiotowy ustawy. Jednak zostaną wzięte pod uwagę podczas prac nad ewaluacją programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem” oraz mogą zostać wykorzystane przy następnych zmianach aktów prawnych.

KPRM

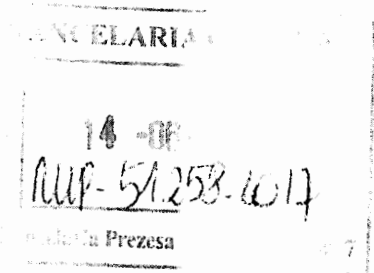

Warszawa 13 czerwca 2017 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.629.2017 / 9 / as

dot.: RM-10-72-17 z 12.06.2017 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją programu "Za życiem", wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do wiadomości:

Pani Elżbieta Rafalska

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ¹⁾

z dnia

**w sprawie szczegółowych zadań wiodących ośrodków koordynacyjno-rehabilitacyjno-
-opiekuńczych**

Na podstawie art. 90w ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wiodący w danym powiecie ośrodek koordynacyjno-rehabilitacyjno-opiekuńczy, zwany dalej „ośrodkiem”, udziela kompleksowego wsparcia rodzinom z dziećmi, od chwili wykrycia niepełnosprawności lub zagrożenia niepełnosprawnością do podjęcia nauki w szkole, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci do 3 roku życia, w szczególności:

- 1) udziela rodzicom specjalistycznej informacji dotyczącej ich dziecka oraz jego problemów rozwojowych, a także możliwych form interdyscyplinarnej pomocy;
- 2) organizuje wczesne wspomaganie rozwoju dziecka, mające na celu pobudzenie psychoruchowe i społeczne rozwoju dziecka od chwili wykrycia niepełnosprawności do podjęcia nauki w szkole, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci do 3 roku życia, na warunkach i w formach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 71b ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty;
- 3) udziela interdyscyplinarnej pomocy rodzinom z dziećmi od chwili wykrycia zagrożenia niepełnosprawnością, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci do 3 roku życia;
- 4) zapewnia specjalistyczną opiekę dziecka i jego rodziny, w zależności od potrzeb dziecka i jego rodziny;
- 5) zapewnia konsultacje lekarzy różnych specjalności, w zależności od potrzeb dziecka;
- 6) zapewnia usługi terapeutów, fizjoterapeutów, psychologów, pedagogów, logopedów i innych specjalistów, w zależności od potrzeb dziecka i jego rodziny, oraz koordynuje działania służące wykorzystaniu dostępnych usług.

§ 2. W celu zapewnienia dziecku konsultacji lekarzy różnych specjalności oraz usług

¹⁾ Minister Edukacji Narodowej kieruje działem administracji rządowej – oświata i wychowanie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji Narodowej (Dz. U. poz. 1903).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1954, 1985 i 2169 oraz z 2017 r. poz. 60, 949 i ...

rehabilitacji, terapii, opieki i innych form interdyscyplinarnej pomocy, ośrodek współpracuje z podmiotem leczniczym oraz pracownikiem socjalnym.

§ 3. Zajęcia w ramach wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka, o którym mowa w § 1 pkt 2, ośrodek organizuje w wymiarze do 5 godzin tygodniowo wobec dziecka.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 2017 r.

MINISTER EDUKACJI NARODOWEJ

w porozumieniu

MINISTER ZDROWIA

MINISTER

RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

UZASADNIENIE

Rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 90w ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943, z późn. zm.). Zgodnie z treścią upoważnienia, minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zadania wiodących ośrodków koordynacyjno-rehabilitacyjno-opiekuńczych, uwzględniając koordynacyjny i kompleksowy charakter działań podejmowanych wobec dzieci i ich rodzin

Niniejsze rozporządzenie ma na celu określenie rozwiązań prawnych służących wykonaniu rządowego Programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za Życiem” w zakresie działania 2.4. Utworzenie ośrodków koordynacyjno-rehabilitacyjno-opiekuńczych ze szczególnym uwzględnieniem wczesnego wspomaganie rozwoju dzieci od momentu wykrycia niepełnosprawności lub zagrożenia niepełnosprawnością.

W art. 90w ust. 3 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty określono, że starosta wskazuje publiczne przedszkole, szkołę podstawową, w tym specjalną, inną formę wychowania przedszkolnego, specjalny ośrodek szkolno-wychowawczy, specjalny ośrodek wychowawczy, ośrodek rewalidacyjno-wychowawczy albo poradnię psychologiczno-pedagogiczną, w tym poradnię specjalistyczną, spełniające warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 127 ust. 19 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 60), które w danym powiecie pełni funkcję wiodącego ośrodka koordynacyjno-rehabilitacyjno-opiekuńczego, dalej „ośrodek”. Art. 90w ust. 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty stanowi, że do zadań wiodących ośrodków należy udzielanie kompleksowego wsparcia rodzinom z dziećmi, od chwili wykrycia niepełnosprawności lub zagrożenia niepełnosprawnością do podjęcia nauki w szkole, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci do 3 roku życia, obejmującego w szczególności udzielanie informacji rodzinom, zapewnienie usług specjalistów w zależności od potrzeb dziecka i jego rodziny oraz koordynowanie działań służących wykorzystaniu dostępnych usług, w tym zajęć w ramach wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka.

Projekt rozporządzenia w § 1 określa szczegółowe zadania ośrodka koordynacyjno-rehabilitacyjno-opiekuńczego realizowane wobec rodzin z dziećmi, od chwili wykrycia niepełnosprawności lub zagrożenia niepełnosprawnością do podjęcia nauki w szkole,

ze szczególnym uwzględnieniem dzieci do 3 roku życia. Rozporządzenie wymienia następujące szczegółowe, podstawowe zadania, których realizacja została przypisana ośrodkom.

Zadania te dotyczą w szczególności:

- 1) roli informacyjnej dla rodziców dziecka;

W momencie wykrycia wady rozwojowej płodu rodzina powinna otrzymać rzetelną informację dotyczącą stanu zdrowia dziecka i matki oraz możliwości leczenia i wspierania rozwoju dziecka, możliwości pomocy ze strony państwa, a także szeroko rozumianą pomoc psychologiczno-pedagogiczną. Za szczególnie istotne należy uznać wsparcie psychologiczne ukierunkowane na poradzenie sobie przez rodzinę z sytuacją kryzysową spowodowaną informacją o wadzie rozwojowej dziecka.

- 2) organizacji wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka;

Odpowiednio wczesne podjęcie wspomaganie rozwoju dziecka oraz rodziny w realizacji procesu terapeutycznego stwarza szanse rozwojowe, umożliwiające osiągnięcie określonych dojrzałości fizycznych, poznawczych, emocjonalno-społecznych. Podjęcie działań stymulujących dziecko we wczesnym etapie jego rozwoju ma bezpośredni wpływ na osiągnięcie większej niezależności, samodzielności i lepszej jakości życia w okresie dorosłości. Warunki organizowania wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka określa obecnie rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 11 października 2013 r. w sprawie organizowania wczesnego wspomaganie rozwoju dzieci (Dz. U. z 2013 r. poz. 1257).

- 3) udzielania interdyscyplinarnej pomocy rodzinom z dziećmi od chwili wykrycia zagrożenia niepełnosprawnością, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci do 3 roku życia;

Pomoc rodzinie jest udzielana przez różne podmioty działające w ramach działań administracji rządowej w zakresie edukacji, zdrowia i pomocy społecznej. Brak koordynacji ww. działań przez podmioty działające w różnych resortach utrudnia dotarcie do informacji o ofercie pomocy przez zainteresowane osoby, a co za tym idzie udzielanie tej pomocy. W celu skutecznego oddziaływania na rozwój dziecka konieczne jest interdyscyplinarne podejście, umożliwiające objęcie specjalistyczną opieką dziecko oraz jego rodzinę od chwili rozpoznania pierwszych niepokojących symptomów zaburzeń. Podstawą jest współpraca rodziców i terapeutów, lekarzy, pracowników socjalnych w poznaniu dziecka i realizacji programów wspomaganie rozwoju dziecka oraz jego rodziny.

- 4) zapewniania specjalistycznej opieki dziecku i jego rodzinie, w zależności od potrzeb dziecka i jego rodziny;
- 5) zapewniania konsultacji lekarzy różnych specjalności, w zależności od potrzeb dziecka;
- 6) zapewniania usług terapeutów, fizjoterapeutów, psychologów, pedagogów, logopedów i innych specjalistów, w zależności od potrzeb dziecka.

Powyzsze dzialania maja na celu m.in. wsparcie rodzicow w odnalezieniu sie w trudnej rzeczywistosci, podniesienie poziomu samooceny oraz nauczanie spostrzegania u dziecka mocnych stron, opracowanie diagnozy umiejetnosci funkcjonalnych, bazujac na badaniach diagnostycznych, obserwacjach i wywiadach z rodzicami, opracowanie oraz wdrozenie wieloprofilowego programu terapeutycznego dostosowanego do mozliwosci dziecka oraz warunkow srodowiskowych, uwzgledniajacy rozne strategie terapeutyczne; zapewnienie dostepu do zespolu specjalistow realizujacych cele zawartych w programie terapeutycznym.

W § 2 wskazuje sie, na koniecznosc podejmowania przez ośrodek wspolpracy z pracownikiem socjalnym oraz podmiotami leczniczymi w celu zapewnienia interdyscyplinarnej i kompleksowej pomocy sluzacej wzmoznionemu oddzial na dziecko z niepelnosprawnoscia lub zagrozonemu niepelnosprawnoscia oraz jego rodzinie.

W § 3 określono maksymalny tygodniowy wymiar zajec w ramach wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka, ktore ośrodek moze zorganizowac dla dzieci objetych wspomaganie w ramach programu „Za zyciem”.

<p>Nazwa projektu: Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie w sprawie szczegółowych zadań wiodących ośrodków koordynacyjno-rehabilitacyjno-opiekuńczych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Edukacji Narodowej we współpracy z Ministerstwem Zdrowia oraz Ministerstwem Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Marzena Machałek – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Cezary Zawistowski, 22/34 74 120, e-mail: cezary.zawistowski@men.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia: 6 czerwca 2017 r.</p> <p>Źródło: Wykonanie upoważnienia z art. 90w ustawy o systemie oświaty.</p> <p>Nr w wykazie prac:</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W Programie kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za Życiem”, dalej „Program”, zawarto działanie 2.4 Utworzenie ośrodków koordynacyjno-rehabilitacyjno-opiekuńczych ze szczególnym uwzględnieniem wczesnego wspomagania rozwoju dzieci od momentu wykrycia niepełnosprawności lub zagrożenia niepełnosprawnością.

W Programie przewidziano, że realizacja tego działania nastąpi poprzez odpowiednie zmiany w systemie prawa. W art. 90w ust. 3 i 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943, z późn. zm.) określono, że starosta wskazuje publiczne przedszkole, szkołę podstawową, w tym specjalną, inną formę wychowania przedszkolnego, specjalny ośrodek szkolno-wychowawczy, specjalny ośrodek wychowawczy, ośrodek rewalidacyjno-wychowawczy albo poradnię psychologiczno-pedagogiczną, w tym poradnię specjalistyczną, spełniające warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 127 ust. 19 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 60), które w danym powiecie pełni funkcję wiodącego ośrodka koordynacyjno-rehabilitacyjno-opiekuńczego w zakresie udzielania kompleksowego wsparcia rodzinom z dziećmi, od chwili wykrycia niepełnosprawności dziecka lub zagrożenia niepełnosprawnością do podjęcia nauki w szkole, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci do 3 roku życia.

W niniejszym akcie wykonawczym, wydanym na podstawie art. 90w ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, określa szczegółowe zadania wiodących ośrodków, uwzględniając koordynacyjny i kompleksowy charakter działań podejmowanych wobec dzieci i ich rodzin w ramach Programu.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej, wydawane w porozumieniu z Ministrem Zdrowia oraz Ministrem Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 90w ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty.

Uwzględniając działania wynikające z priorytetu 2.4. Utworzenie ośrodków koordynacyjno-rehabilitacyjno-opiekuńczych ze szczególnym uwzględnieniem wczesnego wspomagania rozwoju dzieci od momentu wykrycia niepełnosprawności lub zagrożenia niepełnosprawnością, proponuje się, aby ośrodki były obowiązane do:

- 1) udzielania rodzicom specjalistycznej informacji dotyczącej ich dziecka oraz jego problemów rozwojowych, a także możliwych form interdyscyplinarnej pomocy;
- 2) organizacji wczesnego wspomagania rozwoju dziecka, mające na celu pobudzenie psychoruchowe i społeczne rozwoju dziecka od chwili wykrycia niepełnosprawności do podjęcia nauki w szkole, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci do 3 roku życia, na warunkach i w formach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 71b ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty;
- 3) udzielania interdyscyplinarnej pomocy rodzinom z dziećmi od chwili wykrycia zagrożenia niepełnosprawnością, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci do 3 roku życia;
- 4) zapewniania specjalistycznej opieki dziecka i jego rodziny, w zależności od potrzeb dziecka i jego rodziny;
- 5) zapewniania konsultacji lekarzy różnych specjalności, w zależności od potrzeb dziecka;

6) zapewniania usługi terapeutów, fizjoterapeutów, psychologów, pedagogów, logopedów i innych specjalistów, w zależności od potrzeb dziecka i jego rodziny, oraz koordynuje działania służące wykorzystaniu dostępnych usług.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Monachium (Niemcy)

W Niemczech istnieje ponad 1000 instytucji świadczących wczesną interwencję (WI) dzieciom niepełnosprawnym. Większość z tych ośrodków prowadzona jest przez ogólnokrajowe organizacje dobroczynne, takie jak Caritas, Diakonie, Paritätischer Wohlfahrtsverband czy Lebenshilfe. Systemy wczesnej interwencji różnią się w zależności od Landu. Mają różne struktury, placówki, i systemy finansowania. W systemie niemieckim spotkać można zarówno interdyscyplinarne ośrodki WI, centra opieki społeczno-pediatrycznej, przedszkola specjalne, ośrodki pedagogiki specjalnej, czy ośrodki poradnictwa i edukacji rodzin. W roku 1973 Otto Speck przygotował na prośbę Niemieckiej Rady Oświatowej raport na temat „Wczesnego wykrywania i wczesnej interwencji wobec dzieci niepełnosprawnych”. Raport ten stał się podstawą do stworzenia szerokiego systemu wczesnej interwencji o charakterze interdyscyplinarnym, początkowo w Bawarii. Zalecał on tworzenie regionalnych, wielospecjalistycznych i zorientowanych na rodzinę ośrodków wczesnej interwencji. W Bawarii 4% dzieci w wieku do lat 3 wymaga wczesnego wspomaganie. W roku 2002 na terenie Landu funkcjonowała sprawna sieć 123 ośrodków oferujących łatwo dostępną wczesną interwencję; sieć zorganizowana jest tak, by żadna rodzina nie miała do ośrodka dalej, niż 10 km. Opieką objętych jest 25 000 niemowląt i małych dzieci, z czego 50% korzysta z opieki dziennej, a pozostałe 50% obsługiwane jest we własnych domach przez mobilne zespoły terapeutyczne. Dzieci korzystające z WI mają różne rodzaje niepełnosprawności. Jedna trzecia z ich to dzieci z poważnym stopniem niepełnosprawności umysłowej lub fizycznej. Średnia wieku to 3–4 lata. Około 14% (ponad 25% na terenach miejskich) to imigranci. Terapia indywidualna obejmuje, w zależności od potrzeb, jedną lub dwie sesje tygodniowo prowadzone przez dwa lata. Średnio w jednym zespole współpracuje ze sobą stale 11 terapeutów z różnych dziedzin. Zazwyczaj terapeuta pracuje w danym ośrodku przez 5–7 lat, dzięki czemu można zbudować kompetentne i sprawne zespoły. Praca zespołowa ma zasadnicze znaczenie dla skuteczności wczesnej interwencji. Wszyscy specjaliści muszą się wzajemnie uzupełniać. Tego rodzaju współpraca pomiędzy specjalistami wymaga wymiany poglądów i pomysłów w każdym indywidualnym przypadku, zgodności co do podstawowych zasad, wartości, celów, zakresów specjalizacji i kwestii organizacyjnych. Wczesna interwencja świadczona jest nieodpłatnie, i jest dostępna dla każdego. Ośrodki otrzymują finansowanie pokrywające koszty standardowo 1 lub 2 wizyt w tygodniu, współpracy z rodzicami, pracy zespołów interdyscyplinarnych, oraz współpracy z partnerami zewnętrznymi.

Coimbra (Portugalia)

Do końca lat 80-tych ubiegłego wieku w Portugalii za opiekę nad dziećmi ze specjalnymi potrzebami, które nie były jeszcze objęte obowiązkiem szkolnym odpowiadało przede wszystkim Ministerstwo Zdrowia i Służby Opieki Społecznej, zaś udział Ministerstwa Edukacji był na tym etapie bardzo ograniczony. Pomimo rosnącego zrozumienia potrzeby utworzenia systemu opieki nad młodszymi dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, poziom oferowanej pomocy był bardzo niski. Niewielka liczba działających wówczas ośrodków skupiała się głównie na diagnozie i terapii prowadzonej wedle dominującego wówczas modelu medycznego, wzorowanego na rozwiązaniach dla dzieci w wieku szkolnym. Rodzinom oferowano przede wszystkim pomoc finansową i usługi z zakresu zdrowia psychicznego. Przełom lat 80-tych i 90-tych wyznacza rozpoczęcie nowego etapu WI w Portugalii. Pojawiły się pierwsze innowacyjne programy pracy z małymi dziećmi niepełnosprawnymi i z grup ryzyka. Coimbryjski Projekt Wczesnej Interwencji (tzw. PIIP) oparty na współpracy międzyresortowej pomiędzy opieką społeczną, sektorem ochrony zdrowia i edukacji, oraz zainicjowany w Lizbonie Projekt Portage we Wczesnej Interwencji miały pozytywny wpływ na rozwój WI w całym kraju. Odegrały też one ważną rolę w organizacji szkoleń zawodowych dla różnych specjalistów. W tym okresie inicjatywa „Model Portage dla Rodziców” odegrała znaczącą rolę i wpłynęła pozytywnie na sektor. Model Portage wprowadził wiele innowacyjnych rozwiązań, m.in. rozpowszechniając model leczenia domowego we współpracy z rodzicami, planowanie celów i indywidualizację interwencji, system wykorzystania dostępnych środków (piramidę środków), interdyscyplinarną współpracę międzyresortową oraz model wewnętrznych szkoleń zawodowych i nadzoru terapeutów prowadzących leczenie domowe. Można stwierdzić, że rozwój WI w Portugalii był procesem oddolnym, który prowadził do stopniowo wzrostu świadomości władz 37 odpowiadających za tę dziedzinę. Ostatecznie olbrzymią rolę w rozwoju WI odegrały działania podjęte przez specjalistów-praktyków na poziomie lokalnym. Aby możliwie najlepiej wykorzystać ubogie i niewystarczające środki dostępne dzięki współpracy międzyresortowej oraz podaniem o dofinansowanie ze strony istniejących wówczas programów społecznych, w całym kraju zaczęły powstawać inicjatywy znane jako Zintegrowane Projekty WI. W tym samym czasie

Ministerstwo Edukacji coraz mocniej angażowało się w tworzenie instrumentów pomocy dla dzieci niepełnosprawnych do lat sześciu. Warto wspomnieć w szczególności o mechanizmie utworzonym przez to ministerstwo w roku 1997, który umożliwia wsparcie materialne i finansowe dla lokalnych inicjatyw WI dzięki współpracy pomiędzy ośrodkami wsparcia pedagogicznego i prywatnymi placówkami edukacji specjalnej. W Portugalii zasadniczą rolę w kształceniu specjalistów WI odgrywały – i nadal odgrywają – szkolenia zawodowe prowadzone przez różne organizacje o profilu nie akademickim. Ogólnie rzecz ujmując, szkolenia te opierają się na założeniach teoretycznych i formach praktyki zaczerpniętych z modelu północnoamerykańskiego oraz właściwych aktów prawnych. Aby pomóc specjalistom w odejściu od tradycyjnych form terapii i przyjęciu skuteczniejszego podejścia opartego na dowodach, zwraca się uwagę na następujące kwestie: – Porzucenie modelu skoncentrowanego na dziecku i deficytach na rzecz modelu integrującego, w którym terapia odbywa się w naturalnym środowisku dziecka; – Odejście od modelu interwencji równoległej i jednospecjalistycznej (terapii izolowanej) prowadzonej przez różnych specjalistów, i przyjęcie modelu interdyscyplinarnej pracy zespołowej oraz zintegrowanej kooperacji międzyresortowej i współuczestnictwa; – Przejście od modelu „pomocy” do modelu samodzielności i praktyki ukierunkowanej na rodzinę, wedle którego cała rodzina jest objęta interwencją. Wpływ modelu ekologicznego (Bronfenbrenner; 1979, 1998) oraz transakcyjnych modeli rozwoju (Sameroff & Chandler 1975; Sameroff & Fiese, 1990) skierował system WI na tory współpracy 38 międzyresortowej, której celem jest wypracowanie szerzej zakrojonych programów, w których zasadniczą rolę odgrywa udział rodziny i najbliższego otoczenia. W roku 1999 powstała regulacja prawna poświęcona wyłącznie WI (Wspólne Zarządzenie nr 891/99). Określiło ono „Wytyczne w zakresie wczesnej interwencji obejmującej dzieci niepełnosprawne i zagrożone poważnym opóźnieniem rozwoju oraz poradnictwo dla ich rodzin”. Był to ważny krok w stronę uznania specyfiki WI. Ten akt prawny definiuje WI jako zintegrowany instrument pomocy, koncentrujący się na dziecku i jego rodzinie, obejmujący działania prewencyjne i rehabilitację w zakresie zdrowia, edukacji i opieki społecznej, mający na celu: a) Zapewnienie tworzenia warunków sprzyjających rozwojowi dziecka niepełnosprawnego i zagrożonego poważnym opóźnieniem w rozwoju; b) Zwiększanie możliwości sprzyjających poprawie relacji w rodzinie; c) Wzmacnianie kompetencji rodziny, jej autonomii i rozwoju umiejętności radzenia sobie z problemami wynikającymi z niepełnosprawności. W ten sposób władze po raz pierwszy wyraziły oficjalnie zaangażowanie w sprawę organizacji świadczeń WI. Na tej podstawie ustanowiono organizację systemu finansowania i alokacji środków, system koordynacji międzyresortowej, oraz kooperacji pomiędzy sektorem publicznym i prywatnym. Sektory edukacji, ochrony zdrowia oraz opieki społecznej podjęły wspólną odpowiedzialność za powołanie zespołów wczesnej interwencji na poziomie gmin, regionalnych zespołów koordynacyjnych i krajowej grupy międzyresortowej. Choć w ostatnich latach dokonały się znaczące postępy, przed sektorem WI w Portugalii nadal stoją znaczące wyzwania, i potrzebne są wspólne wysiłki, aby: – Objąć opieką większą populację szczególnie dzieci do lat dwóch; – Zwiększyć wczesną wykrywalność oraz system kierowania do opieki specjalistycznej; 39 – Zwiększyć spójność interdyscyplinarnej praktyki skoncentrowanej na rodzinie; – Podnieść jakość i zwiększyć możliwości szkoleń zawodowych; – Zwiększyć świadomość wartości WI i jej opłacalności wśród odpowiednich władz, specjalistów i całym społeczeństwem. Kwalifikacje zawodowe, wyniki badań, ewaluacja programów skierowanych do dzieci i ich rodzin, stanowią zagadnienia o zasadniczym znaczeniu dla dalszego rozwoju i jakości WI w Portugalii.

Västerås (Szwecja)

W przekonaniu Szwedów, dzieciństwo to wyjątkowy okres rozwoju człowieka. Dzieciństwo jest wartością samą w sobie, a nie jedynie przygotowaniem do dorosłego życia. Dlatego ważnym zadaniem wychowawców przedszkolnych jest stwarzanie okazji do zabawy. Gminy (jest ich w sumie 289) odpowiadają za wszystkie podstawowe usługi dla mieszkańców, w tym opiekę przedszkolną, szkolnictwo, i świadczenia społeczne. Szwecja podzielona jest na 20 województw zarządzanych przez samorządy terytorialne, które z kolei odpowiadają za opiekę zdrowotną i dentystyczną. Dla dzieci i młodzieży korzystanie z usług medycznych jest bezpłatne. Wczesne wspomaganie rozwoju można zdefiniować jako interwencję podejmowaną wobec dzieci do lat 6–7 potrzebujących specjalnego wspomaganie. Usługi z zakresu wczesnego wspomaganie rozwoju świadczone są w domu rodzinnym dziecka i/lub w jego najbliższym otoczeniu. Odpowiedzialność za wczesną interwencję spoczywa zarówno na gminach, jak i województwach. Każdy z tych szczebli administracyjnych odpowiada za realizację przydzielonych mu zadań i obsługę określonych grup docelowych. Na poziomie prewencji pierwotnej, gmina odpowiada za podstawowy dobrostan wszystkich dzieci i ich rodzin, oraz za zapewnienie wszystkim godziwych warunków bytowych. Na poziomie prewencji drugorzędowej, do zadań gmin należy organizacja wczesnej interwencji w żłobkach i przedszkolach. Na poziomie prewencji trzeciorzędowej, w gestii gmin leży zapewnienie zdrowego środowiska dzieciom i rodzinom. W ramach prewencji pierwszorzędowej, samorządy terytorialne mają obowiązek zapewnić 40 wszystkim dzieciom i rodzinom usługi medyczne i im pokrewne poprzez Opiekę Pediatryczną (OP). Wraz ze zmianą sytuacji społeczno-ekonomicznej, ewoluuje też OP – obok monitorowania stanu zdrowia dzieci i szczepień ochronnych coraz więcej uwagi poświęca się problemom psychosomatycznym

i społecznoemocjonalnym, zmianom, jakim podlega rola rodziców, a także wsparciu rodzin imigrantów. W ramach opieki pediatrycznej organizowane są rodzicielskie grupy wsparcie i programy edukacyjne dla rodziców. Przyjęcie perspektywy skupionej na rodzinie oznacza, że interwencja przebiega w zwykłych, codziennych sytuacjach. Dlatego większość świadczeń wczesnego wspomaganie w Szwecji przebiega w naturalnym środowisku dziecka, w domu rodzinnym i/lub lokalnym żłobku czy przedszkolu. W organizację tych świadczeń zaangażowane są zarówno gminy, jak i województwa. Gminy odpowiadają m.in. za wspomaganie rozwoju w żłobkach i przedszkolach, przydział asystentów osobistych i opiekę zastępczą nad dziećmi wymagającymi specjalnego wspomaganie rozwoju i ich rodzinami. Samorządy wojewódzkie mają za zadanie zapewnienie odpowiednich świadczeń dzieciom ze zdiagnozowaną niepełnosprawnością poprzez Ośrodki Rehabilitacyjne dla Dzieci (ORD). Szwedzka oficjalna filozofia opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi opiera się na założeniach zgodnych z Międzynarodową klasyfikacją funkcjonowania, niepełnosprawności i zdrowia (International Classification of Functioning Disability and Health, WHO, 2001). W ICF przedstawiona została klasyfikacja różnych aspektów stanu zdrowia i stanów związanych ze zdrowiem wedle kryteriów anatomicznych, funkcjonalnych, środowiskowych i sprawnościowych. Przy pomocy ICF można opisać strukturę organizacyjną wczesnego wspomaganie rozwoju dzieci w Szwecji. Świadczenia, które należą do zadań samorządów terytorialnych dotyczą przede wszystkim funkcji ciała (CHS) i poziomu aktywności (CHC). Jeśli u dziecka rozpoznane zostaną problemy z zakresu funkcji ciała, kierowane jest ono do specjalistycznej opieki pediatrycznej poprzez CHS. Tam dzieckiem i rodziną zajmują się specjaliści pracujący wedle modelu medycznego, koncentrujący się przede wszystkim na funkcjach ciała, 41 a więc np. okuliści, interniści, ortopedzi, itp. Jeżeli stwierdzi się, że rozwój dziecka nie przebiega w sposób optymalny, że nie nabywa ono kolejnych umiejętności zgodnie z przewidywaniami, dziecko jest kierowane do CHC. Oferowane tam świadczenia rehabilitacyjne adresowane są dla dzieci niepełnosprawnych i ich rodzin, i opierają się na „żywym dialogu” pomiędzy świadczeniobiorcami i specjalistami. W placówce CHC interdyscyplinarny zespół, w skład którego wchodzi lekarze, psychologowie, pedagodzy, oraz pracownicy opieki społecznej, współpracuje z dzieckiem i jego rodziną. Często powołuje się także ekspertów społecznych z różnych dziedzin, których zadaniem jest wspieranie określonych instytucji i/lub wypełnianie określonej roli w procesie interwencji, np. pomoc rodzinie, konsultacje dla żłobków i przedszkoli, itp. Po postawieniu diagnozy w pomoc dzieciom wymagającym specjalnego wspomaganie zaangażowanych jest wielu ekspertów z różnych instytucji. Kluczowym dla organizacji procesu wspomaganie rozwoju tych dzieci zagadnieniem jest właściwa koordynacja i spójność zaleceń oraz świadczeń udzielanych przez ekspertów z różnych instytucji, którzy na wczesne wspomaganie rozwoju patrzą z odmiennych perspektyw.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Powiaty lub miasta na prawach powiatu	380	GUS TERYT	Realizacja zadań wynikających z programu – koordynacja na szczeblu powiatowym, wystąpienie o środki, przekazanie środków ośrodków.
Ośrodki koordynujące	380	Ośrodki wytypowane przez powiaty	Realizacja wczesnego wspomaganie rozwoju w ramach programu.
Minister Edukacji Narodowej	1		Koordynacja programu na szczeblu krajowym.
Dzieci z niepełnosprawnością lub zagrożone niepełnosprawnością.	Od 5% do 20% dzieci objętych wczesnym wspomaganie rozwoju	SIO	Realizacja wielospecjalistycznej i kompleksowej pomocy w ramach wczesnego wspomaganie rozwoju.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do zaopiniowania przez związki zawodowe w trybie przewidzianym w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1881), pracodawców w trybie przewidzianym w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2015 r. poz. 2029) i partnerów społecznych, tj. przez:

1. Business Centre Club – Związek Pracodawców;
2. Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”;
3. Związek Rzemiosła Polskiego;
4. Pracodawców RP;
5. Zarząd Główny Związku Nauczycielstwa Polskiego;
6. Sekcję Krajową Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność”;
7. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;

8. Forum Związków Zawodowych;
9. Związek Zawodowy „Rada Poradnictwa”;
10. Związek Zawodowy Pracowników Oświaty i Wychowania „Oświata”;
11. Alians Ewangeliczny w Rzeczypospolitej Polskiej;
12. Sekretariat Konferencji Episkopatu Polski;
13. Polską Radę Ekumeniczną;
14. Federację Inicjatyw Oświatowych;
15. Fundację SYNAPSIS;
16. Fundację Rzecznik Praw Rodziców;
17. Fundację „Rodzice Szkole”;
18. Fundację Rozwoju Systemu Edukacji;
19. Konfederację Stowarzyszeń Nauczycielskich;
20. Krajowe Forum Oświaty Niepublicznej;
21. Towarzystwo Wiedzy Powszechnej;
22. Krajowe Porozumienie Rodziców i Rad Rodziców;
23. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Kadry Kierowniczej Oświaty;
24. Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Osób z Niepełnosprawnością Intelektualną;
25. Polski Związek Głuchych – Zarząd Główny;
26. Polski Związek Niewidomych – Zarząd Główny;
27. Radę Działalności Pożytku Publicznego;
28. Stowarzyszenie Przyjaciół Integracji;
29. Społeczne Towarzystwo Oświatowe;
30. Unię Metropolii Polskich;
31. Unię Miasteczek Polskich;
32. Związek Gmin Wiejskich RP;
33. Związek Miast Polskich;
34. Związek Powiatów Polskich.

Projekt zostanie również przekazany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Podsumowanie konsultacji społecznych zostanie opisane w Raporcie z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2016 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	Rezerwa ogólna budżetu państwa – zadania zaplanowana w ramach programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem”.												

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Dane o licznie dzieci objętych wsparciem z Systemu Informacji Oświatowej.						
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2015 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
		0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projekt rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).						☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy		
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:						☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.						☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy		
Komentarz:								
9. Wpływ na rynek pracy								
Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy.								

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ inne: Wyrównywanie szans edukacyjnych uczniów posiadających orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Zmniejszenie obciążeń finansowych rodzin dzieci posiadających opinię o potrzebie wczesnego wspomaganie rozwoju – poprzez zwiększenie specjalistycznych zajęć dla dzieci z niepełnosprawnością.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
1 września 2017 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Zakłada się przedkładanie do MEN corocznych sprawozdań z realizacji zadania, co stanowić będzie podstawę do rozliczenia zadania.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾

z dnia

w sprawie mieszkań chronionych

Na podstawie art. 53 ust. 13 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930, 1583, 1948 i 2174 oraz z 2017 r. poz. 38, 60, 624, 777 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) minimalne standardy usług świadczonych w mieszkaniach chronionych;
- 2) minimalne standardy pomieszczeń w mieszkaniu chronionym.

§ 2. 1. Minimalne standardy usług świadczonych w mieszkaniach chronionych są uzależnione od indywidualnych potrzeb i możliwości psychofizycznych osób korzystających ze wsparcia oraz rodzaju mieszkania chronionego.

2. Wsparcie świadczone w mieszkaniu chronionym treningowym obejmuje:

- 1) usługi bytowe;
- 2) pracę socjalną, o której mowa w art. 6 pkt 12 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, zwanej dalej „ustawą”;
- 3) poradnictwo specjalistyczne, o którym mowa w art. 46 ustawy;
- 4) treningi umiejętności społecznych w celu rozwijania lub utrwalania posiadanego poziomu sprawności w zakresie:
 - a) samoobsługi, w tym: trening dbałości o wygląd zewnętrzny, trening nauki higieny,
 - b) samodzielności życiowej, w tym trening kulinarny, trening umiejętności praktycznych, trening gospodarowania własnymi środkami finansowymi,
 - c) rozwijania kontaktów społecznych,
 - d) pełnienia ról społecznych;
- 5) pomoc w ubieganiu się o uzyskanie mieszkania.

¹⁾ Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – zabezpieczenie społeczne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. poz. 1905).

3. Wsparcie świadczone w mieszkaniu chronionym wspieranym obejmuje:

- 1) usługi bytowe;
- 2) niezbędną opiekę;
- 3) pomoc w:
 - a) przemieszczaniu się,
 - b) wykonywaniu czynności niezbędnych w życiu codziennym, w tym w przygotowaniu i spożywaniu posiłków,
 - c) dostępie do niezbędnych świadczeń zdrowotnych, w tym uzgadnianie i pilnowanie terminów wizyt u lekarza, pomoc w zakupie leków, pomoc w dotarciu do jednostek ochrony zdrowia,
 - d) realizacji kontaktów społecznych,
 - e) zagospodarowaniu czasu wolnego, w tym z wykorzystaniem usług dostępnych w środowisku lokalnym.

4. Wsparcie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2–4 świadczone jest w wymiarze umożliwiającym osiągnięcie celów, o których mowa w art. 53 ust. 4 ustawy.

5. Wsparcie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 oraz pkt 3 lit. a i b, świadczone jest łącznie nie krócej niż 3 godziny dziennie przez 7 dni w tygodniu.

6. Wsparcie, o którym mowa w ust. 2 i 3, zapewniają w szczególności:

- 1) pracownik socjalny;
- 2) psycholog;
- 3) terapeuta;
- 4) asystent osoby niepełnosprawnej;
- 5) opiekun.

§ 3. 1. Rodzaj i zakres świadczonego wsparcia mogą ulegać zmianom w zależności od oceny sytuacji osoby korzystającej ze wsparcia w mieszkaniu chronionym, dokonywanej co najmniej raz na 3 miesiące w mieszkaniu chronionym treningowym i co najmniej raz na 6 miesięcy w mieszkaniu chronionym wspieranym.

2. Oceny, o której mowa w ust. 1, dokonują wspólnie pracownik socjalny, osoba korzystająca ze wsparcia w mieszkaniu chronionym lub jej przedstawiciel ustawowy i osoba odpowiedzialna za realizację programu usamodzielniania lub programu wspierania wyznaczona przez podmiot prowadzący mieszkanie chronione.

3. Zmiany, o których mowa w ust. 1, wprowadzane są w drodze uzgodnień, które mają formę pisemną.

§ 4. 1. W jednym mieszkaniu chronionym świadczone jest wsparcie skierowane do osób o zbliżonych potrzebach, z uwzględnieniem możliwości realizacji celów wsparcia, określonych w art. 53 ust. 1 i 2 ustawy.

2. Wyposażenie pomieszczeń i pokoi mieszkalnych w mieszkaniu chronionym uwzględnia podstawowe potrzeby i możliwości osób skierowanych, a minimalna powierzchnia użytkowa dla jednej osoby nie może być mniejsza niż 12 m².

3. Mieszkanie chronione, oprócz pomieszczeń mieszkalnych, ma kuchnię lub aneks kuchenny, łazienkę, ustęp wydzielony lub miskę ustępową w łazience oraz przestrzeń komunikacji wewnętrznej.

4. Wymiary pomieszczeń w mieszkaniu chronionym dla osób niepełnosprawnych poruszających się na wózku inwalidzkim umożliwiają wykonanie manewru wózkiem w miejscach zmiany kierunku ruchu, a łazienka i toaleta pozbawiona jest barier.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie w dniu 1 marca 2018 r.

MINISTER

RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

UZASADNIENIE

Konieczność wydania rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie mieszkań chronionych wynika ze zmian wprowadzonych ustawą z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją programu „Za życiem”. Ustawa ta wprowadziła zmiany do ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930, z późn. zm.) w zakresie mieszkań chronionych – art. 53 ustawy.

Projekt rozporządzenia określa minimalne standardy usług świadczonych w mieszkaniach chronionych oraz minimalne standardy pomieszczeń w mieszkaniu chronionym.

W związku z wprowadzeniem podziału mieszkań chronionych na dwa typy: mieszkanie chronione treningowe i mieszkanie chronione wspierane, rozporządzenie uwzględnia specyfikę ww. typów oraz indywidualne potrzeby i możliwości psychofizyczne osób kierowanych do mieszkania chronionego odpowiedniego rodzaju.

W mieszkaniu chronionym treningowym zapewnia się usługi bytowe, pracę socjalną oraz poradnictwo, a także treningi umiejętności społecznych mające na celu rozwijanie lub utrwalanie samodzielności, sprawności w zakresie samoobsługi, pełnienia ról społecznych w integracji ze społecznością lokalną, w celu umożliwienia prowadzenia samodzielnego życia.

W mieszkaniu chronionym wspieranym zapewnia się usługi bytowe i niezbędną opiekę oraz pomoc w wykonywaniu czynności niezbędnych w życiu codziennym, w dostępie do usług zdrowotnych, w realizacji kontaktów społecznych, dostosowaną do możliwości psychofizycznych osoby, w celu utrzymania lub rozwijania samodzielności osoby na poziomie jej możliwości.

Rozporządzenie określa też minimalne standardy wielkości mieszkań chronionych, liczby pomieszczeń, a także ich wyposażenia. Wprowadza także przepis szczególnie w odniesieniu do mieszkań chronionych dla osób niepełnosprawnych poruszających się na wózkach inwalidzkich. Wielkość pomieszczeń w takim mieszkaniu umożliwia wykonanie manewru wózkami w miejscach zmiany kierunku ruchu.

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 marca 2018 r. Jest to data wejścia w życie zmienionych przepisów ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej odnoszących się do mieszkań chronionych. Jednocześnie w art. 7 ust. 1 ustawa z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją programu „Za życiem” wprowadziła czas na dostosowanie do

nowych standardów do dnia 1 marca 2019 r. dla podmiotów prowadzących mieszkania chronione przed dniem 1 marca 2018 r. Z tego względu zrezygnowano z wprowadzania przepisów przejściowych w rozporządzeniu.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie mieszkań chronionych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Elżbieta Bojanowska Podsekretarz Stanu w MRPiPS</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Departament Pomocy i Integracji Społecznej Tel. 22 661-12-77 Fax 22 661-12-76</p>	<p>Data sporządzenia 12.06.2017 r.</p> <p>Źródło: art. 53 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930, z późn. zm.)</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia dostosowuje ten akt do zmian wprowadzonych ustawą z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją programu „Za życiem” (Dz. U. poz. ...).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozporządzenie określa minimalne standardy usług świadczonych w mieszkaniach chronionych oraz minimalne standardy pomieszczeń w mieszkaniu chronionym, w podziale na mieszkania chronione treningowe i wspierane.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Tendencją w krajach OECD/UE jest dążenie do deinstytucjonalizacji pomocy osobom niepełnosprawnym, w tym z zaburzeniami psychicznymi, przy czym należy zaznaczyć, że proces ten odbywa się w krajach UE w zróżnicowanym tempie, ze względu na indywidualne podejście do standardów usług w poszczególnych państwach oraz rozmiar nakładów finansowych na pomoc społeczną.

Działania na rzecz przechodzenia od instytucjonalnych do środowiskowych systemów opieki zostały wskazane jako jeden z obszarów działań w „Europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności 2010–2020: Odnowione zobowiązanie do budowania Europy bez barier”.

Silny impuls do dalszego promowania deinstytucjonalizacji w krajach UE stanowią również wytyczne opracowane w 2012 r. przez Europejską Grupę Ekspertów ds. Przejścia od Opieki Instytucjonalnej do Opieki Świadczonej na Poziomie Lokalnych Społeczności „Wykorzystanie funduszy Unii Europejskiej w celu przejścia od opieki instytucjonalnej do opieki świadczonej na poziomie lokalnych społeczności – zestaw narzędzi”.

Ze względu na różnorodności modeli zabezpieczenia społecznego oraz znaczne zróżnicowanie przyjętych koncepcji organizacyjno-finansowych sektora opieki długoterminowej (LTC) w krajach UE oraz OECD nie można wyróżnić jednego schematu dotyczącego wsparcia osób niepełnosprawnych.

W Anglii i krajach skandynawskich obserwuje się najwyższy poziom deinstytucjonalizacji, wsparcia osób niepełnosprawnych polegający na zapewnieniu dostępu do ogólnych usług socjalnych, świadczonych w miejscu zamieszkania dla każdego, kto ich potrzebuje.

Również inne kraje (Włochy, Czechy) charakteryzują się niskimi wskaźnikami instytucjonalizacji i podejmują wysiłki (m.in. rozwój opieki środowiskowej) aby powstrzymać ewentualne zmiany trendu w przyszłości.

Ze względu na różnorodność modeli zabezpieczenia społecznego oraz znaczne zróżnicowanie przyjętych koncepcji prawno-organizacyjno-finansowych wsparcia środowiskowego w ramach deinstytucjonalizacji w krajach UE oraz OECD nie można wyróżnić jednego schematu dotyczącego jednostek zapewniających wsparcie, które byłyby odpowiednikiem mieszkań chronionych w polskim systemie pomocy społecznej. We wszystkich krajach istnieją nieinstytucjonalne formy pomocy, w których zapewnione są różnorodne usługi. Tendencją dominującą w krajach UE jest tworzenie wsparcia przede wszystkim w środowisku lokalnym, we własnych mieszkaniach osób niesamodzielnych, wynikające z dążenia do uznania ich prawa do samodzielnego życia. Europejska Sieć Niezależnego Życia (ENIL) w 1992 r. zdefiniowała pojęcie „niezależnego życia” i określiła standardy, które muszą być spełnione, aby działania w tym kierunku mogły zostać uznane za dążenie do zapewnienia osobom niesamodzielnym samodzielnego życia. Nie ma jednolitego modelu wspierania osób niesamodzielnych w środowisku domowym i lokalnym, niemniej jednak idea samodzielnego życia zaczyna dominować nad pomocą instytucjonalną (np. w Niemczech, Bułgarii, na Islandii). Jednak tylko Szwecja oferuje swoim niesamodzielnym obywatelom pełen wybór i kontrolę nad otrzymywanym niezbędnym wsparciem, które służyć ma samodzielnemu życiu, zapewniając im niemal identyczny dostęp do wszystkich usług jak pozostałym członkom

społeczeństwa. W kilku krajach powyższe wsparcie świadczone jest w ramach systemu opieki medycznej, w innych zakwalifikowanie się do pomocy zależy od miejsca zamieszkania (regionu/rejonu), a w jeszcze innych zapewnia się tylko usługi bytowe nie biorąc pod uwagę potrzeb osób w zakresie wsparcia społecznego/środowiskowego. Nadal w części krajów dominuje tendencja do rozwoju pomocy instytucjonalnej (np. w Polsce i Rumunii, na Łotwie), ale z kolei w niektórych (w Danii, Norwegii i Szwecji) osoby niesamodzielne nie prowadzą życia w dużych instytucjach tylko w lokalach grupowych (liczba mieszkańców jest mniejsza niż 6 osób), pawilonach mieszkalnych, z rodzinami lub zupełnie samodzielnie we własnych mieszkaniach. Nadal „kultura zależności” sprawia, że odpowiedzialność za opiekę nad tymi osobami spada nie tylko na rodzinę lub bliskich (obserwuje się to zwłaszcza w krajach wschodnioeuropejskich: w Polsce, Bułgarii i Rumunii). Istnieją też duże różnice w źródłach finansowania niezbędnych usług. Można podzielić je na trzy rodzaje: budżet osobisty osoby (np. w Polsce), bezpośrednia wypłata gotówkowa dla samej osoby lub podmiotu zarządzającego wsparciem (np. w Niemczech, Belgii, Holandii), wspieranie płatności bezpośrednich za usługi lub wsparcie budżetów osób niesamodzielnych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty prowadzące mieszkania chronione	442 mieszkania chronione	MPiPS-03 z 2015 r.	Konieczność dostosowania udzielanego wsparcia do nowych wymogów.
Osoby korzystające ze wsparcia w mieszkaniach chronionych	1 905 osób w mieszkaniach gminnych i 688 w mieszkaniach powiatowych	MPiPS-03 z 2015 r.	Rozwój sieci mieszkań chronionych i rozszerzenie oferty usług w środowisku lokalnym.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Rozporządzenie zostanie przesłane na podstawie art. 8 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759) do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt zostanie także przekazany do zaopiniowania przez wskazanych poniżej partnerów społecznych:

- 1) na podstawie art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1881) do:
 - a) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych,
 - b) Niezależnego Samorządowego Związku Zawodowego „Solidarność”,
 - c) Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Socjalnych,
 - d) Federacji Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia i Pomocy Społecznej,
 - e) Forum Związków zawodowych;
- 2) na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2015 r. poz. 2029) do:
 - a) Konfederacji „Lewiatan”,
 - b) Związku Pracodawców Business Centre Club,
 - c) Związku Rzemiosła Polskiego,
 - d) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej.

Ponadto projekt zostanie przesłany do konsultacji publicznych z następującymi podmiotami:

Radą Pomocy Społecznej,

Stowarzyszeniem Samorządowych Ośrodków Pomocy Społecznej „Forum”,

Polskim Związkiem Emerytów, Rencistów i Inwalidów,

Polskim Komitetem Europejskiej Sieci Przeciwdziałania Ubóstwu,

BORIS,

Radą Działalności Pożytku Publicznego,

Polskim Stowarzyszeniem na Rzecz Osób z Niepełnosprawnością Intelleksualną,

Polskim Forum Osób Niepełnosprawnych,

Małopolskim Forum Pomocy Społecznej,

Dolnośląskim Forum Pomocy Społecznej,

Ogólnopolską Federacją Organizacji Pozarządowych,

Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Powiatowych i Miejskich Ośrodków Pomocy Rodzinie „Centrum”,

Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Miejskich i Gminnych Ośrodków Pomocy Społecznej „Razem”,

Polską Federacją Związkową Pracowników Socjalnych i Pomocy Społecznej.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z ... r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]										
		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022		Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania		Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych. Standard obowiązujący w poprzednim rozporządzeniu był bardziej restrykcyjny w odniesieniu do obecnych rozwiązań.										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
		Skutki										
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
Niemierzalne												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												
☒ nie dotyczy												

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz: Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na obciążenia regulacyjne gdyż zawiera zmiany porządkujące.

9. Wpływ na rynek pracy

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Rozporządzenie wchodzi w życie w dniu 1 marca 2018 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie dotyczy.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA RODZINY PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾

z dnia

w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego, skierowanego opiekuna osoby niepełnosprawnej lub skierowanego poszukującego pracy absolwenta oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej

Na podstawie art. 46 ust. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki i tryb dokonywania przez starostę z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, zwanej dalej „refundacją”:
 - a) podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą, zwanemu dalej „podmiotem”,
 - b) producentowi rolnemu, o którym mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zwanej dalej „ustawą”,
 - c) niepublicznemu przedszkolu i niepublicznej szkole, o których mowa w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943, z późn. zm.), zwanym dalej odpowiednio „przedszkolem” i „szkołą”
 - dla skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy niepozostającego w zatrudnieniu lub niewykonującego innej pracy zarobkowej opiekuna osoby niepełnosprawnej w rozumieniu ustawy z wyłączeniem opiekunów osoby niepełnosprawnej pobierających świadczenie pielęgnacyjne lub specjalny zasiłek opiekuńczy na podstawie przepisów o świadczeniach rodzinnych, lub zasiłek dla opiekuna na podstawie przepisów o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów, zwanemu dalej „opiekunem osoby niepełnosprawnej”;

¹⁾ Minister Rodziny Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. poz. 1905).

- 2) szczegółowe warunki i tryb dokonywania przez starostę z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy związanego bezpośrednio ze sprawowaniem opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi lub prowadzeniem dla nich zajęć lub związanego bezpośrednio ze świadczeniem usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych w miejscu zamieszkania, w tym usług mobilnych, zwanej dalej „refundacją”:
- a) żłobkom lub klubom dziecięcym tworzonym i prowadzonym przez osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, o których mowa w przepisach o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 zwanych dalej „żłobkiem lub klubem dziecięcym”,
 - b) podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług rehabilitacyjnych, zwanemu dalej „podmiotem świadczącym usługi rehabilitacyjne”
- dla skierowanego bezrobotnego, skierowanego opiekuna osoby niepełnosprawnej lub skierowanego poszukującego pracy absolwenta w rozumieniu ustawy, który w okresie ostatnich 48 miesięcy ukończył szkołę lub uzyskał tytuł zawodowy, zwanemu dalej „poszukującym pracy absolwentem”;
- 3) szczegółowe warunki i tryb przyznawania przez starostę z Funduszu Pracy:
- a) bezrobotnemu,
 - b) opiekunowi osoby niepełnosprawnej,
 - c) absolwentowi centrum integracji społecznej, o którym mowa w art. 2 pkt 1a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. z 2016 r. poz.1828, z późn. zm.), zwanemu dalej „absolwentem CIS”,
 - d) absolwentowi klubu integracji społecznej, o którym mowa w art. 2 pkt 1b ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym, zwanemu dalej „absolwentem KIS”
- jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej, zwanych dalej „dofinansowaniem”;
- 4) formy zabezpieczenia zwrotu otrzymanej refundacji lub dofinansowania, w przypadku niedotrzymania warunków umowy dotyczącej ich przyznania.

2. Refundacja dokonywana podmiotowi oraz dofinansowanie stanowią pomoc *de minimis* w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii

Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1) i są udzielane zgodnie z przepisami tego rozporządzenia.

3. Refundacja dokonywana producentowi rolnemu stanowi pomoc *de minimis* w sektorze rolnym w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9) i jest udzielana zgodnie z przepisami tego rozporządzenia.

4. Refundacja dokonywana przedszkolu lub szkole stanowi pomoc *de minimis* w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1) i jest udzielana zgodnie z przepisami tego rozporządzenia; w przypadku gdy refundacja jest dokonywana jako wsparcie finansowe z Funduszu Pracy w celu realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty – nie stanowi pomocy *de minimis*.

5. Refundacji nie dokonuje się, jeżeli łącznie z inną pomocą ze środków publicznych, niezależnie od jej formy i źródła pochodzenia, w tym ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej, udzieloną w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych, spowoduje przekroczenie dopuszczalnej intensywności pomocy określonej dla danego przeznaczenia pomocy.

§ 2. 1. Podmiot, przedszkole, szkoła, producent rolny, żłobek lub klub dziecięcy lub podmiot świadczący usługi rehabilitacyjne zamierzający utworzyć stanowisko pracy dla skierowanego bezrobotnego, skierowanego opiekuna osoby niepełnosprawnej lub – w przypadku żłobków lub klubów dziecięcych oraz podmiotu świadczącego usługi rehabilitacyjne również skierowanego poszukującego pracy absolwenta – mogą złożyć do starosty właściwego ze względu na siedzibę tego podmiotu, przedszkola, szkoły, producenta rolnego, żłobka lub klubu dziecięcego lub podmiotu świadczącego usługi rehabilitacyjne albo ze względu na miejsce wykonywania pracy przez skierowanego bezrobotnego, skierowanego opiekuna osoby niepełnosprawnej lub skierowanego poszukującego pracy absolwenta wniosek w sprawie udzielenia z Funduszu Pracy refundacji, zwany dalej „wnioskiem o refundację”.

2. Wniosek o refundację zawiera:

- 1) oznaczenie podmiotu, przedszkola, szkoły, producenta rolnego, żłobka lub klubu dziecięcego lub podmiotu świadczącego usługi rehabilitacyjne w tym:

- a) nazwę lub imię i nazwisko w przypadku osoby fizycznej,
 - b) adres siedziby albo adres miejsca zamieszkania,
 - c) numer PESEL w przypadku osoby fizycznej,
 - d) numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany,
 - e) numer identyfikacji podatkowej (NIP),
 - f) datę rozpoczęcia prowadzenia działalności,
 - g) symbol podklasy rodzaju prowadzonej działalności określony zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności (PKD),
 - h) oznaczenie formy prawnej prowadzonej działalności;
- 2) liczbę wyposażanych lub doposażanych stanowisk pracy dla skierowanych bezrobotnych, skierowanych poszukujących pracy opiekunów osób niepełnosprawnych lub – w przypadku żłobków lub klubów dziecięcych lub podmiotu świadczącego usługi rehabilitacyjne również – skierowanych poszukujących pracy absolwentów;
 - 3) kalkulację wydatków na wyposażenie lub doposażenie poszczególnych stanowisk pracy i źródła ich finansowania;
 - 4) wnioskowaną kwotę refundacji;
 - 5) szczegółową specyfikację wydatków dotyczących wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, w szczególności na zakup środków trwałych, urządzeń, maszyn, w tym środków niezbędnych do zapewnienia zgodności stanowiska pracy z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymaganiami ergonomii;
 - 6) rodzaj pracy, jaka będzie wykonywana przez skierowanego bezrobotnego, skierowanego poszukującego pracy opiekuna osoby niepełnosprawnej lub – w przypadku żłobków lub klubów dziecięcych lub podmiotu świadczącego usługi rehabilitacyjne również – skierowanego poszukującego pracy absolwenta;
 - 7) wymagane kwalifikacje, umiejętności i doświadczenie zawodowe niezbędne do wykonywania pracy, jakie powinien posiadać skierowany bezrobotny, skierowany poszukujący pracy opiekun osoby niepełnosprawnej lub – w przypadku żłobków lub klubów dziecięcych lub podmiotu świadczącego usługi rehabilitacyjne również – skierowany poszukujący pracy absolwent, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 5 ustawy;
 - 8) proponowaną formę zabezpieczenia zwrotu refundacji, o której mowa w § 10 ust. 1;

- 9) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu, przedszkola, szkoły, producenta rolnego, żłobka lub klubu dziecięcego lub podmiotu świadczącego usługi rehabilitacyjne.

3. Do wniosku o refundację podmiot, przedszkole lub szkoła dołączają oświadczenia o:

- 1) niezmnieszeniu wymiaru czasu pracy pracownika i nierozwiązaniu stosunku pracy z pracownikiem w drodze wypowiedzenia dokonanego przez podmiot, przedszkole lub szkołę bądź na mocy porozumienia stron z przyczyn nietyczących pracowników w okresie 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku oraz w okresie od dnia złożenia wniosku do dnia otrzymania refundacji;
- 2) prowadzeniu przez podmiot działalności gospodarczej, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, przez okres 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku, z tym że do wskazanego okresu prowadzenia działalności gospodarczej nie wlicza się okresu zawieszenia działalności gospodarczej, a w przypadku przedszkola i szkoły – prowadzeniu działalności na podstawie ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty przez okres 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku;
- 3) niezaleganiu w dniu złożenia wniosku z wypłacaniem wynagrodzeń pracownikom oraz z opłacaniem należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz Fundusz Emerytur Pomostowych;
- 4) niezaleganiu w dniu złożenia wniosku z opłacaniem innych danin publicznych;
- 5) nieposiadaniu w dniu złożenia wniosku nieuregulowanych w terminie zobowiązań cywilnoprawnych;
- 6) niekaralności w okresie 2 lat przed dniem złożenia wniosku za przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu, w rozumieniu ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2016 r. poz. 1137, z późn. zm.) lub ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2016 r. poz. 1541, z późn. zm.).

4. Do wniosku o refundację producent rolny dołącza:

- 1) oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 3–6;
- 2) oświadczenie o posiadaniu gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów o podatku rolnym lub prowadzeniu działu specjalnego produkcji rolnej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych lub przepisów o podatku dochodowym od

osób prawnych, przez okres co najmniej 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku;

- 3) dokumenty potwierdzające zatrudnienie w okresie 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku, w każdym miesiącu, co najmniej jednego pracownika na podstawie stosunku pracy w pełnym wymiarze czasu pracy oraz dokumenty potwierdzające jego ubezpieczenie.

5. Do wniosku o refundację żłobek lub klub dziecięcy lub podmiot świadczący usługi rehabilitacyjne dołączają oświadczenia o:

- 1) niezmnieszeniu wymiaru czasu pracy pracownika i nierozwiązaniu stosunku pracy z pracownikiem w drodze wypowiedzenia dokonanego przez żłobek lub klub dziecięcy lub podmiot świadczący usługi rehabilitacyjne bądź na mocy porozumienia stron z przyczyn nie dotyczących pracowników w okresie 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku oraz w okresie od dnia złożenia wniosku do dnia otrzymania refundacji;
- 2) niezaleganiu w dniu złożenia wniosku z wypłacaniem wynagrodzeń pracownikom oraz z opłacaniem należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz Fundusz Emerytur Pomostowych;
- 3) niezaleganiu w dniu złożenia wniosku z opłacaniem innych danin publicznych;
- 4) nieposiadaniu w dniu złożenia wniosku nieuregulowanych w terminie zobowiązań cywilnoprawnych;
- 5) niekaralności w okresie 2 lat przed dniem złożenia wniosku za przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu, w rozumieniu ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2016 r. poz. 1137, z późn. zm.) lub ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2016 r. poz. 1541, z późn. zm.).

6. Podmiot, przedszkole, szkoła, producent rolny, żłobek lub klub dziecięcy lub podmiot świadczący usługi rehabilitacyjne, które ubiegają się o pomoc *de minimis*, do wniosku o refundację dołączają dodatkowo:

- 1) zaświadczenia lub oświadczenie o pomocy *de minimis*, w zakresie, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1808, z późn. zm.);

- 2) informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

§ 3. 1. Wniosek o refundację może być przez starostę uwzględniony, z zastrzeżeniem § 1 ust. 5, w przypadku, gdy:

- 1) podmiot, przedszkole lub szkoła spełniają łącznie warunki, o których mowa w § 2 ust. 3 i 6,
- 2) producent rolny spełnia łącznie warunki, o których mowa w § 2 ust. 4 i 6,
- 3) żłobek lub klub dziecięcy lub podmiot świadczący usługi rehabilitacyjne spełniają łącznie warunki, o których mowa w § 2 ust. 5 i 6,

– oraz gdy złożony wniosek jest kompletny i prawidłowo sporządzony, a starosta dysponuje środkami na jego sfinansowanie.

2. O uwzględnieniu lub odmowie uwzględnienia wniosku o refundację starosta powiadamia podmiot, przedszkole, szkołę, producenta rolnego, żłobek lub klub dziecięcy lub podmiot świadczący usługi rehabilitacyjne w formie pisemnej w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku. W przypadku nieuwzględnienia wniosku starosta podaje przyczynę odmowy.

§ 4. 1. Podstawą refundacji jest umowa zawarta przez starostę z podmiotem, przedszkolem, szkołą, producentem rolnym, żłobkiem lub klubem dziecięcym lub podmiotem świadczącym usługi rehabilitacyjne zwana dalej „umową o refundację”.

2. Umowa o refundację powinna być zawarta na piśmie pod rygorem nieważności oraz zawierać w szczególności zobowiązanie podmiotu, przedszkola, szkoły, producenta rolnego żłobka lub klubu dziecięcego lub podmiotu świadczącego usługi rehabilitacyjne do:

- 1) zatrudnienia na wyposażonym lub doposażonym stanowisku pracy w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanego bezrobotnego przez okres co najmniej 24 miesięcy a w przypadku skierowanego poszukującego pracy opiekuna osoby niepełnosprawnej zatrudnienia na wyposażonym lub doposażonym stanowisku pracy co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy;
- 2) zatrudnienia na wyposażonym lub doposażonym stanowisku pracy związanym bezpośrednio ze sprawowaniem opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi lub prowadzeniem dla nich zajęć lub związanego bezpośrednio ze świadczeniem usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych co najmniej w połowie wymiaru czasu

pracy skierowanego bezrobotnego, skierowanego poszukującego pracy opiekuna osoby niepełnosprawnej lub skierowanego poszukującego pracy absolwenta;

- 3) utrzymania przez okres co najmniej 24 miesięcy stanowisk pracy utworzonych w związku z przyznaną refundacją;
- 4) złożenia rozliczenia, o którym mowa w § 5 ust. 1;
- 5) zwrotu otrzymanych środków na zasadach, o których mowa w art. 46 ust. 2, 2b–2c;
- 6) zwrotu równowartości odliczonego lub zwróconego, zgodnie z ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2016 r. poz. 710, z późn. zm.), podatku naliczonego dotyczącego zakupionych towarów i usług w ramach przyznanej refundacji, w terminie:
 - a) określonym w umowie o refundację, nie dłuższym jednak niż 90 dni od dnia złożenia przez podmiot, przedszkole, szkołę, producenta rolnego, żłobek lub klub dziecięcy lub podmiot świadczącym usługi rehabilitacyjne deklaracji podatkowej dotyczącej podatku od towarów i usług, w której wykazano kwotę podatku naliczonego z tego tytułu – w przypadku gdy z deklaracji za dany okres rozliczeniowy wynika kwota podatku podlegająca wpłacie do urzędu skarbowego lub kwota do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy,
 - b) 30 dni od dnia dokonania przez urząd skarbowy zwrotu podatku na rzecz podmiotu, przedszkola, szkoły, producenta rolnego, żłobka lub klubu dziecięcego lub podmiotu świadczącego usługi rehabilitacyjne – w przypadku gdy z deklaracji podatkowej dotyczącej podatku od towarów i usług, w której wykazano kwotę podatku naliczonego z tego tytułu, za dany okres rozliczeniowy wynika kwota do zwrotu.

§ 5. 1. Podmiot, przedszkole, szkoła, producent rolny, żłobek lub klub dziecięcy lub podmiot świadczący usługi rehabilitacyjne przedkłada staroście rozliczenie zawierające zestawienie kwot wydatkowanych od dnia zawarcia umowy o refundację na poszczególne wydatki ujęte w szczegółowej specyfikacji, o której mowa w § 2 ust. 2 pkt 5.

2. Zestawienie, o którym mowa w ust. 1, nie może zawierać wydatków, na których finansowanie podmiot, przedszkole, szkoła, producent rolny, żłobek lub klub dziecięcy lub podmiot świadczący usługi rehabilitacyjne otrzymali wcześniej środki publiczne.

3. Starosta, na wniosek podmiotu, przedszkola, szkoły, producenta rolnego, żłobka lub klubu dziecięcego lub podmiotu świadczącego usługi rehabilitacyjne uznaje za prawidłowo poniesione również wydatki odbiegające od zawartych w szczegółowej specyfikacji,

mieszczące się w kwocie przyznanej refundacji, jeżeli stwierdzi zasadność ich poniesienia, biorąc pod uwagę specyfikę wyposażanego lub doposażanego stanowiska pracy.

4. Starosta przed dokonaniem wypłaty refundacji i skierowaniem bezrobotnego, poszukującego pracy opiekuna osoby niepełnosprawnej lub poszukującego pracy absolwenta do podmiotu, przedszkola, szkoły, producenta rolnego, żłobka lub klubu dziecięcego lub podmiotu świadczącego usługi rehabilitacyjne stwierdza utworzenie stanowiska pracy, jego wyposażenie lub doposażenie.

5. W rozliczeniu, o którym mowa w ust. 1, są wykazywane kwoty wydatków z uwzględnieniem podatku od towarów i usług; rozliczenie zawiera informację, o przysługującym prawie do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego zawartego w wykazywanych wydatkach lub prawo do zwrotu podatku naliczonego.

6. Starosta w trakcie trwania umowy o refundację dokonuje oceny prawidłowości wykonania umowy, w szczególności poprzez weryfikację spełnienia warunków, o których mowa w § 4 ust. 2 pkt 1–3.

§ 6. 1. Bezrobotny, absolwent CIS, absolwent KIS lub poszukujący pracy opiekun osoby niepełnosprawnej zamierzający podjąć działalność gospodarczą, w tym polegającą na prowadzeniu żłobka lub klubu dziecięcego z miejscami integracyjnymi lub polegającej na świadczeniu usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych, mogą złożyć do starosty właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu albo ze względu na miejsce prowadzenia działalności gospodarczej wnioski o dofinansowanie, w tym na pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związanych z podjęciem tej działalności.

2. Wniosek o dofinansowanie zawiera następujące dane i informacje dotyczące bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub poszukującego pracy opiekuna osoby niepełnosprawnej:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres miejsca zamieszkania;
- 3) numer PESEL;
- 4) kwotę wnioskowanego dofinansowania;
- 5) rodzaj planowanej działalności gospodarczej, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej;
- 6) symbol podklasy rodzaju działalności określony zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności (PKD);

- 7) kalkulację kosztów związanych z podjęciem działalności gospodarczej oraz źródła ich finansowania;
- 8) szczegółową specyfikację wydatków do poniesienia w ramach dofinansowania, przeznaczanych na zakup towarów i usług, w szczególności na zakup środków trwałych, urządzeń, maszyn, materiałów, towarów, usług i materiałów reklamowych, pozyskanie lokalu, pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związanych z podjęciem działalności gospodarczej;
- 9) proponowaną formę zabezpieczenia zwrotu dofinansowania, o której mowa w § 10 ust. 1;
- 10) podpis.

3. Do wniosku o dofinansowanie bezrobotny, absolwent CIS, absolwent KIS lub poszukujący pracy opiekun osoby niepełnosprawnej dołączają oświadczenia o:

- 1) nieotrzymaniu bezzwrotnych środków Funduszu Pracy lub innych bezzwrotnych środków publicznych na podjęcie działalności gospodarczej lub rolniczej, założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej;
- 2) nieposiadaniu wpisu do ewidencji działalności gospodarczej, a w przypadku jego posiadania – oświadczenie o zakończeniu działalności gospodarczej w dniu przypadającym w okresie przed upływem co najmniej 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku;
- 3) niepodejmowaniu zatrudnienia w okresie 12 miesięcy od dnia rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej;
- 4) niekaralności w okresie 2 lat przed dniem złożenia wniosku za przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu, w rozumieniu ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny lub ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary;
- 5) zobowiązaniu się do prowadzenia działalności gospodarczej w okresie 12 miesięcy od dnia jej rozpoczęcia oraz nieskładania w tym okresie wniosku o zawieszenie jej wykonywania;
- 6) niezłożeniu wniosku do innego starosty o przyznanie dofinansowania lub przyznanie jednorazowo środków na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej.

4. Do wniosku o dofinansowanie bezrobotny, absolwent CIS, absolwent KIS lub poszukujący pracy opiekun osoby niepełnosprawnej dołączają dodatkowo zaświadczenia lub oświadczenie i informacje, o których mowa w § 2 ust. 6.

§ 7. 1. Wniosek o dofinansowanie może być przez starostę uwzględniony w przypadku, gdy bezrobotny lub poszukujący pracy opiekun osoby niepełnosprawnej:

- 1) spełnia łącznie warunki, o których mowa w § 6 ust. 3 i 4, złożył kompletny i prawidłowo sporządzony wniosek, a starosta dysponuje środkami na jego sfinansowanie;
- 2) w okresie 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku:
 - a) nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniej pracy lub innej formy pomocy określonej w ustawie oraz udziału w działaniach w ramach Programu Aktywizacja i Integracja, o którym mowa w art. 62a ustawy,
 - b) nie przerwał z własnej winy szkolenia, stażu, realizacji indywidualnego planu działania, udziału w działaniach w ramach Programu Aktywizacja i Integracja, o którym mowa w art. 62a ustawy, wykonywania prac społecznie użytecznych lub innej formy pomocy określonej w ustawie,
 - c) po skierowaniu podjął szkolenie, przygotowanie zawodowe dorosłych, staż, prace społecznie użyteczne lub inną formę pomocy określoną w ustawie.

2. Wniosek o dofinansowanie może być przez starostę uwzględniony w przypadku, gdy absolwent CIS lub absolwent KIS spełniają warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

3. O uwzględnieniu lub odmowie uwzględnienia wniosku o dofinansowanie starosta powiadamia bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub poszukującego pracy opiekuna osoby niepełnosprawnej w formie pisemnej, w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku. W przypadku nieuwzględnienia wniosku starosta podaje przyczynę odmowy.

§ 8. 1. Podstawą dofinansowania jest umowa zawarta przez starostę z bezrobotnym, absolwentem CIS, absolwentem KIS lub poszukującym pracy opiekunem osoby niepełnosprawnej zwana dalej „umową o dofinansowanie”.

2. Umowa o dofinansowanie powinna być zawarta na piśmie pod rygorem nieważności oraz zawierać w szczególności zobowiązanie bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub poszukującego pracy opiekuna osoby niepełnosprawnej do:

- 1) prowadzenia działalności gospodarczej przez okres co najmniej 12 miesięcy; do okresu prowadzenia działalności gospodarczej zalicza się przerwy w jej prowadzeniu z powodu choroby lub korzystania ze świadczenia rehabilitacyjnego;
- 2) wydatkowania zgodnie z wnioskiem, o którym mowa w § 6, otrzymanego dofinansowania;

- 3) złożenia rozliczenia, o którym mowa w § 9 ust. 1, w terminie 2 miesięcy od dnia podjęcia działalności gospodarczej;
- 4) zwrotu otrzymanych środków na zasadach, o których mowa w art. 46 ust. 3 i 3a ustawy;
- 5) zwrotu równowartości odliczonego lub zwróconego, zgodnie z ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, podatku naliczonego dotyczącego zakupionych towarów i usług w ramach przyznanego dofinansowania, w terminie:
 - a) określonym w umowie o dofinansowanie, nie dłuższym jednak niż 90 dni od dnia złożenia przez bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub poszukującego pracy opiekuna osoby niepełnosprawnej deklaracji podatkowej dotyczącej podatku od towarów i usług, w której wykazano kwotę podatku naliczonego z tego tytułu – w przypadku gdy z deklaracji za dany okres rozliczeniowy wynika kwota podatku podlegająca wpłacie do urzędu skarbowego lub kwota do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy,
 - b) 30 dni od dnia dokonania przez urząd skarbowy zwrotu podatku na rzecz bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub poszukującego pracy opiekuna osoby niepełnosprawnej – w przypadku gdy z deklaracji podatkowej dotyczącej podatku od towarów i usług, w której wykazano kwotę podatku naliczonego z tego tytułu, za dany okres rozliczeniowy wynika kwota do zwrotu.

§ 9. 1. Bezrobotny, absolwent CIS, absolwent KIS lub poszukujący pracy opiekun osoby niepełnosprawnej przedkłada staroście rozliczenie zawierające zestawienie kwot wydatkowanych od dnia zawarcia umowy o dofinansowanie na poszczególne towary i usługi ujęte w szczegółowej specyfikacji, o której mowa w § 6 ust. 2 pkt 8.

2. Starosta, na wniosek bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub poszukującego pracy opiekuna osoby niepełnosprawnej uznaje za prawidłowo poniesione również wydatki odbiegające od zawartych w szczegółowej specyfikacji, mieszczące się w kwocie przyznanego dofinansowania, jeżeli stwierdzi zasadność ich poniesienia, biorąc pod uwagę charakter działalności prowadzonej przez bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub poszukującego pracy opiekuna osoby niepełnosprawnej, któremu przyznano dofinansowanie.

3. Dofinansowanie otrzymane, a niewydatkowane przez bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub poszukującego pracy opiekuna osoby niepełnosprawnej, podlega zwrotowi w terminie, o którym mowa w § 8 ust. 2 pkt 3.

4. W rozliczeniu, o którym mowa w ust. 1, są wykazywane kwoty wydatków z uwzględnieniem podatku od towarów i usług; rozliczenie zawiera informację, czy bezrobotnemu, absolwentowi CIS, absolwentowi KIS lub poszukującemu pracy opiekunowi osoby niepełnosprawnej przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego zawartego w wykazywanych wydatkach lub prawo do zwrotu podatku naliczonego.

5. Starosta w trakcie trwania umowy o dofinansowanie dokonuje oceny prawidłowości wykonania umowy, w szczególności poprzez weryfikację spełnienia warunku, o którym mowa w § 8 ust. 2 pkt 1.

6. Starosta może przedłużyć termin, o którym mowa w § 8 ust. 2 pkt 3, w przypadku, gdy za jego przedłużeniem przemawiają względy społeczne, w szczególności przypadki losowe i sytuacje niezależne od bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub poszukującego pracy opiekuna osoby niepełnosprawnej.

7. W przypadku śmierci bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub poszukującego pracy opiekuna osoby niepełnosprawnej w okresie od dnia zawarcia umowy o dofinansowanie do upływu 12 miesięcy prowadzenia działalności gospodarczej, zwrotu wypłaconego dofinansowania dochodzi się w wysokości proporcjonalnej do okresu nieprowadzenia tej działalności. Od kwoty podlegającej zwrotowi nie nalicza się odsetek ustawowych.

§ 10. 1. Formą zabezpieczenia zwrotu refundacji lub dofinansowania może być poręczenie, weksel z poręczeniem wekslowym (aval), gwarancja bankowa, zastaw na prawach lub rzeczach, blokada środków zgromadzonych na rachunku bankowym albo akt notarialny o poddaniu się egzekucji przez dłużnika.

2. Starosta określa termin złożenia zabezpieczenia zwrotu refundacji lub dofinansowania.

3. W przypadku poręczenia zwrotu refundacji lub dofinansowania przez osobę fizyczną poręczyciel przedkłada staroście oświadczenie o uzyskiwanych dochodach ze wskazaniem źródła i kwoty dochodu oraz o aktualnych zobowiązaniach finansowych z określeniem wysokości miesięcznej spłaty zadłużenia, podając jednocześnie imię, nazwisko, adres zamieszkania, numer PESEL, jeżeli został nadany, oraz nazwę i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość.

4. Poręczyciel, o którym mowa w ust. 3, potwierdza własnoręcznym podpisem prawdziwość informacji zawartych w oświadczeniu.

§ 11. 1. Wnioski o refundację i wnioski o dofinansowanie złożone, a nierozpatrzone do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, rozpatruje się na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia.

2. Wnioski, o których mowa w ust. 1, wymagające uzupełnienia w zakresie wynikającym z niniejszego rozporządzenia uzupełnia się w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania starosty.

3. Do umów o refundację oraz umów o dofinansowanie zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER

RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 46 ust. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065).

Wejście w życie Programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem”, ustanowionego na podstawie uchwały nr 160 Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2016 r. w sprawie programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem” (M.P. poz. 1250), przyjętej na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” (Dz. U. poz. 1860), którego celem jest wspieranie osób niepełnosprawnych i ich rodzin, spowodowało potrzebę wprowadzenia zmian przepisów w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Projektowane zmiany w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy mają na celu ułatwienie powrotu na rynek pracy opiekunom osób niepełnosprawnych oraz przewidują m.in. stworzenie preferencyjnych warunków dla zakładania przez opiekunów osób niepełnosprawnych działalności gospodarczej, zachęcanie innych bezrobotnych do zakładania działalności polegającej na prowadzeniu żłobków lub klubów dziecięcych z miejscami dla dzieci niepełnosprawnych lub polegającej na świadczeniu usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych w miejscu zamieszkania oraz zachęcanie przedsiębiorców do zatrudniania opiekunów osób niepełnosprawnych. W związku z projektowanymi w ustawie o promocji regulacjami powstała konieczność wprowadzenia uregulowań w Rozporządzeniu Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej.

Celem przedmiotowego rozporządzenia jest określenie:

- 1) szczegółowych warunków i trybu dokonywania refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy;
- 2) szczegółowych warunków i trybu przyznawania jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej;
- 3) form zabezpieczenia zwrotu otrzymanej refundacji lub środków na podjęcie działalności gospodarczej, w przypadku niedotrzymania warunków umowy dotyczącej ich przyznania.

W przypadku refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy projekt rozporządzenia zakłada rozszerzenie katalogu osób kierowanych na refundowane stanowisko pracy o opiekunów osoby niepełnosprawnej. Projektowane zapisy przewidują skierowanie na wyposażone lub doposażone stanowisko pracy oprócz bezrobotnego również poszukującego pracy niepozostającego w zatrudnieniu lub niewykonującego innej pracy zarobkowej opiekuna osoby niepełnosprawnej w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z wyłączeniem opiekunów osoby niepełnosprawnej pobierających świadczenie pielęgnacyjne lub specjalny zasiłek opiekuńczy na podstawie przepisów o świadczeniach rodzinnych, lub zasiłek dla opiekuna na podstawie przepisów o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów.

Zapisy projektowanego rozporządzenia przewidują ponadto możliwość zatrudnienia przez pracodawcę skierowanego opiekuna osoby niepełnosprawnej na utworzonym stanowisku pracy co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.

Projektowane regulacje przewidują również stworzenie preferencyjnych warunków dla podmiotów prowadzących żłobki lub kluby dziecięce oraz dla podmiotów świadczących usługi rehabilitacyjne. Celem powyższego jest zachęcanie podmiotów prowadzących żłobki i kluby dziecięce do tworzenia miejsc opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi (miejsc integracyjnych) oraz do świadczenia usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych w miejscu zamieszkania, w tym usług mobilnych.

Projekt rozporządzenia przewiduje możliwość ubiegania się przez żłobki i kluby dziecięce, które zamierzają utworzyć miejsca integracyjne, o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy związanego bezpośrednio ze sprawowaniem opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi lub prowadzeniem dla nich zajęć. W przypadku refundacji kosztów utworzenia ww. stanowiska pracy projekt rozporządzenia zakłada skierowanie na nie bezrobotnego, opiekuna osoby niepełnosprawnej oraz poszukującego pracy absolwenta szkoły lub uczelni w okresie 48 miesięcy od dnia ukończenia szkoły lub uzyskania tytułu zawodowego.

Żłobek lub klub dziecięcy na utworzonym stanowisku pracy związanym bezpośrednio ze sprawowaniem opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi lub prowadzeniem dla nich zajęć ma możliwość zatrudnienia skierowanych osób co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.

Analogicznie, podmiot świadczący usługi rehabilitacyjne, zgodnie z proponowanymi w projekcie rozporządzenia zapisami, będzie miał możliwość ubiegania się o refundację

kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy związanego bezpośrednio ze świadczeniem usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych w miejscu zamieszkania, w tym usług mobilnych. Na refundowane stanowisko pracy związane ze świadczeniem usług rehabilitacyjnych dla dzieci będzie mógł być skierowany bezrobotny, opiekun osoby niepełnosprawnej lub poszukujący pracy absolwent.

W przypadku dofinansowania na podjęcie działalności gospodarczej projektowane zapisy zakładają rozszerzenie katalogu beneficjentów o opiekunów osoby niepełnosprawnej.

Projektowane zapisy rozporządzenia przewidują ponadto złagodzenie wymogów dotyczących wymaganych oświadczeń. W przypadku składania wniosku o refundację podmiot, przedszkole lub szkoła mają obowiązek dołączyć do niego m.in. oświadczenie o prowadzeniu przez podmiot działalności gospodarczej, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, przez okres 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku, z tym że do wskazanego okresu prowadzenia działalności gospodarczej nie wlicza się okresu zawieszenia działalności gospodarczej. W odniesieniu żłobka i klubu dziecięcego oraz podmiotu świadczącego usługi rehabilitacyjne proponowane przepisy nie przewidują wymogu prowadzenia działalności gospodarczej przez okres 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie nie podlega notyfikacji, nie zawiera bowiem norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Wobec nowelizacji przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065) w zakresie rozszerzenia katalogu beneficjentów mogących korzystać z instrumentów wsparcia takich jak dofinansowanie czy refundacja, a także ułatwień dla przedsiębiorców którzy zdecydują się na zatrudnienie opiekuna osoby niepełnosprawnej zasadnym będzie, aby uprawnieni mogli skorzystać jak najszybciej z nowych rozwiązań ustawowych.

Projektowane w rozporządzeniu rozwiązania nie nakładają dodatkowych obciążeń na sektor MŚP.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 4 i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

<p>Nazwa projektu Projekt Rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego, skierowanego opiekuna osoby niepełnosprawnej lub skierowanego poszukującego pracy absolwenta oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Stanisław Szwed, Sekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Katarzyna Klimiuk, Zastępca Dyrektora Departamentu Funduszy tel. 22 43 89 313</p>	<p>Data sporządzenia 9 czerwca 2017 r.</p> <p>Źródło: decyzja PRM/RM</p> <p>Nr w wykazie prac ...</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia uwzględnia nowelizację ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2017 r. poz.1065) w związku z przyjęciem przez Radę Ministrów uchwały w sprawie programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem”. Stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 46 ust 6 ww. ustawy.

Rekomendowane w rozporządzeniu rozwiązania mają na celu ułatwienie powrotu na rynek pracy opiekunom osób niepełnosprawnych poprzez stworzenie dla nich mechanizmów wsparcia w zakresie aktywizacji zawodowej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W związku z procedowanym projektem ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją programu „Za życiem”, której celem jest wspieranie osób niepełnosprawnych i ich rodzin, powstała konieczność wprowadzenia uregulowań w Rozporządzeniu Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej. Regulacje te przewidują stworzenie preferencyjnych warunków dla zakładania przez opiekunów osób niepełnosprawnych działalności gospodarczej oraz zachęcanie innych bezrobotnych do zakładania działalności polegającej na prowadzeniu żłobków lub klubów dziecięcych z miejscami dla dzieci niepełnosprawnych lub polegającej na świadczeniu usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych w miejscu zamieszkania oraz zachęcanie przedsiębiorców do zatrudniania opiekunów osób niepełnosprawnych.

Oczekiwany efekt jest wzrost aktywności zawodowej opiekunów osób niepełnosprawnych powracających na rynek pracy jako osoby prowadzące działalność gospodarczą lub jako pracownicy. Jednocześnie zachęty do rozwijania miejsc opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi w żłobkach lub klubach dziecięcych lub świadczenia usług rehabilitacyjnych na ich rzecz (przez ułatwienia zakładania działalności gospodarczej w tym zakresie, jak i wsparcie dla podmiotów już istniejących, które będą świadczyć takie usługi) dadzą opiekunom dzieci niepełnosprawnych możliwość powrotu do pracy dzięki zapewnieniu opieki nad dzieckiem niepełnosprawnym.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak podstaw do dokonywania porównań w zakresie rodzaju i dostępności instrumentów pomocy dla bezrobotnych i opiekunów osób niepełnosprawnych ze względu na różnorodność modeli i zróżnicowaniu przyjętych koncepcji w zakresie pomocy tej grupie osób.

Saldo ogółem														
budżet państwa														
JST														
pozostałe jednostki (oddzielnie)														
Źródła finansowania	Fundusz Pracy													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Proponowane w rozporządzeniu rozwiązania nie spowodują dodatkowych skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, nie spowodują wzrostu wydatków Funduszu Pracy. Finansowanie będzie odbywało się w ramach ustalonego limitu środków na dany rok w planie finansowym Funduszu Pracy.													
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe														
Skutki														
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)						
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa													
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw													
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe													
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa													
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Proponowana regulacja będzie miała pozytywny wpływ na przedsiębiorców. Daje dodatkowe możliwości w zakresie korzystania z refundacji doposażenia miejsca pracy, poszerzając katalog osób, które na takie stanowiska mogą być przez powiatowe urzędy pracy kierowane (obok bezrobotnych również opiekunowie osoby niepełnosprawnej). Ponadto rozszerza grupę osób, która będzie mogła ubiegać się o środki na podjęcie działalności gospodarczej o poszukujących pracy opiekunów osób niepełnosprawnych. Pojawią się nowe podmioty korzystające z pomocy publicznej.												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Opiekunowie osób niepełnosprawnych będą mieli możliwość powrotu do aktywności zawodowej. Poprzez podjęcie działalności gospodarczej czy zatrudnienia w ramach doposażenia stanowiska pracy zapewnią również źródło utrzymania dla swoich rodzin. Projektowane regulacje przyczynią się więc do poprawy sytuacji materialnej rodzin.												
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Poprawa sytuacji opiekunów osób niepełnosprawnych poprzez zapewnienie źródła dochodu rodzinom.												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych														

do obliczeń założeń	
Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu	
☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Wpływ na rynek pracy	
<p>Projektowane zapisy rozporządzenia będą miały pozytywny wpływ na rynek pracy, poprzez wzrost aktywności zawodowej opiekunów osób niepełnosprawnych powracających na rynek jako osoby prowadzące własną działalność gospodarczą lub jako pracownicy. Proponowane rozwiązania w zakresie utworzenia stanowiska pracy przez pracodawcę dla opiekuna osoby niepełnosprawnej oraz te dotyczące zakładania działalności gospodarczej, w tym polegającej na prowadzeniu żłobków lub klubów dziecięcych z miejscami dla dzieci niepełnosprawnych lub polegającej na świadczeniu usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych w miejscu zamieszkania przyczynią się do wzrostu liczby działających podmiotów, zwiększenia liczby miejsc pracy utworzonych przez te podmioty i przedsiębiorców a także poprawy warunków życia oraz odciążenia rodziny w opiece nad osobami niepełnosprawnymi.</p>	
Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	
Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	

1 lipca 2017 r.
W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Nie planuje się.
Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Brak.

06/56rch

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾
z dnia
w sprawie przyznawania środków na podjęcie działalności na zasadach określonych dla
spółdzielni socjalnych

Na podstawie art. 46 ust. 6a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki i tryb przyznawania przez starostę z Funduszu Pracy:
 - a) bezrobotnemu,
 - b) absolwentowi centrum integracji społecznej, o którym mowa w art. 2 pkt 1a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1828 z późn. zm.), zwanemu dalej „absolwentem CIS”,
 - c) absolwentowi klubu integracji społecznej, o którym mowa w art. 2 pkt 1b ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym, zwanemu dalej „absolwentem KIS”,
 - d) poszukującemu pracy niepozostającemu w zatrudnieniu lub niewykonującemu innej pracy zarobkowej opiekunowi osoby niepełnosprawnej w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zwanej dalej „ustawą”, z wyłączeniem opiekunów osoby niepełnosprawnej pobierających świadczenie pielęgnacyjne lub specjalny zasiłek opiekuńczy na podstawie przepisów o świadczeniach rodzinnych, lub zasiłek dla opiekuna na podstawie przepisów o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów, zwanemu dalej „opiekunem osoby niepełnosprawnej”
– jednorazowo środków na założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej;

¹⁾ Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. poz. 1905).

2) formy zabezpieczenia zwrotu środków Funduszu Pracy przyznanych jednorazowo na założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej, w przypadku niedotrzymania warunków umowy dotyczącej ich przyznania.

2. Przyznane bezrobotnemu, absolwentowi CIS, absolwentowi KIS lub opiekunowi osoby niepełnosprawnej środki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, stanowią pomoc *de minimis* w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1) i są udzielane zgodnie z przepisami tego rozporządzenia.

§ 2. 1. Bezrobotny, absolwent CIS, absolwent KIS lub opiekun osoby niepełnosprawnej, zamierzający założyć spółdzielnię socjalną lub przystąpić do niej, mogą złożyć do starosty właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu albo ze względu na siedzibę spółdzielni socjalnej wniosek o przyznanie z Funduszu Pracy jednorazowo środków na założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej, w tym na pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związanych z podjęciem tej działalności.

2. W przypadku gdy siedziba spółdzielni socjalnej znajduje się w innym powiecie niż miejsce zamieszkania lub pobytu bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub opiekuna osoby niepełnosprawnej, starosta właściwy ze względu na siedzibę spółdzielni socjalnej, w drodze porozumienia ze starostą właściwym ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub opiekuna osoby niepełnosprawnej ustalają zasady współpracy i finansowania w zakresie przyznawania środków, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1.

§ 3. 1. Wniosek o przyznanie z Funduszu Pracy jednorazowo środków na założenie spółdzielni socjalnej zawiera:

- 1) imię i nazwisko bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub opiekuna osoby niepełnosprawnej;
- 2) adres miejsca zamieszkania bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub opiekuna osoby niepełnosprawnej i planowany adres siedziby spółdzielni socjalnej;
- 3) numer PESEL bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub opiekuna osoby niepełnosprawnej;
- 4) kwotę wnioskowanych środków;
- 5) rodzaj działalności gospodarczej, którą ma prowadzić zakładana spółdzielnia;

- 6) symbol podklasy rodzaju działalności określony zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności (PKD);
- 7) kalkulację kosztów związanych z podjęciem przez spółdzielnię socjalną działalności oraz źródła ich finansowania;
- 8) specyfikację wydatków do poniesienia w ramach wnioskowanych środków, przeznaczonych na zakup towarów i usług, w szczególności na zakup środków trwałych, urządzeń, maszyn, materiałów, towarów, usług i materiałów reklamowych, pozyskanie lokalu lub wkład do spółdzielni socjalnej, pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związanych z podjęciem działalności;
- 9) proponowaną formę zabezpieczenia zwrotu środków, o której mowa w § 9 ust. 1;
- 10) podpis bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub opiekuna osoby niepełnosprawnej.

2. Do wniosku o przyznanie z Funduszu Pracy jednorazowo środków na założenie spółdzielni socjalnej bezrobotny, absolwent CIS, absolwent KIS lub opiekun osoby niepełnosprawnej dołączają pisemne oświadczenie założycieli spółdzielni socjalnej o wykorzystaniu zgodnie z przeznaczeniem środków Funduszu Pracy przyznanych na założenie spółdzielni socjalnej, które będą wniesione przez członków do spółdzielni socjalnej.

3. Do wniosku o przyznanie z Funduszu Pracy jednorazowo środków na założenie spółdzielni socjalnej bezrobotny, absolwent CIS, absolwent KIS lub opiekun osoby niepełnosprawnej dołączają oświadczenia o:

- 1) nieotrzymaniu bezzwrotnych środków Funduszu Pracy lub innych bezzwrotnych środków publicznych na podjęcie działalności gospodarczej lub rolniczej, założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej;
- 2) nieprowadzeniu działalności gospodarczej w okresie 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku;
- 3) nieposiadaniu wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego jako założyciel spółdzielni socjalnej w okresie 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku;
- 4) wykorzystaniu przyznanych środków zgodnie z przeznaczeniem;
- 5) niekaralności w okresie 2 lat przed dniem złożenia wniosku za przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, w rozumieniu ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2016 r. poz. 1137, z późn. zm.) lub ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2016 r. poz. 1541, z późn. zm.);

6) niezłożeniu wniosku do innego starosty o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej lub środków na założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej.

4. Bezrobotni zamierzający założyć spółdzielnię socjalną mogą złożyć wspólny wniosek o przyznanie z Funduszu Pracy jednorazowo środków na założenie spółdzielni socjalnej zawierający informacje, o których mowa w ust. 1, oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 2 i 3.

5. Absolwenci CIS i absolwenci KIS zamierzający założyć spółdzielnię socjalną mogą złożyć wspólny wniosek o przyznanie z Funduszu Pracy jednorazowo środków na założenie spółdzielni socjalnej zawierający informacje, o których mowa w ust. 1, oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 2 i 3.

6. Opiekunowie osoby niepełnosprawnej zamierzający założyć spółdzielnię socjalną mogą złożyć wspólny wniosek o przyznanie z Funduszu Pracy jednorazowo środków na założenie spółdzielni socjalnej zawierający informacje, o których mowa w ust. 1, oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 2 i 3.

7. Bezrobotni, absolwenci CIS, absolwenci KIS lub opiekunowie osoby niepełnosprawnej zamierzający założyć spółdzielnię socjalną mogą złożyć wspólny wniosek o przyznanie z Funduszu Pracy jednorazowo środków na założenie spółdzielni socjalnej zawierający informacje, o których mowa w ust. 1, oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 2 i 3.

§ 4. 1. Wniosek o przyznanie z Funduszu Pracy jednorazowo środków na przystąpienie do spółdzielni socjalnej zawiera:

- 1) imię i nazwisko bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub opiekuna osoby niepełnosprawnej;
- 2) adres miejsca zamieszkania bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub opiekuna osoby niepełnosprawnej i adres siedziby spółdzielni socjalnej;
- 3) numer PESEL bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub opiekuna osoby niepełnosprawnej;
- 4) kwotę wnioskowanych środków;
- 5) informację o przeznaczeniu wnioskowanych środków zgodnie z celem przystąpienia do spółdzielni socjalnej;
- 6) proponowaną formę zabezpieczenia zwrotu środków, o której mowa w § 9 ust. 1;
- 7) oświadczenia, o których mowa w § 3 ust. 3;

8) podpis bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub opiekuna osoby niepełnosprawnej.

2. Do wniosku o przyznanie z Funduszu Pracy jednorazowo środków na przystąpienie do spółdzielni socjalnej bezrobotny, absolwent CIS, absolwent KIS lub opiekun osoby niepełnosprawnej dołączają:

- 1) uchwałę spółdzielni socjalnej o przyjęciu bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub opiekuna osoby niepełnosprawnej jako członka oraz pisemne zobowiązanie spółdzielni socjalnej do ich zatrudnienia przez okres co najmniej 12 miesięcy od dnia przystąpienia do spółdzielni socjalnej, po wniesieniu wpłaty w wysokości określonej w zobowiązaniu;
- 2) pisemną informację spółdzielni socjalnej o niezaleganiu przez nią, w dniu wydania informacji, z opłacaniem w terminie składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Emerytur Pomostowych, innych danin publicznych oraz nieposiadaniu nieuregulowanych w terminie zobowiązań cywilnoprawnych;
- 3) pisemną informację spółdzielni socjalnej o tym, że nie znajduje się ona w stanie likwidacji;
- 4) pisemne zobowiązanie spółdzielni socjalnej do wykorzystania zgodnie z przeznaczeniem środków Funduszu Pracy przyznanych na przystąpienie bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub opiekuna osoby niepełnosprawnej do spółdzielni socjalnej i wniesionych do tej spółdzielni.

§ 5. 1. Wniosek o przyznanie z Funduszu Pracy jednorazowo środków na założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej może być uwzględniony przez starostę, jeżeli bezrobotny lub bezrobotni, o których mowa w § 3 ust. 4 i 7:

- 1) w okresie 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających złożenie wniosku:
 - a) nie odmówili bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniej pracy lub innej formy pomocy określonej w ustawie, oraz udziału w działaniach w ramach Programu Aktywizacja i Integracja, o którym mowa w art. 62a ustawy,
 - b) z własnej winy nie przerwali szkolenia, stażu, realizacji indywidualnego planu działania, udziału w działaniach w ramach Programu Aktywizacja i Integracja, o którym mowa w art. 62a ustawy, wykonywania prac społecznie użytecznych lub innej formy pomocy określonej w ustawie,

- c) po skierowaniu podjęli szkolenie, przygotowanie zawodowe dorosłych, staż, prace społecznie użyteczne lub inną formę pomocy określoną w ustawie;
- 2) nie otrzymali dotychczas z Funduszu Pracy lub z innych środków publicznych bezzwrotnych środków na podjęcie działalności gospodarczej lub rolniczej, założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej;
- 3) nie prowadzili działalności gospodarczej w okresie 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku;
- 4) nie zostali wpisani do Krajowego Rejestru Sądowego jako założyciel spółdzielni socjalnej w okresie 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku;
- 5) spełniają warunek, o którym mowa w § 3 ust. 3 pkt 5;
- 6) złożyli kompletny i prawidłowo sporządzony wniosek.

2. Wniosek absolwenta CIS, absolwenta KIS lub opiekuna osoby niepełnosprawnej, o których mowa w § 3 ust. 5–7, o przyznaniu z Funduszu Pracy jednorazowo środków na założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej może być przez starostę uwzględniony w przypadku, gdy zostały spełnione warunki określone w ust. 1 pkt 2–6.

3. O uwzględnieniu lub odmowie uwzględnienia wniosku o przyznanie z Funduszu Pracy jednorazowo środków na założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej starosta powiadamia bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub opiekuna osoby niepełnosprawnej w formie pisemnej, w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku. W przypadku nieuwzględnienia wniosku starosta podaje przyczynę odmowy.

§ 6. 1. Przyznanie bezrobotnemu, absolwentowi CIS, absolwentowi KIS lub opiekunowi osoby niepełnosprawnej z Funduszu Pracy jednorazowo środków na założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej jest dokonywane na podstawie umowy.

2. Umowa o przyznaniu z Funduszu Pracy jednorazowo środków na założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej powinna być zawarta na piśmie pod rygorem nieważności oraz zawierać w szczególności zobowiązanie bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub opiekuna osoby niepełnosprawnej do:

- 1) wydatkowania w terminie określonym w umowie, zgodnie z przeznaczeniem, otrzymanych środków ;
- 2) złożenia rozliczenia wydatkowanych środków, o którym mowa w § 7 ust. 1, w terminie określonym w umowie;
- 3) zwrotu otrzymanych środków wraz z odsetkami, o których mowa w art. 46 ust. 3 ustawy;

4) zwrotu równowartości odliczonego lub zwróconego, zgodnie z ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2016 r. poz. 710, z późn. zm.), podatku naliczonego dotyczącego zakupionych towarów i usług w ramach przyznanych środków na założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej, w terminie:

- a) określonym w umowie, nie dłuższym jednak niż 90 dni od dnia złożenia przez bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub opiekuna osoby niepełnosprawnej deklaracji podatkowej dotyczącej podatku od towarów i usług, w której wykazano kwotę podatku naliczonego z tego tytułu – w przypadku gdy z deklaracji za dany okres rozliczeniowy wynika kwota podatku podlegająca wpłacie do urzędu skarbowego lub kwota do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy,
- b) 30 dni od dnia dokonania przez urząd skarbowy zwrotu podatku na rzecz bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub opiekuna osoby niepełnosprawnej – w przypadku gdy z deklaracji podatkowej dotyczącej podatku od towarów i usług, w której wykazano kwotę podatku naliczonego z tego tytułu, za dany okres rozliczeniowy wynika kwota do zwrotu.

3. W przypadku umowy o przyznanie z Funduszu Pracy jednorazowo środków na założenie spółdzielni socjalnej:

- 1) za datę rozpoczęcia działalności gospodarczej przez spółdzielnię socjalną uznaje się datę określoną w umowie ze starostą, wynikającą z uchwały członków założycieli spółdzielni socjalnej;
- 2) środki te podlegają przekazaniu przez starostę w terminie określonym w umowie, w okresie od dnia zawarcia umowy do dnia rozpoczęcia przez spółdzielnię socjalną działalności gospodarczej.

4. Starosta może przedłużyć terminy, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, w przypadku, gdy za ich przedłużeniem przemawiają względy społeczne, w szczególności przypadki losowe i sytuacje niezależne od bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub opiekuna osoby niepełnosprawnej.

§ 7. 1. Bezrobotny, absolwent CIS, absolwent KIS lub opiekun osoby niepełnosprawnej, którzy otrzymali jednorazowo środki Funduszu Pracy na założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej, lub w jego imieniu spółdzielnia socjalna przedkłada staroście rozliczenie otrzymanych i wydatkowanych środków. Bezrobotny, absolwent CIS, absolwent KIS lub opiekun osoby niepełnosprawnej, którzy otrzymali środki na przystąpienie do

spółdzielni socjalnej, przedkładają ponadto staroście potwierdzenie wpłaty tych środków do spółdzielni socjalnej.

2. Rozliczenie wydatkowanych środków, przyznanych bezrobotnemu, absolwentowi CIS, absolwentowi KIS lub opiekunowi osoby niepełnosprawnej na założenie spółdzielni socjalnej, zawiera zestawienie kwot wydatkowanych w terminie określonym w umowie na poszczególne towary i usługi ujęte w specyfikacji, o której mowa w § 3 ust. 1 pkt 8.

3. Starosta na wniosek bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS, opiekuna osoby niepełnosprawnej lub spółdzielni socjalnej uznaje w rozliczeniu, o którym mowa w ust. 2, za prawidłowo poniesione również wydatki odbiegające od zawartych w specyfikacji, o której mowa w § 3 ust. 1 pkt 8, mieszczące się w kwocie przyznanych środków, jeżeli stwierdzi zasadność ich poniesienia, biorąc pod uwagę charakter działalności prowadzonej przez bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub opiekuna osoby niepełnosprawnej w ramach spółdzielni.

4. Rozliczenie wydatkowanych środków na założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej zawiera kwoty wydatków z uwzględnieniem podatku od towarów i usług zawartego w cenie zakupu.

5. Środki otrzymane, a niewydatkowane przez bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub opiekuna osoby niepełnosprawnej, podlegają zwrotowi w terminie, o którym mowa w § 6 ust. 2 pkt 2.

6. Starosta w trakcie wykonywania umowy o przyznanie z Funduszu Pracy jednorazowo środków na założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej dokonuje oceny prawidłowości jej wykonania.

§ 8. Do wniosku o przyznanie z Funduszu Pracy jednorazowo środków na założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej bezrobotny, absolwent CIS, absolwent KIS lub opiekun osoby niepełnosprawnej dołączają:

- 1) zaświadczenia lub oświadczenie o pomocy *de minimis*, w zakresie, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1808, z późn. zm.);
- 2) informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy, o której mowa w pkt 1.

§ 9. 1. Formą zabezpieczenia zwrotu przez bezrobotnego, absolwenta CIS absolwenta KIS lub opiekuna osoby niepełnosprawnej otrzymanych z Funduszu Pracy jednorazowo

środków na założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej może być poręczenie, weksel z poręczeniem wekslowym (aval), gwarancja bankowa, zastaw na prawach lub rzeczach, blokada środków zgromadzonych na rachunku bankowym albo akt notarialny o poddaniu się egzekucji przez dłużnika.

2. W przypadku poręczenia zwrotu otrzymanych z Funduszu Pracy jednorazowo środków na założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej przez osobę fizyczną, poręczyciel przedkłada staroście oświadczenie o uzyskiwanych dochodach, ze wskazaniem źródła i kwoty dochodu, oraz o aktualnych zobowiązaniach finansowych, z określeniem wysokości miesięcznej spłaty zadłużenia, podając jednocześnie imię, nazwisko, adres zamieszkania, numer PESEL, jeżeli został nadany, oraz nazwę i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość.

3. Poręczyciel, o którym mowa w ust. 2, potwierdza własnoręcznym podpisem prawdziwość informacji zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 2.

§ 10. 1. Wnioski o przyznanie jednorazowo środków z Funduszu Pracy na założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej złożone, a nierozpatrzone do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, rozpatruje się na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia.

2. Wnioski, o których mowa w ust. 1, wymagające uzupełnienia w zakresie wynikającym z niniejszego rozporządzenia, uzupełnia się w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania starosty.

3. Do umów o przyznanie z Funduszu Pracy jednorazowo środków na założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER

RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 46 ust. 6a w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065).

Wejście w życie Programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem”, ustanowionego na podstawie uchwały nr 160 Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2016 r. w sprawie programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem” (M.P. poz. 1250), przyjętej na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” (Dz. U. poz. 1860), którego celem jest wspieranie osób niepełnosprawnych i ich rodzin, spowodowało potrzebę wprowadzenia zmian przepisów w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Projektowane zmiany w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy mają na celu ułatwienie powrotu na rynek pracy opiekunom osób niepełnosprawnych oraz przewidują m.in. umożliwienie opiekunom osób niepełnosprawnych podjęcia działalności na zasadach określonych dla spółdzielni socjalnych, tj. założenia spółdzielni socjalnej lub przystąpienia do niej po jej założeniu. W związku z projektowanymi w ustawie o promocji regulacjami powstała konieczność wprowadzenia uregulowań w Rozporządzeniu Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie przyznawania środków na podjęcie działalności na zasadach określonych dla spółdzielni socjalnych.

Celem przedmiotowego rozporządzenia jest określenie:

- 1) szczegółowych warunków i trybu przyznawania jednorazowo środków na podjęcie działalności na zasadach określonych dla spółdzielni socjalnych;
- 2) form zabezpieczenia zwrotu środków na podjęcie działalności na zasadach określonych dla spółdzielni socjalnych, w przypadku niedotrzymania warunków umowy dotyczącej ich przyznania.

Projektowane w rozporządzeniu zapisy przewidują rozszerzenie katalogu uprawnionych do otrzymania jednorazowo środków na założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej. Aktualnie o środki z Funduszu Pracy na podjęcie działalności na zasadach określonych dla spółdzielni socjalnych mogą się ubiegać bezrobotni, absolwenci KIS lub absolwenci CIS. Projektowane regulacje umożliwią ubieganie się o środki na założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej również poszukującemu pracy niepozostającemu w zatrudnieniu lub niewykonyjącemu innej pracy zarobkowej opiekunowi osoby niepełnosprawnej w rozumieniu

ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z wyłączeniem opiekunów osoby niepełnosprawnej pobierających świadczenie pielęgnacyjne lub specjalny zasiłek opiekuńczy na podstawie przepisów o świadczeniach rodzinnych, lub zasiłek dla opiekuna na podstawie przepisów o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów. Projektowane zapisy przewidują umożliwienie – analogicznie jak w przypadku bezrobotnych, absolwentów KIS i absolwentów CIS – opiekunom osoby niepełnosprawnej złożenie wspólnego wniosku o przyznanie środków na założenie spółdzielni socjalnej, co w odniesieniu do projektowanej zmiany w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy dotyczącej podniesienia maksymalnej wartości środków, jakie wskazana osoba może uzyskać na podjęcie działalności na zasadach określonych dla spółdzielni socjalnych do 6-krotności przeciętnego wynagrodzenia, stanowi atrakcyjną finansowo formę wsparcia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie nie podlega notyfikacji, nie zawiera bowiem norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Wobec nowelizacji przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065) w zakresie rozszerzenia katalogu beneficjentów mogących korzystać z możliwości ubiegania się o jednorazowe środki na założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej, zasadnym będzie, aby uprawnieni mogli skorzystać jak najszybciej z nowych rozwiązań ustawowych.

Projektowane w rozporządzeniu rozwiązania nie nakładają dodatkowych obciążeń na sektor MŚP.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 4 i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

<p>Nazwa projektu Projekt Rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie przyznawania środków na podjęcie działalności na zasadach określonych dla spółdzielni socjalnych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Stanisław Szwed, Sekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Katarzyna Klimiuk, Zastępca Dyrektora Departamentu Funduszy tel. 22 43 89 313</p>	<p>Data sporządzenia 9 czerwca 2017 r.</p> <p>Źródło: decyzja PRM/RM</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia uwzględnia nowelizację ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2017 r. poz.1065) w związku z przyjęciem przez Radę Ministrów uchwały w sprawie programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem”. Stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 46 ust. 6a ww. ustawy. Rekomendowane w rozporządzeniu rozwiązania mają na celu ułatwienie powrotu na rynek pracy opiekunom osób niepełnosprawnych poprzez umożliwienie im podjęcia działalności na zasadach określonych dla spółdzielni socjalnych, tj. założenia spółdzielni socjalnej lub przystąpienia do niej po jej założeniu.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W związku z procedowanym projektem ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją programu „Za życiem”, której celem jest wspieranie osób niepełnosprawnych i ich rodzin, powstała konieczność wprowadzenia uregulowań w Rozporządzeniu Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie przyznawania środków na podjęcie działalności na zasadach określonych dla spółdzielni socjalnych. Regulacje te przewidują rozszerzenie katalogu uprawnionych do otrzymania jednorazowo środków na założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej poszukującemu pracy niepozostającemu w zatrudnieniu lub niewykonującemu innej pracy zarobkowej opiekunowi osoby niepełnosprawnej w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z wyłączeniem opiekunów osoby niepełnosprawnej pobierających świadczenie pielęgnacyjne lub specjalny zasiłek opiekuńczy na podstawie przepisów o świadczeniach rodzinnych, lub zasiłek dla opiekuna na podstawie przepisów o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów. Rekomendowane rozwiązania umożliwią opiekunom osoby niepełnosprawnej złożenie wspólnego wniosku o przyznanie środków na założenie spółdzielni socjalnej, co w odniesieniu do projektowanej zmiany w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy dotyczącej podniesienia maksymalnej wartości środków, jakie wskazana osoba może uzyskać na podjęcie działalności na zasadach określonych dla spółdzielni socjalnych do 6-krotności przeciętnego wynagrodzenia, stanowi atrakcyjną finansowo formę wsparcia. Oczekiwany efekt jest wzrost liczby zakładanych spółdzielni socjalnych przez opiekunów osób niepełnosprawnych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak podstaw do dokonywania porównań w zakresie rodzaju i dostępności instrumentów pomocy dla bezrobotnych i opiekunów osób niepełnosprawnych ze względu na różnorodność modeli i zróżnicowaniu przyjętych koncepcji w zakresie pomocy tej grupie osób.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Bezrobotni	1 335 155	Sprawozdanie MPiPS-01 o rynku pracy – dane na koniec 2016 r.	Rozszerzenie katalogu osób uprawnionych do otrzymania jednorazowo środków na założenie spółdzielni socjalnej jak i przystąpienie do istniejącej spółdzielni socjalnej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przedłożony do zaopiniowania w trybie ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1881) oraz ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2015 r. poz. 2029) następującym podmiotom:

- 1) Business Centre Club – Związkowi Pracodawców;
- 2) Forum Związków Zawodowych;
- 3) NSZZ „Solidarność”;
- 4) Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych;
- 6) Konfederacji „Lewiatan”;
- 7) Związkowi Rzemiosła Polskiego.

Projekt rozporządzenia zostanie jednocześnie skierowany do zaopiniowania przez Radę Dialogu Społecznego w trybie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. poz. 1240).

Projekt zostanie ponadto przedłożony do zaopiniowania Krajowej Izbie Gospodarczej.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2017 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	Fundusz Pracy												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Proponowane w rozporządzeniu rozwiązania nie spowodują dodatkowych skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, nie spowodują wzrostu wydatków Funduszu Pracy. Finansowanie będzie odbywało się w ramach ustalonego limitu środków na dany rok w planie finansowym Funduszu Pracy.												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z .. r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Proponowana regulacja będzie miała pozytywny wpływ na poziom współpracy przedsiębiorstw na poziomie lokalnym. Pojawią się nowe podmioty korzystające z pomocy publicznej.							

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Opiekunowie osób niepełnosprawnych będą mieli możliwość powrotu do aktywności zawodowej poprzez zakładanie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej. Opiekunowie zapewnią również źródło utrzymania dla swoich rodzin. Projektowane regulacje przyczynią się więc do poprawy sytuacji materialnej rodzin.
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nastąpi wzrost stabilności finansowej gospodarstw domowych opiekunów osób niepełnosprawnych i ich rodzin, którzy będą mieli możliwość podjęcia działalności na zasadach określonych dla spółdzielni socjalnych.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
9. Wpływ na rynek pracy		
<p>Projektowana zmiana rozporządzenia będzie miała pozytywny wpływ na rynek pracy, poprzez wzrost aktywności zawodowej opiekunów osób niepełnosprawnych zakładających spółdzielnię socjalną lub do niej przystępujących.</p> <p>Zakłada się zwiększenie liczby powstających spółdzielni socjalnych zapewniających przyrost miejsc pracy utworzonych przez te podmioty a także poprawy warunków ich życia.</p>		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
1 lipca 2017 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie planuje się.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		